Ο ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΣ

THE ORTHODOX OBSERVER

Η ΓΕΝΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ. Ἐκ Βυζαντινοῦ Μωσαϊκοῦ τοῦ 12ου αἰῶνος, σωζομ[illegible] ἱερῷ Ναῷ τοῦ Παλέρμου, Ἰταλίας, γνωστοῦ ὡς Chapelle Palatine.

Mrs. Con. Skedros East
669 South 5th
Salt Lake, Utah 4/59

ΠΡΟΝΟΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

ΕΤΟΣ ΚΕ'. ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ—DECEMBER, 1959 ΑΡΙΘΜΟΣ 477

Ἑορτολόγιον 16 Δεκ. 1959 — 15 Ἰαν. 1960

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ

16. ΤΕΤΑΡΤΗ. Ἀγγαίου Προφ., Θεοφανοῦς Βασιλίσσης, Μοδέστου Ἀρχ. Ἱεροσολ.
17. ΠΕΜΠΤΗ. Δανιὴλ Προφήτου καὶ τῶν Ἁγ. Τριῶν Παίδων, Διονυσίου ἐπ. Αἰγίνης.
18. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Σεβαστιανοῦ, Ζωῆς κλπ. Μαρτ., Μοδέστου ἐπ. Ἱεροσολύμων.
19. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Βονιφατίου, Ἄρεως, Εὐτυχίου καὶ Θεσσαλονίκης Μαρτύρων.
20. ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΟ ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΕΩΣ. Ἰγνατίου τοῦ Θεοφόρου Ἱερομ.
21. ΔΕΥΤΕΡΑ. Θεμιστοκλέους, Ἰουλιανῆς Μαρτύρων.
22. ΤΡΙΤΗ. Ἀναστασίας μγλμρ. Φαρμακολυτρίας, Χρυσογόνου, Θεοδότης Μαρτ.
23. ΤΕΤΑΡΤΗ. Τῶν ἐν Κρήτῃ Δέκα Ἁγ. Μαρτύρ. Ἐγκαίνια Ἁγ. Σοφίας Κ)πόλεως.
24. ΠΕΜΠΤΗ. Παραμονὴ Χριστουγέννων. Εὐγενίας, Φιλίππου καὶ Βασόλας Μαρτ.
25. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Η ΚΑΤΑ ΣΑΡΚΑ ΓΕΝΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΣΩΤ. ΗΜΩΝ ΙΗΣ. ΧΡΙΣΤΟΥ.
26. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Σύναξις τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου. Εὐθυμίου ἱερμ. ἐπ. Σάρδεων.
27. ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΙΝ. Στεφάνου Πρωτομάρτυρος.
28. ΔΕΥΤΕΡΑ. Ἰωσὴφ Μνήστορος, Δισμυρίων Μαρτύρων.
29. ΤΡΙΤΗ. Τῶν Ἁγίων 14.000 Νηπίων τῶν ὑπὸ Ἡρώδου ἀναιρεθέντων.
30. ΤΕΤΑΡΤΗ. Ἀνυσίας, Φιλεταίρου Μαρτύρων, Λέοντος Ὁσίου.
31. ΠΕΜΠΤΗ. Μελάνης Ὁσ. Ρωμαίας, Ζωτικοῦ Ὀρφανοτρόφου. Ἀπόδ. Χριστουγέν.

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ

1. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Περιτομὴ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησ. Χριστοῦ. Βασιλείου τοῦ Μεγάλ.
2. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Σιλβέστρου Πάπα Ρώμης, Θεαγένους, Θεοδότης, Σεργίου Μαρτ.
3. ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΟ ΤΩΝ ΦΩΤΩΝ. Μαλαχίου Προφήτου, Γορδίου Μάρτυρος.
4. ΔΕΥΤΕΡΑ. Η Σύναξις τῶν 70 Ἀποστόλων. Θεοκτίστου.
5. ΤΡΙΤΗ. Θεοπέμπτου, Θεωνᾶ μαρτ., Συγκλητικῆς ὁσ. Νηστεία. Μικρ. Ἁγιασμός.
6. ΤΕΤΑΡΤΗ. ΑΓΙΑ ΘΕΟΦΑΝΕΙΑ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΗΜΩΝ Ι. ΧΡΙΣΤΟΥ. Μ. Ἁγιασμ.
7. ΠΕΜΠΤΗ. Η Σύναξις τοῦ Τιμίου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.
8. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Δομνίκης καὶ Γεωργίου, Χοζεβίτου Ὁσίων.
9. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Πολυεύκτου Μάρτυρος, Εὐστρατίου Ὁσίου.
10. ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΕΤΑ ΤΑ ΦΩΤΑ. Γρηγορίου Ἐπ. Νύσσης, Μαρκιανοῦ Πρεσβυτέρου.
11. ΔΕΥΤΕΡΑ. Θεοδοσίου τοῦ Κοινοβιάρχου.
12. ΤΡΙΤΗ. Τατιανῆς, Εὐθασίας καὶ Μερτίου Μαρτύρων.
13. ΤΕΤΑΡΤΗ. Ἑρμύλου καὶ Στρατονίκου Μαρτύρων.
14. ΠΕΜΠΤΗ. Τῶν ἐν Σινᾷ καὶ Ραϊθῷ Ἁγ. Πατέρων, Ἁγνῆς μάρτ., Σάββα Σερβίας.
15. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Παύλου τοῦ Θηβαίου καὶ Ἰωάννου τοῦ Καλυβίτου.

Religious Calendar Dec. 16, 1959 — Jan. 15, 1960

DECEMBER

16. WEDNESDAY. Haggai the Prophet; Theophano the Empress.
17. THURSDAY. Daniel the Prophet and the Three Children.
18. FRIDAY. SS. Sebastian and Zoë, Martyrs.
19. SATURDAY. SS. Boniface, Areos and Eutychios, Martyrs.
20. SUNDAY. St. Ignatius the God-Bearer.
21. MONDAY. SS. Themistocles and Juliana.
22. TUESDAY. St. Anastasia, Great Martyr.
23. WEDNESDAY. The Ten Holy Martyrs of Crete.
24. THURSDAY. Christmas Eve. SS. Eugenia and Philip, Martyrs.
25. FRIDAY. THE NATIVITY OF OUR LORD AND SAVIOR JESUS CHRIST.
26. SATURDAY. The Synaxis of the Most Holy Theotokos.
27. SUNDAY. St. Stephen, the First Martyr.
28. MONDAY. The Twenty Thousand Martyrs of Nicomedia.
29. TUESDAY. The Fourteen Thousand Holy Innocents killed by Herod.
30. WEDNESDAY. SS. Phileteros and Anysia, Martyrs.
31. THURSDAY. St. Melane the Roman.

JANUARY

1. FRIDAY. New Year's Day; St. Basil the Great.
2. SATURDAY. St. Silvester, Bishop of Rome; St. Theogenos.
3. SUNDAY. Malachias the Prophet; Gordios the Martyr.
4. MONDAY. Commemoration of the 70 Apostles.
5. TUESDAY. SS. Theopemptos and Theonas, Martyrs.
6. WEDNESDAY. The Epiphany and Blessing of the Waters.
7. THURSDAY. Feast of St. John the Baptist.
8. FRIDAY. St. Dominica; St. George the New.
9. SATURDAY. St. Polyeuctos the Martyr.
10. SUNDAY. St. Gregory, Bishop of Nyssa.
11. MONDAY. St. Theodosios the Abbot.
12. TUESDAY. SS. Tatianis, Euthasia, Mertios, Martyrs.
13. WEDNESDAY. SS. Hermylos and Stratonikos, Martyrs.
14. THURSDAY. The Holy Fathers of Sinai.
15. FRIDAY. Holy Fathers Paul of Thebes and John the Hut Dweller.

Orthodox Observer

Est. 1934

The official publication of the news, work and thought of the Greek Orthodox Church in America, published monthly by the Greek Archdiocese of North and South America
10 East 79th Street, New York 21, N. Y
Phone: TRafalgar 9-2060

•

EDITOR:
BASIL VASILIADES, Δ.Ο.Θ.
EDITOR, English Section:
ARTHUR DORE
SECRETARY:
REV. PHILIP KOUTOUFAS

•

Subscription Rates in U.S.A. and Canada:
One year $4.00
Two years $7.00
Single copy ..... 40 cents
Foreign Countries ..... $4.50 per year

•

Second class mailing privileges authorized at New York, N. Y.

•

Allow one month for change of address and renewal orders to become effective. To insure accuracy in changes, include previous and new address. Contributions and News deadline for THE ORTHODOX OBSERVER is the 2nd day of the month for issue of following month. Send all communications to:

ORTHODOX OBSERVER
Greek Archdiocese
10 East 79th Street, New York 21, N. Y.

ΝΕΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

MODERN GREEK by Philip D. Emmanuel and George C. Papageotes, Ph.D., Professors at Columbia University. Pp. 288. $2.95.

A practical textbook and self-teacher which will help everyone, regardless of his previous training in language study, to master the fundamentals of Modern Greek quickly and easily. The book includess *A Guide to Greek Pronunciation and Spelling:* A clear presentation of the sounds of Greek with a simplified treatment of Greek spelling. *Basic Sentence Patterns:* A concise illustration of the most important and common uses of the various parts of speech in short and familiar sentences which are cross-referenced with grammar. *Twenty Lessons* (pp. 160): Cover everyday situations. *A Reference Grammar* for both Demotic and Katharevousa. *A Two-way Greek-English & English-Greek Dictionary.* Over 5,000 words.

"ΔΙΕΛΘΩΜΕΝ ΔΗ ΕΩΣ ΒΗΘΛΕΕΜ"

(ΛΟΥΚΑ 2, 15)

Τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀμερικῆς κ. κ. ΙΑΚΩΒΟΥ

ΤΕΚΝΑ ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά! Διέλθωμεν ἕως Βηθλεέμ! Εἰς αὐτὴν τὴν πορείαν σᾶς καλῶς. Σᾶς καλῶ νὰ βαδίσωμεν ὅλοι μαζὺ ἕως τὴν Βηθλεέμ. Εἶναι μακρὰ καὶ κουραστικὴ ἡ ὁδοιπορία. Τὴν ἔκαμαν ὅμως πρὶν ἀπὸ ἡμᾶς οἱ Μάγοι χωρὶς νὰ ἀποκάμουν. Ὡδηγημένοι ἀπὸ τὸν ἀστέρα εὗρον τὸ Παιδίον μετὰ Μαρίας τῆς Μητρὸς Αὐτοῦ καὶ ἐχάρησαν χαρὰν μεγάλην σφόδρα (Ματθ. 2, 10).

Ὁ ἀστὴρ μᾶς περιμένει καὶ ἡμᾶς. Μᾶς τὸ λέγει μὲ τὰς χρυσᾶς μαρμαρυγάς του ἀπὸ ἐκεῖ ὑψηλά, ὅπου ἡμεῖς τὸν ἐτοποθετήσαμεν. Δὲν ὁμιλῶ ἐδῶ περὶ τοῦ Βηθλεεμικοῦ Ἀστέρος, ἀλλὰ περὶ τῆς πίστεώς μας, ἡ ὁποία ἀπὸ δύναμις καθοδηγητικὴ καὶ ἐμπνευστικὴ καὶ ἐμψυχωτικὴ τῆς καθημερινῆς μας ζωῆς κατήντησεν ἀστήρ, ἁπλοῦς ἀστήρ, καὶ ἀνῆλθεν εἰς τὸ στερέωμα, ἀφοῦ δὲν ὑπάρχει πλέον τόπος εἰς τὴν καρδίαν μας διὰ πίστιν.

Εἶναι ἀνάγκη ἐν τούτοις νὰ ἀναζητήσωμεν τὴν πίστιν μας, νὰ τὴν ἀποκαταστήσωμεν εἰς τὴν φυσικήν της θέσιν, δηλαδὴ εἰς τὴν καρδίαν μας, καὶ νὰ ἀκολουθήσωμεν τὰ κελεύσματά της, τὸ πρῶτον ἐκ τῶν ὁποίων εἶναι νὰ διέλθωμεν ἕως Βηθλεὲμ μὲ τὴν ἀγωνίαν ἐκείνην, ποὺ μᾶς διέκρινεν, ὅταν ἤμεθα παιδιά, διὰ νὰ εὕρωμεν Ἐκεῖνον, ὁ Ὁποῖος ἠθέλησε νὰ φανερωθῇ ὡς παιδίον. Τὴν ὀφείλομεν τὴν πορείαν ταύτην εἰς τὸν ἑαυτόν μας. Δὲν μᾶς ἐπιτρέπεται νὰ μένωμεν ἀκίνητοι, ἀποτελματωμένοι, μέσα εἰς τὴν λάσπην τῆς ὑλοφροσύνης, εἰς τὴν ὁποίαν μόνοι μας ἐρρίψαμεν τὸν ἑαυτόν μας. Δὲν μᾶς ἐπιτρέπεται νὰ συνεχίσωμεν αὐτό, ποὺ εἴμεθα οἱ περισσότεροι ἀπὸ ἡμᾶς, δηλαδὴ Χριστιανοὶ χωρὶς Χριστόν. Ὁ Λόγος, καθὼς τονίζει ὁ Εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης, «σὰρξ ἐγένετο καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν», διὰ νὰ μένῃ πάντοτε ἐν ἡμῖν καὶ διὰ νὰ μένωμεν καὶ ἡμεῖς ἐν Αὐτῷ, ἀπαράλλακτα ὅπως τὰ κλήματα μένουν ἐν τῇ ἀμπέλῳ. Καὶ ὅμως πόσον ἀνύπαρκτος εἶναι ἡ σχέσις αὐτή!

«Διέλθωμεν δὴ ἕως Βηθλεέμ». Ἀνοικτὸς ὁ δρόμος τῆς μετανοίας, τῆς ἐπιστροφῆς, τῆς ἀνασυνδέσεώς μας μὲ Ἐκεῖνον, ὁ Ὁποῖος ἦλθε διὰ νὰ εὐαγγελισθῇ εἰρήνην τοῖς μακρὰν καὶ τοῖς ἐγγύς. Δὲν εἴμεθα ξένοι πρὸς Αὐτόν. Ὅλως τοὐναντίον μάλιστα. Εἴμεθα οἰκεῖοι Θεοῦ καὶ κάτι περισσότερον: κατοικητήριον τοῦ Θεοῦ ἐν πνεύματι (Ἐφεσ. 2, 17-22). Αὐτὸ εἴμεθα: κατοικητήριον καὶ ναὸς τοῦ Θεοῦ καὶ τὸ πνεῦμα τοῦ Θεοῦ οἰκεῖ ἐν ἡμῖν (Α΄. Κορ. 2, 16). Εἶναι καιρὸς ὅμως νὰ ἀνακρίνωμεν ἑαυτούς. Εἴμεθα ψυχικοὶ ἢ πνευματικοί; Τὴν ἀπάντησιν εἰς τὸ ἐρώτημα τὴν δίδει ὁ Ἀπόστολος Παῦλος: «Ψυχικὸς δὲ ἄνθρωπος οὐ δέχεται τὰ τοῦ πνεύματος τοῦ Θεοῦ» (Α΄. Κορ. 2, 14). Μήπως ἡμεῖς δεχόμεθα τὰ τοῦ πνεύματος τοῦ Θεοῦ;

«Διέλθωμεν δὴ ἕως Βηθλεέμ». Ἂς ἀποσείσωμεν ἀπὸ ἐπάνω μας τὴν πνευματικὴν νωθρότητα, τὴν ψυχικὴν πλαδαρότητα καὶ ἂς κινηθῶμεν πρὸς τὴν κατεύθυνσιν αὐτήν. Εἶναι καιρὸς νὰ ζήσωμεν τὰ Χριστούγεννα, μὲ τὴν λαχτάραν καὶ τὴν χαράν, μὲ τὴν ὁποίαν τὰ ἐζούσαμεν, ὅτε ἤμεθα ἀκόμη παιδιά. Νὰ ἴδωμεν τὸ παιδίον, ὃ ἐγεννήθη ἡμῖν, καὶ τὸν Υἱόν, ὅστις ἐδόθη ἡμῖν, ζωντανόν, ζωντανότατον, ὅπως τότε, καὶ νὰ ἀναφωνήσωμεν περίχαρεις μὲ τὸν Εὐαγγελιστὴν Ἰωάννην: «Καὶ ἐθεασάμεθα τὴν δόξαν Αὐτοῦ, δόξαν ὡς μονογενοῦς χαρὰ πατρός, πλήρης χάριτος καὶ ἀληθείας» (Ἰωάν. 1, 14).

Ἡ Γέννησις τοῦ Κυρίου ἡμῶν ἀποτελεῖ πραγματικότητα μόνον δι' ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι ἐγνώρισαν τὴν χαρὰν τῆς ἀναγεννήσεως τοῦ ἑαυτοῦ των. Διὰ τοὺς ἄλλους εἶναι μία «ἑορτή». Ἑορτὴ ἴσως ἀνωτέρα εἰς πνεῦμα καὶ περισσότερον χαρμόσυνος ἀπὸ τὰς ἄλλας, ἀλλὰ ἑορτὴ ἀπὸ αὐτὰς ποὺ δὲν πληροῦν, ἀλλὰ δημιουργοῦν βαθύτερα κενὰ εἰς τὴν ψυχήν. Φθάνει ὅμως ὅσον ἠδικήσαμεν τὸν ἑαυτόν μας. Ἀρκεῖ τόση πνευματικὴ στασιμότης. Ἂς κινηθῶμεν πρὸς τὰ ἐμπρὸς καὶ πρὸς τὰ ἄνω καὶ ἐὰν θέλωμεν τὸν Χριστὸν νὰ γεννηθῇ μέσα μας, διέλθωμεν ἕως Βηθλεέμ, ἀμέσως, χωρὶς ἀναβολήν, χωρὶς δισταγμόν, ἀλλὰ μὲ ἀποφασιστικότητα, ἐμπρέπουσαν εἰς Χριστιανούς, ἔχοντας συναίσθησιν καὶ συνείδησιν τοῦ ἑαυτοῦ των.

ΕΟΡΤΑΖΟΝΤΕΣ ΤΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ . . .

ἂς μὴ λησμονοῦμε τοὺς ἔχοντας ἀνάγκην βοηθείας ἀδελφούς μας, ἐδῶ καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ὅλοι μας ἔχομεν καθῆκον νὰ τοὺς βοηθήσωμεν.

Η ΘΕΟΛΟΓΙΚΗ ΜΑΣ ΣΧΟΛΗ, Η ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΓΙΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ, καὶ ἐφέτος ὅπως πάντοτε, ἀναμένουν τὸν Χριστουγεννιάτικον χαιρετισμόν σας. Ἀνταποκριθῆτε εἰς κάθε ἔκκλησίν των.

ΣΗΜΕΡΟΝ ΓΕΝΝΑΤΑΙ ΕΚ ΠΑΡΘΕΝΟΥ

Ὑπὸ τοῦ Πανοσιολ. Ἀρχιμ. κ. ΜΕΛΕΤΙΟΥ ΤΡΙΠΟΔΑΚΗ

ΑΠΟ τὴν ὥραν καὶ τὴν στιγμὴν ποὺ ἔπεσαν ἡ Εὔα καὶ ὁ Ἀδὰμ εἰς τὴν παράβασιν τοῦ θείου θελήματος καὶ ἐξεδιώχθησαν ἀπὸ τὸν παράδεισον τῆς Εὐτυχίας, ἀπὸ τῆς στιγμῆς ἐκείνης ὁ Θεὸς τῆς ἀγάπης καὶ τῆς φιλανθρωπίας ἔδωκεν ὑπόσχεσιν εἰς τὸ ἀνθρώπινον γένος, ὅτι μία μέρα θὰ στείλῃ Σωτῆρα καὶ ἐλευθερωτήν.

Ἐκράτησαν τὴν ὑπόσχεσιν αὐτὴν οἱ πρωτόπλαστοι, τὴν διεβίβασαν ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεὰν εἰς τοὺς προπάτορας, ἔφθασεν εἰς τοὺς Ἰουδαίους καὶ τοὺς Ἐθνικοὺς ὡς παράδοσις καὶ ὡς ἱστορία καὶ ἐπανελήφθη κατ' ἐντολὴν τοῦ Θεοῦ ἀπὸ τοὺς ἀπεσταλμένους Του, ἀπὸ τοὺς Προφήτας, πρὸς τὸν Περιούσιον λαόν. Ὀκτακόσια χρόνια πρὶν γεννηθῇ ὁ Σωτὴρ τοῦ κόσμου, ἀκούεται νὰ λέγῃ ὁ Προφήτης Ἡσαΐας καὶ νὰ ἐπαναλαμβάνῃ ὁ Εὐαγγελιστὴς Ματθαῖος (Ἡσ. 7, 14, Ματθ. 2, 23) «Ἰδού, ἡ παρθένος ἐν γαστρὶ ἕξει καὶ τέξεται υἱὸν καὶ καλέσουσι τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἐμμανουήλ, ὅ ἐστι μεθερμηνευόμενον μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός». Ἐπέρασαν σιγὰ-σιγὰ καὶ οἱ ὀκτὼ αὐτοὶ αἰῶνες μὲ φλογερὸν τὸν πόθον τῆς σωτηρίας εἰς ὅλων τὰς καρδίας καὶ τὰς ψυχάς.

Ἦλθε τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου (Γαλάτ. 4, 4) . . . καὶ ἰδοὺ πρὸ εἴκοσι αἰώνων ὡσὰν σήμερον, ὁ Χριστὸς γεννᾶται ἐκ Παρθένου (Λουκᾶ 2, 11). Μυστήριον παράδοξον, σταθμὸς εἰς τὴν ἱστορίαν παγκόσμιος, γεγονὸς εἰς τὴν διάνοιαν τοῦ ἀνθρώπου ἀνεξήγητον. Ὁ Θεὸς λαμβάνει σάρκα καὶ γίνεται ἄνθρωπος. Ὁ Δεσπότης συγκαταβαίνει καὶ εὑρίσκεται ἐν τῷ μέσῳ τῶν δούλων. Ὁ Πλάστης ἔρχεται καὶ συναναστρέφεται μὲ τὸ πλάσμα. Τί μαρτυροῦν τὰ ὑπερφυσικὰ αὐτὰ γεγονότα, τὰ ὁποῖα καὶ σήμερον ἐπαναλαμβάνονται; Τὰ ὁποῖα ἂν καὶ ἐπέρασαν δύο χιλιάδες χρόνια φαίνονται τόσον σημερινά, τόσον καινούργια, ὥστε νὰ πλημμυρίζουν τὰς καρδίας τῶν πιστῶν Χριστιανῶν μὲ μίαν ἀπέραντον θάλασσαν αἰσθημάτων χαρᾶς καὶ εἰρήνης, συγκινήσεως καὶ ἀγαλλιάσεως, εὐγνωμοσύνης καὶ εὐχαριστίας, ἐλπίδος καὶ ἐνθουσιασμοῦ, τιμῆς, λατρείας καὶ δόξης πρὸς τὸν Σωτῆρα καὶ Κύριον; Μαρτυροῦν δύο γεγονότα ὁλοφάνερα: τὴν ἀπεριόριστον ἀγάπην τοῦ Θεοῦ πρὸς τὸν ἄνθρωπον, τὴν βαθυτάτην ταπείνωσιν τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ πρὸς τὸν κόσμον τῆς ἁμαρτίας. Τὴν ἀγάπην τοῦ Οὐρανίου Πατέρα πρὸς ἡμᾶς τὰ ἐκπεσόντα παιδιά Του διερμηνεύει πρῶτον ἡ Γέννησις. Ἂς ἀνοίξωμεν τὸ βιβλίον τῶν αἰωνίων ἀληθειῶν, τὸ Εὐαγγέλιον, διὰ ν' ἀκούσωμεν τὴν φωνὴν τοῦ Κυρίου: Ὁ Θεὸς εἶναι ἡ ἀγάπη (Α΄. Ἰωάν. 4, 16), εἶναι ἡ ἀγαθότης (Ἰακ. 1, 17), εἶναι ἡ φιλανθρωπία (Τίτου 3, 4), εἶναι ἡ μακροθυμία (Α΄. Πέτρου 3, 20), εἶναι τὸ ἔλεος, ἡ συμπάθεια καὶ ἡ συγγνώμη (Ἐφεσ. 2, 4). Αὐτὸς δὲ ἀκριβῶς ὁ Θεός, ἡ πηγὴ τῆς ἀγάπης, τόσον ἠγάπησε τὸν κόσμον, «ὥστε τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ ἔδωκεν, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν μὴ ἀπόλυται, ἀλλ' ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον» (Ἰωάν. 3, 16). Ἡ ἀγάπη Του ἐνίκησε τὴν δικαιοσύνην Του καὶ ἀπέστειλεν εἰς τὸν ὡρισμένον κατὰ τὴν πρόνοιάν Του καιρόν, τὸν Υἱόν Του, Θεὸν καὶ ἄνθρωπον ἐν τῷ μέσῳ ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν, τῶν ἀνόμων καὶ κατακρίτων. Αὐτὸ εἶναι τὸ πρῶτον γεγονὸς ποὺ διαβεβαιώνει ἡ Γέννησις τοῦ Ἰησοῦ.

Φανερώνει ὅμως ἡ Γέννησις, καὶ τοῦ Υἱοῦ τὴν ταπείνωσιν δεύτερον εἰς τὸν κόσμον τοῦτον τῆς ἀνομίας καὶ τῆς φθορᾶς, πρὸς χάριν ἡμῶν, διὰ τὴν πνευματικὴν ἀναδημιουργίαν καὶ τὴν ψυχικὴν σωτηρίαν μας. Αὐτὸ τὸ μυστήριον τῆς ταπεινώσεως τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ μελετῶν ὁ Ἀπόστολος Παῦλος γράφει καὶ ἐπαναλαμβάνει μὲ τὴν πρὸς Ρωμαίους ἐπιστολήν του ἀσίγητα εἴκοσι αἰῶνας μὲ θαυμασμὸν καὶ ἔκπληξιν: «. . . Ὦ βάθος πλούτου καὶ σοφίας καὶ γνώσεως

Πρὸς τοὺς ἐκλεκτοὺς συνεργάτας αὐτοῦ
Ο ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΣ

ἐκφράζει θερμοτάτας εὐχαριστίας διὰ τὴν πολύτιμον συνεργασίαν των καὶ εὔχεται ὅπως, μετὰ τῶν οἰκείων αὐτῶν, ἑορτάσουν ἐν πλήρει χαρᾷ καὶ εὐφροσύνῃ τὴν Γέννησιν τοῦ Σωτῆρος, τὸ δὲ Νέον Ἔτος 1960 ἀποβῇ δι' αὐτοὺς πλῆρες ὑγείας καὶ ἀκμῆς κατ' ἄμφω, πρὸς συνέχισιν τοῦ πνευματικοῦ ἔργου των καὶ τῆς πολυτίμου συνεργασίας των πρὸς τὸ ἐπίσημον τοῦτο ὄργανον τῆς Ἑλληνικῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀμερικῆς.

Πρὸς τοὺς ἀγαπητοὺς συνδρομητάς του
Ο ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΣ

εὔχεται ὅπως μετὰ τῶν προσφιλῶν αὐτῶν οἰκείων ἑορτάσουν ἐν πλήρει ὑγείᾳ, χαρᾷ καὶ ἀγαλλιάσει τὰ Χριστούγεννα καὶ τὰς λοιπὰς Ἑορτὰς τοῦ Δωδεκαημέρου, τὸ δὲ Νέον Ἔτος 1960 εἶναι δι' αὐτοὺς αἴσιον, εὐτυχὲς καὶ κατὰ πάντα εὐλογημένον παρὰ τοῦ Ἐνανθρωπήσαντος Υἱοῦ καὶ Λόγου τοῦ Θεοῦ, τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ τῆς εἰρήνης Αὐτοῦ φορεὺς δι' ὁλόκληρον τὴν ταραγμένην ἀνθρωπότητα.

Ο ΑΣΤΗΡ ΤΗΣ ΒΗΘΛΕΕΜ

Ὑπὸ τοῦ Πανοσιολ. Ἀρχιμ. κ. ΙΑΚΩΒΟΥ ΠΗΛΙΛΗ
Ἱερ. Προϊσταμένου Κοινότητος Τορόντο, Καναδᾶ

Εἰς τὸ ἱστορικὸν τῆς προσκυνήσεως τῶν μάγων, ἕνα ἀστέρι ἀναλαμβάνει τὸν ρόλον τοῦ ὁδηγοῦ ὡς τὴν Βηθλεέμ. Οἱ μάγοι καθ' ὅλην τὴν πορείαν των εἶχον ἐστραμμένα τὰ βλέμματά των πρὸς τὸν ἀστέρα, ὁ ὁποῖος ὡς ἀσφαλὴς πυξὶς τοὺς ὡδήγησε μέχρι τῆς Βηθλεέμ, ὅπου δὲν ἐβράδυναν νὰ συναντήσουν τὸν Λυτρωτὴν τοῦ κόσμου· καὶ αἱ καρδίαι των ἐχάρησαν χαρὰν μεγάλην.

Ἡ γέννησις τοῦ Θείου Λυτρωτοῦ, ἡ ὁποία εἶναι τὸ μεγαλύτερον γεγονὸς τῆς ἀνθρωπίνης ἱστορίας, ἔχει κοσμοϊστορικὴν σημασίαν ἀπὸ ἱστορικῆς καὶ πνευματικῆς ἐπόψεως, διότι μέσα εἰς τὴν ἁπλότητα τῶν διηγήσεων εὑρίσκει κανεὶς τὴν σειρὰν τῆς λύσεως τῶν προβλημάτων ἐκείνων ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἐξαρτᾶται ἡ παγίωσις τῆς χαρᾶς καὶ τῆς εἰρήνης μέσα εἰς τὴν κοινωνίαν, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν ζωὴν ἑνὸς ἑκάστου ἀνθρώπου.

Εἰς τὸ ἱστορικὸν τῆς περιπετείας τῶν μάγων οἱ ὁποῖοι ἀνεζήτουν διὰ τοῦ ἀστέρος τὸν γεννηθέντα Βασιλέα, βλέπομεν τὰ χαρακτηριστικὰ σημεῖα τῆς περιπετείας κάθε ἀνθρώπου, ἀλλὰ καὶ τῆς κοινωνίας ὁλοκλήρου, ἡ ὁποία προσπαθεῖ νὰ ἀνεύρῃ τὸν ἀπολεσθέντα ἀστέρα της καὶ ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τούτου νὰ συναντήσῃ τὸν Θεῖον Λυτρωτήν, διὰ νὰ γνωρίσῃ τὸ πραγματικὸν νόημα τῆς ζωῆς, νὰ δώσῃ νέον περιεχόμενον εἰς αὐτὴν καὶ ἱκανοποίησιν ὅλων τῶν ἐνδομύχων πόθων της.

Εἰς τὸ ἱστορικὸν τοῦτο τῆς περιπετείας τῶν μάγων, ὑπάρχει μία διαφορὰ μεταξὺ μάγων καὶ ἀνθρώπων, ὅτι Ἀστὴρ καὶ Βασιλεὺς εἶναι σήμερον ἓν καὶ τὸ αὐτό, αὐτὸς οὗτος ὁ Λυτρωτὴς τοῦ κόσμου, ὁ Ἰησοῦς Χριστός, ὅστις συγκεντρώνει ὅλας τὰς ἐλπίδας καὶ τοὺς πόθους τῆς ἀνθρωπίνης ψυχῆς.

Ἡ ἀνθρωπότης ἔχασε σήμερον ἀπὸ τὸν πνευματικόν της ὁρίζοντα τὸν Ἀστέρα καὶ ὁδηγόν της, διότι ἐγκατέλειψε τοῦτον καὶ ἐν τῇ προσπαθείᾳ της ὅπως ἀνεύρῃ εἰς νέους κόσμους δημιουργίας καὶ νέους ὁρίζοντας τὴν ἀπολεσθεῖσαν χαράν της, τὴν εἰρήνην καὶ τὴν εὐτυχίαν της ἀπέτυχε καὶ συνέβαλε εἰς τὴν μεγαλυτέραν περιπλοκὴν τοῦ προβλήματός της.

Ἀλλὰ μήπως πρὸ 20 αἰώνων δὲν ἔλαμψε μέσα εἰς τὸν ὁρίζοντα τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς ὁ Ἀστὴρ—Χριστός; Διατὶ λοιπὸν περιπλανᾶται ἀκόμη ἡ ἀνθρωπότης καὶ ταλαιπωρεῖται ἀναζητοῦσα τὴν εὐτυχίαν της; Ἀλλ' ἡ ἀπάντησις ἔρχεται μόνη της: Ἡ ἀνθρωπότης

Θεοῦ! ὡς ἀνεξερεύνητα τὰ κρίματα αὐτοῦ καὶ ἀνεξιχνίαστοι αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ!» (Ρωμ. 12, 33). Διότι δὲν ἀπέστειλεν ἁγίους, οὔτε προφήτας, οὔτε ἀγγέλους εἰς τὸν κόσμον, ἀλλ' ἔρχεται ὁ ἴδιος προσωπικῶς. Δηλαδὴ ὁ Βασιλεὺς κατὰ τοὺς Πατέρας γίνεται ὑπήκοος. Ὁ Δεσπότης γίνεται δοῦλος. Ὁ Θεὸς γίνεται ἄνθρωπος.

Γεννᾶται, ὁποία πτωχεία, ὁποία ταπείνωσις, ὁ Κύριος τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, ὄχι σὲ ἀνακτορικὰ διαμερίσματα, ἀλλ' εἰς ἕνα σταῦλον τῆς Βηθλεέμ. Τοποθετεῖται ὁ παντοδύναμος τοῦ σύμπαντος Δημιουργὸς ὄχι σὲ πολυτελεῖς στρωμνάς, ἀλλὰ σὲ μιὰ φάτνη ἀλόγων. Συγκαταβαίνει ὁ Πλούσιος, ὁ Ἄπειρος, ὁ Παντοδύναμος τόσον πολὺ ἀπὸ τὴν δόξαν καὶ τὴν μεγαλοπρέπειάν Του, ὥστε νὰ εὑρεθῇ ἐν τῷ μέσῳ τῶν ζώων τοῦ σπηλαίου. Συγκαταβαίνει τόσον πολὺ ὁ Ἰησοῦς πρὸς ἡμᾶς, ὥστε νὰ κουράζεται, νὰ ταλαιπωρῆται, νὰ ὑποφέρῃ, νὰ διώκεται καὶ διὰ σφαγῆς ἀπὸ τὰς πρώτας ἡμέρας τῆς ζωῆς Του νὰ ἀπειλῆται. Καὶ αὐτὴν τὴν βαθυτάτην ταπείνωσιν, τὴν ὁποίαν θαυμάζουν οἱ ἄγγελοι καὶ οἱ ἄνθρωποι, φανερώνει ἡ Γέννησις τοῦ Κυρίου.

Ἀλλὰ διὰ ποῖον σκοπὸν καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ Πατρὸς καὶ ἡ ταπείνωσις τοῦ Υἱοῦ προσφέρονται; Διὰ τὴν σωτηρίαν τοῦ κόσμου, προεῖπεν ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ, καὶ διὰ τὴν οὐράνιον υἱοθεσίαν μας. Πολλὰς μαρτυρίας ἔχομεν ἀπὸ τὴν Ἁγίαν Γραφὴν περὶ τῶν ἀληθειῶν τούτων. Ἡμεῖς δύο μόνον ἂς ἀκούσωμεν. Ἐκείνην ποὺ ἔδωκαν οἱ Ἄγγελοι πρὸς τοὺς ποιμένας, τὴν νύκτα τῆς Γεννήσεως . . . «Ἐτέχθη ὑμῖν σήμερον Σωτὴρ» (Λουκᾶ 2, 11) καὶ αὐτὴν ποὺ φανερώνει ὁ Ἀπόστολος Παῦλος εἰς τὴν πρὸς Γαλάτας ἐπιστολὴν (4, 5) . . . «ἵνα τὴν υἱοθεσίαν ἀπολάβωμεν». Διὰ τὴν σωτηρίαν μας λοιπόν, καὶ διὰ τὴν θέωσίν μας, κατὰ τὸν ἅγιον Χρυσόστομον, καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ Πατρὸς ἐκφράζεται καὶ ἡ ταπείνωσις τοῦ Υἱοῦ λαμβάνει χώραν.

Ποῖα τώρα καθήκοντα ἀναλαμβάνομεν ἡμεῖς οἱ ἀνυπολογίστως εὐεργετούμενοι; Νὰ ἀγαπήσωμεν καὶ ἡμεῖς τὸν Θεὸν (Λουκᾶ 10, 27). Νὰ ταπεινωθῶμεν ἐμπρὸς εἰς τὴν μεγαλειότητά Του (Ἰακώβου 4, 10). Νὰ Τὸν ζητήσωμεν (Πράξ. 17, 27). Νὰ Τὸν ἀκολουθήσωμεν (Ματθ. 8, 22) μὲ τὴν θερμὴν πίστιν μας καὶ μὲ τὰ ἔργα τῆς χριστιανικῆς μας ζωῆς. Ἂς γίνωμεν, λοιπόν, εὐλαβεῖς προσκυνηταί Του. Ἂς Τοῦ προσφέρωμεν τὰ πλούσια πνευματικὰ δῶρα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν καρδιῶν μας καὶ τότε ἀναμφιβόλως θὰ γίνῃ καὶ ἰδικός μας Σωτήρ.

δὲν δύναται νὰ εὕρῃ τὸν Βασιλέα της, διότι ἔχασε τὸν Ἀστέρα της.

Ἀναζητεῖ ἐκεῖ ὅπου δὲν ὑπάρχει. Προσπαθεῖ μὲ τὰ ἀνθρώπινα ἐπιτεύγματα νὰ δώσῃ λύσιν εἰς τὰ προβλήματα ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ρυθμίζουν τὰ αἰώνια πεπρωμένα της. Τὰ πορίσματα τῆς ἀνθρωπίνης σοφίας καὶ τὰ θαυμαστὰ δημιουργήματα τῆς ἐπιστήμης δὲν ἠδυνήθησαν νὰ φέρουν τὸν ἄνθρωπον πλησίον εἰς τὸν ἀπολεσθέντα Βασιλέα τοῦ κόσμου. Διάφορα μέσα τὰ ὁποῖα μεταχειρίζεται, ἡ συναλλαγὴ συμφερόντων καὶ πολλάκις τῆς βίας, μὲ ἀπώτερον σκοπὸν τὴν βελτίωσιν τῶν ὅρων τῆς ζωῆς καὶ διαφοροποίησιν καταστάσεων δὲν ὡδήγησαν τὸν ἄνθρωπον εἰς τὸν εὐγενῆ ὁραματισμόν του.

Τοῦτο μαρτυρεῖ ἡ πεῖρα τῆς ζωῆς.

Ἡ εἰρήνη ἐφυγαδεύθη ἀπὸ τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἀγνοεῖται τὸ καταφύγιόν της, διότι ἀναζητεῖται μέσα εἰς τὴν σφαίραν τῶν ἀνθρωπίνων σκέψεων καὶ προσπαθειῶν. Οἱ μάγοι ἀφέθησαν εἰς τὸν ἀστέρα καὶ τὸ φῶς του καὶ ἐξεπληρώθη ἡ ἐπιθυμία των, ἔφθασαν εἰς τὸν νεογεννηθέντα Βασιλέα. Ἐπάνω εἰς τὰ ἴδια ἴχνη καλεῖται νὰ βαδίσῃ καὶ σήμερον ἡ ἀνθρωπότης.

Μετὰ ἀπὸ τὴν ἀβεβαιότητα καὶ τὸν φόβον ὁ ὁποῖος συνέχει σήμερον ὁλόκληρον τὴν ἀνθρωπότητα διὰ τυχὸν νέαν καταιγίδα, ἡ γλυκεία ἐπέτειος τῆς γεννήσεως τοῦ Ἰησοῦ, ἔρχεται νὰ μᾶς ὑπενθυμίσῃ τὴν ὕπαρξιν τοῦ Ἀστέρος, ὁ ὁποῖος λάμπει μέσα εἰς τὸν πνευματικὸν ὁρίζοντα τῆς ἀνθρωπότητος. Λάμπει σήμερον ὁ Ἀστὴρ μέσα εἰς τὸ στερέωμα τῶν βουλῶν τοῦ Θεοῦ καὶ ἀναμένει πάντα ὅστις μὲ πίστιν καὶ εὐδιαθεσίαν τὸν ἀναζητεῖ.

Τὸ Θεῖον φῶς τῆς Βηθλεὲμ θὰ διαλύσῃ τὸ σκότος τῆς ἀγνοίας καὶ ἀμφιβολίας καὶ θὰ κατευθύνῃ τὴν ἀνθρωπότητα πρὸς τὸν εὐγενῆ σκοπόν της, θὰ καταστῇ ὁ πιστὸς ὁδηγός της διὰ νὰ βαδίσῃ αὕτη πρὸς τὸν πραγματικὸν προορισμόν της. Καὶ ἐνῷ σήμερον ἀντιμετωπίζομεν καὶ πάλιν τὸ μυστήριον τῆς Θείας ἐνανθρωπίσεως, ἂς λάβωμεν Φῶς ἀπὸ τὸν Ἀστέρα—Χριστὸν καὶ ἂς προχωρήσωμεν εἰς τὴν ζωήν μας καὶ ἂς ἐξαρτήσωμεν ὅλας τὰς ἐλπίδας μας ἀπὸ Αὐτόν.

ΤΟ ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑ ΣΤΟ ΦΑΝΑΡΙ

Κοινότητες καὶ Ὀργανώσεις, Σωματεῖα καὶ ἰδιῶται, ὅλοι πρέπει νὰ ἀντιπροσωπευθοῦν εἰς τὸ Προσκύνημα πρὸς τὸ Σεπτὸν Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον στὰς 19 Ἀπριλίου μὲ τὸ ὑπερωκεάνειον «ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΦΡΕΙΔΕΡΙΚΗ».

Κοινότητες καὶ Ὀργανώσεις πρέπει νὰ συστήσουν Εἰδικὰς Ἐπιτροπὰς ἐπὶ τοῦ Προσκυνήματος, ὥστε τὸ Προσκύνημα νὰ καταστῇ ἀντιπροσωπευτικὸν καὶ πάνδημον.

ΕΓΚΥΚΛΙΟΙ ΙΕΡΑΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ

Ἐπὶ τῇ εἰσόδῳ εἰς τὴν Τεσσαρακονθήμερον Νηστείαν

Δι' ἰδιαιτέρας ἐγκυκλίου πρὸς τὸ εὐλαβὲς πλήρωμα τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς, ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος Ἀμερικῆς κ. κ. Ἰάκωβος τονίζει μεταξὺ ἄλλων καὶ τὰ ἑξῆς:

«Ἡ προετοιμασία ἡμῶν θὰ γίνῃ διὰ τῆς προσευχῆς, τῆς νηστείας, τῆς Ἐξομολογήσεως καὶ τῆς Θείας Μεταλήψεως, ἀλλὰ καὶ τῆς ἀγαθοεργίας καὶ τῆς ἐνσυνειδήτου καὶ ἐμπράκτου ἀποδείξεως, ὅτι εἴμεθα Χριστιανοὶ Ὀρθόδοξοι, καὶ εἴμεθα δι' αὐτὸ ὑπερήφανοι καὶ εὐγνώμονες πρὸς τὸν Θεόν. . . . Ἀλλ' εἶναι ἀδύνατον νὰ συντελεσθῇ ἡ σωτηρία τῆς ψυχῆς, ἄνευ τῆς ἐμπράκτου ἀποδείξεως τῆς μετανοίας ἡμῶν, ἤτις εἶναι ἡ ἀγαθοεργία, κατὰ τὴν ρητὴν ὑπόμνησιν τοῦ Σωτῆρος: «Ὁ δὲ ποιήσας καὶ διδάξας, οὗτος μέγας κληθήσεται ἐν τῇ Βασιλείᾳ τῶν Οὐρανῶν».

▪

Εἰς τὰ 45 χρόνια τῆς ἐφημερ. «ΕΘΝΙΚΟΣ ΚΗΡΥΞ»

Ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς συμπληρώσεως 45 ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἡμερησίας Ἑλληνικῆς ἐφημερίδος «Ἐθνικὸς Κῆρυξ» Νέας Ὑόρκης, ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος ἀπηύθυνεν εἰδικὴν ἐγκύκλιον πρὸς τοὺς Ἱερεῖς καὶ τὰ Κοινοτικὰ Συμβούλια, διὰ τῆς ὁποίας ἐξαίρει τὸ γεγονὸς καὶ ὑπογραμμίζει τὰς πολυτίμους ὑπηρεσίας τὰς ὁποίας προσέφερε καὶ προσφέρει ὁ «Ἐθνικὸς Κῆρυξ» εἰς τὴν Ὁμογένειαν καὶ τὴν Ἐκκλησίαν, καὶ τονίζει μεταξὺ ἄλλων καὶ τὰ ἑξῆς:

«Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὰς πολλαπλᾶς Ἐθνικὰς καὶ Ἐκκλησιαστικὰς ὑπηρεσίας, τὰς ὁποίας ἀπὸ τῶν στηλῶν του ἐπὶ τόσα ἔτη προσέφερεν ὁ πράγματι ἐθνικὸς κῆρυξ, ὡς ἀπὸ ἀγωνιστικῶν τῷ ὄντι ἐπάλξεων, διὰ τοῦτο καὶ ἀπευθυνόμεθα πρὸς πάντας ὑμᾶς, ἵνα ἀπὸ κοινοῦ χαιρετίσωμεν τὸ γεγονὸς τοῦτο. Ὁ «Ἐθνικὸς Κῆρυξ», ἰδίᾳ, συνετέλεσεν εἰς τὴν προαγωγὴν τῆς θρησκευτικῆς καὶ πολιτιστικῆς μας ὑποστάσεως ἐν τῇ χώρᾳ ἡμῶν ταύτῃ τὰ μέγιστα. Τοῦτο τυγχάνει κοινὴ ὁμολογία. Διὰ τοῦτο καὶ προτρεπόμεθα πάντας ὑμᾶς, τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά, ὅπως συντείνητε καὶ ὑμεῖς ὁλοψύχως εἰς τὴν ἠθικὴν ἀλλὰ καὶ τὴν ὑλικὴν ἐνίσχυσιν τοῦ ἀγῶνος του, ὁ ὁποῖος σήμερον συγκεντρώνεται εἰς τὸν τομέα τῆς διακρατήσεως καὶ τῆς ἐπὶ πλέον καλλιεργείας τῶν Φυλετικοθρησκευτικῶν ἰδεωδῶν μας, γενόμενος κατὰ τοῦτο συμπαραστάτης πολύτιμος καὶ τῆς Ἐκκλησίας μας καὶ τῶν ἐπὶ μέρους Κοινοτήτων μας. Οὐδεμίαν ἄλλην ἐνίσχυσιν θὰ ἠδυνάμεθα νὰ προσφέρωμεν εἰ μὴ διὰ τῆς ἐπανεγγραφῆς ἡμῶν ὡς συνδρομητῶν καὶ διὰ τῆς ἐγγραφῆς νέων. . . . Ἀναμένοντες γενναιόφρονα τὴν ἀνταπόκρισιν ὑμῶν καὶ εἰς τὴν παροῦσαν πατρικὴν ἡμῶν ἔκκλησιν, ἐπικαλούμεθα ἐφ' ὑμᾶς τὴν ἀπὸ Θεοῦ χάριν καὶ εὐλογίαν».

Ὁ «Ὀρθόδοξος Παρατηρητὴς» συγχαίρει ἐγκαρδίως ἐπὶ τῇ 45ετηρίδι τῆς ἐκλεκτῆς ἐφημερίδος «Ἐθνικὸς Κῆρυξ» καὶ εὔχεται αἰσίαν καὶ μακροχρόνιον συνέχισιν τῆς ἐκδόσεως αὐτοῦ, ἐπ' ἀγαθῷ τῆς προσφιλοῦς Ὁμογενείας.

▪

Διὰ τὸ Ὁμοιόμορφον Καταστατικὸν τῶν Ἱερῶν Ναῶν καὶ Κοινοτήτων

Ἐπὶ τῇ νέᾳ ἐκδόσει τοῦ Καταστατικοῦ τῶν Ἱ. Ναῶν καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς, καὶ τῶν Κανονισμῶν αὐτῶν, συμφώνως πρὸς τὰς τροποποιήσεις τὰς ὁποίας ἐπήνεγκον ὅλαι αἱ Κληρικολαϊκαὶ Συνελεύσεις καὶ αἱ δύο τελευταῖαι ἐν Οὐάσιγκτον, Δ. Κ. (1956) καὶ Σὼλτ Λέηκ Σίτυ, Γιοῦτα (1958), ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος ἀπέλυσεν εἰδικὴν Ἐγκύκλιον πρὸς τοὺς Ἱερεῖς καὶ τὰ Διοικ. Συμβούλια, εἰς τὴν ὁποίαν συνιστᾶται ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ Ὁμοιομόρφου Καταστατικοῦ.

Η ΙΕΡΑ ΠΟΡΕΙΑ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ

Τὸ σπουδαιότερον ἐκκλησιαστικὸν γεγονὸς τῶν τελευταίων ἐτῶν εἶναι, χωρὶς καμμίαν ἀμφιβολίαν, ἡ Ἱερὰ Πορεία τῆς Α.Θ.Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. κ. Ἀθηναγόρου πρὸς τοὺς Ἁγίους Τόπους καὶ τὰ πρεσβυγενῆ Πατριαρχεῖα Ἀντιοχείας, Ἱεροσολύμων καὶ Ἀλεξανδρείας. Ἡ σπουδαιότης τῆς Πατριαρχικῆς Ἱερᾶς Πορείας, ἔχει περάσει τὰ ὅρια τῶν Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, ἔχει καταστῆ ὄχι μόνον Πανορθόδοξον, ἀλλὰ Παγχριστιανικὸν γεγονός, ἀπηχοῦν βαθύτατα εἰς τὰς καρδίας τῶν μελῶν καὶ τῶν λοιπῶν Θρησκευμάτων τῆς Μέσης Ἀνατολῆς. Τὰ ἀποτελέσματα τῆς Ἱερᾶς Πορείας δὲν θὰ βραδύνουν νὰ φανοῦν, ἀποτελέσματα πλούσια καὶ σημασίας ἀναλόγου πρὸς τὸ Παγχριστιανικὸν τοῦτο γεγονός.

ΟΙ ΟΡΑΜΑΤΙΣΜΟΙ ΤΟΥ ΗΓΕΤΟΥ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

Ἐπέστη ὁ καιρός, ὅπως προβληθῇ εἰς ὁλόκληρον τὸν κόσμον ἡ πνευματικὴ αἴγλη τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, ἡ Ὁποία συνεκάλεσε τὰς Οἰκουμενικὰς Συνόδους, διετύπωσε τὰ Θεῖα Δόγματα καὶ διεμόρφωσε τὸ Ὁμοσπονδιακὸν Πολίτευμα τῆς Ἐκκλησίας. Ἐπέστη ὁ καιρός, ὅπως, ἐμφανισθῇ πλέον συμπαγὴς καὶ ἡνωμένη καὶ ὁμόφωνος ἡ Ὀρθοδοξία, ὥστε ἀποφασιστικῶς νὰ χωρήσῃ εἰς τὴν σύγκλησιν Προσυνόδου καὶ Πανορθοδόξου Συνόδου. Ἐπέστη ὁ καιρός, ὅπως ἡ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία ἀναλάβῃ ὑπευθύνως πᾶσαν πρωτοβουλίαν διὰ τὴν συνεργασίαν καὶ προσέγγισιν πασῶν τῶν Ἐκκλησιῶν τοῦ Χριστοῦ, καὶ τὴν προετοιμασίαν τῆς ὀρθῆς ὁδοῦ πρὸς «τὴν τῶν πάντων ἕνωσιν». Ὁ Πατριάρχης μας, μὲ τὴν ἀπέραντον προοπτικὴν καὶ πίστιν Του, ὁραματίζεται καὶ προδιαγράφει λαμπρὸν τὸ μέλλον τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον συγκαλεῖ καὶ τὴν μεγάλην Πανορθόδοξον Σύσκεψίν του τὸν Ἰούλιον τοῦ 1960 ἐν Ρόδῳ. Μὲ τὴν ἐμπνευσμένην ταύτην ἀπόφασιν Αὐτοῦ, προσφέρει ἀνεκτίμητον ὑπηρεσίαν εἰς ὁλόκληρον τὴν Ὀρθοδοξίαν καὶ τὴν Χριστιανωσύνην.

Η ΕΒΔΟΜΑΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΑΝΔΡΕΟΥ

Ἡ ἐφέτος καθιερωθεῖσα «Ἑβδομὰς τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ἀνδρέου τοῦ Πρωτοκλήτου», ὅστις ὠνομάσθη Προστάτης Ἅγιος καὶ τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀμερικῆς, ὡς εἶναι καὶ τοῦ Σεπτοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Προστάτης, ἑωρτάσθη καθ' ὅλην τὴν Ἱερὰν Ἀρχιεπισκοπὴν μὲ Θείας Λειτουργίας εἰς ὅλους τοὺς Ἱεροὺς Αὐτῆς Ναοὺς κατὰ τὴν ἐπέτειον τῆς μνήμης Αὐτοῦ (30 Νοεμβρίου), μὲ διαλέξεις, μὲ δημοσιεύματα καὶ μὲ διαφόρους ἄλλας πνευματικὰς ἐκδηλώσεις.

ΗΜΕΡΑ ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΩΝ

Εἰς ὅλας τὰς Κοινότητας τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς ἑωρτάσθη ἡ ἡμέρα τῶν εὐχαριστιῶν, καὶ ἀπὸ κάθε Ἑλληνορθόδοξον οἰκογένειαν ἀνεπέμφθησαν εὐχαριστίαι πρὸς τὸν Δοτῆρα παντὸς ἀγαθοῦ Θεόν. Πιστεύομεν ὅτι αἱ εὐχαριστίαι αὗται δὲν πρέπει νὰ ἀφοροῦν, ὡς συνήθως νομίζεται, τὰ ὑλικὰ ἀγαθὰ ἀποκλειστικῶς. Διότι σήμερον, ὁπότε διέρχονται κρίσιν αἱ ἠθικαὶ ἀξίαι, πρέπει νὰ εὐχαριστῶμεν τὸν Θεὸν ἐξ ἴσου — ἂν ὄχι περισσότερον — καὶ διὰ τὰ πνευματικὰ ἀγαθά: τῆς ἐλευθερίας λόγου, τύπου, συνειδήσεως καὶ θρησκεύματος, τῶν ὁποίων Θεόθεν ὑπέρμαχος ἐτάχθη ἡ μεγάλη αὐτὴ Ἀμερικανικὴ Συμπολιτεία, ἐκ παραλλήλου πρὸς τὰ ἄλλα ἀγαθά, τῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς εἰρήνης.

Ο κ. ΣΤΡΑΤΗΣ ΜΥΡΙΒΗΛΗΣ

Βαθεῖαν ἱκανοποίησιν καὶ ὑπερηφάνειαν ἠσθάνθη ἡ ἐνταῦθα Ὁμογένεια διὰ τὴν ὑπὸ τοῦ State Department τιμητικὴν πρόσκλησιν τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ καὶ ἐκλεκτοῦ διανοουμένου κ. Στρατῆ Μυριβήλη, ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς εἰς τὴν Ἀγγλικὴν μεταφράσεως τοῦ βιβλίου του «Παναγία ἡ Γοργόνα». Ζωηρότατα ἐξ ἄλλου ἐχειροκρότησε τὸ πολυπληθὲς κοινὸν τὸν διακεκριμένον διανοούμενον κατὰ τὴν διάλεξιν, τὴν ὁποίαν ἔδωσε κατ' αὐτὰς ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ.

ΒΥΖΑΝΤΙΝΟΥ ΡΥΘΜΟΥ ΚΑΘΟΛΙΚΟΣ ΝΑΟΣ

Ἐὰν ἐξήρθη τόσον πολὺ ὑπὸ τοῦ Τύπου ἡ μεγαλοπρέπεια καὶ ἡ ἐπιβλητικότης τοῦ ἐν Οὐασιγκτῶνι ἀνεγερθέντος ὑπὸ τῆς Ρωμαιοκαθολικῆς Ἐκκλησίας, Ναοῦ, τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὸ γεγονός, ὅτι οὗτος εἶναι κυρίως Βυζαντινοῦ ρυθμοῦ. Τοῦτο δὲ καθ' ἣν στιγμὴν μερικαὶ Κοινότητες ἡμῶν ἀνήγειραν ἢ ἀποπειρῶνται νὰ ἀνεγείρουν Ἱεροὺς Ναοὺς οὐδεμίαν σχέσιν ἔχοντας πρὸς τὴν μακραίωνα Βυζαντινὴν παράδοσιν καὶ τέχνην καὶ τὸν ἐκθαμβωτικὸν ἀρχιτεκτονικὸν ρυθμὸν τοῦ Βυζαντίου.

ΤΟ ΣΕΠΤΟΝ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ

Ο ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ κ. κ. ΒΕΝΕΔΙΚΤΟΣ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΠΙΣΚΕΨΙΝ ΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ κ. κ. ΒΕΝΕΔΙΚΤΟΥ
ΕΙΣ ΤΟ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Ἐκ τῆς Προσφωνήσεως τῆς Α. Μ. τοῦ Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ. κ. Βενεδίκτου

Παναγιώτατε,

Αἶνον εὐχαριστίας καὶ ὕμνον δοξολογίας προσενεγκόντες τῷ Δοτῆρι παντὸς ἀγαθοῦ Θεῷ ἡμῶν ἐπὶ τῇ αἰσίᾳ ἡμῶν ἀφίξει εἰς τὴν Βασιλίδα τῶν Πόλεων, καὶ τὴν ἀγαπητὴν ταύτην Χώραν, ἤκομεν νῦν μετὰ τῆς περὶ Ἡμᾶς Συνοδείας διατρανῶσαι τῇ Ὑμετέρᾳ Σεβασμιοποθήτῳ Ἡμῖν καὶ πεπνυμένῃ Παναγιότητι τὰ ὑφ' ὧν κατεχόμεθα ἱερὰ συναισθήματα ἀνεκλαλήτου χαρᾶς καὶ ἀγαλλιάσεως καὶ ἱερᾶς συγκινήσεως, οὐ τῆς τυχούσης, ἐπὶ τῇ πανευτυχεῖ ταύτῃ συναντήσει Ἡμῶν.

Πόθον Ἡμῶν διακαῆ ἐπιτελοῦντες, ἠψάμεθα τῆς ἐπὶ τὰ ἐνταῦθα ἀγούσης, ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων ἐπιβάντες, καὶ ὡς ἡ διψῶσα ἔλαφις ἐπιποθεῖ τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων, οὕτω καὶ ἡ καρδία Ἡμῶν ἐπεπόθησε τὴν Ὑμετέραν πεφιλημένην Παναγιότητα, τὴν τιμίαν Κορυφὴν τῆς κατ' Ἀνατολὰς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, ἥτις κλείζει τὸν σεπτόν, ἱστορικόν ἔνδοξον καὶ μαρτυρικὸν Θρόνον τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας. . . .

Καὶ τῇ μνήμῃ μὲν ἐκείνων τῶν ἀοιδίμων Προκατόχων τῆς Ὑμετέρας Γερασμιωτάτης Παναγιότητος, τῶν κλεϊσάντων τὸν περίπυστον τοῦτον Θρόνον, ἀποτίομεν φόρον τιμῆς καὶ εὐγνωμοσύνης, τῇ Ὑμετέρᾳ δὲ Σεπτῇ Κορυφῇ, τῷ Γεραρῷ Προκαθημένῳ σύμπαντος τοῦ Ὀρθοδόξου Συστήματος, ἀποτίομεν φόρον θαυμασμοῦ καὶ ἐκφράζομεν τὸν δίκαιον Ἡμῶν ἔπαινον, ἀνθ' ὧν ἀόκνους καταβάλλει προσπαθείας καὶ μεθ' ὑπομονῆς καὶ ἐπιμονῆς τρέχει τὸν προκείμενον Αὐτῇ ἀγῶνα, πρὸς διατήρησιν ἀκεραίας καὶ ἀλωβήτου τῆς ἱερᾶς ταύτης Κιβωτοῦ, ἐν ᾗ ἐσφυρηλατήθησαν, ἀνεπτύχθησαν καὶ διεσώθησαν τὰ ὅσια καὶ ἱερὰ τῆς Θρησκείας ἡμῶν.

Οἱ πνευματικοὶ ἀγῶνές εἰσιν ὁ κλῆρος τῶν Λειτουργῶν τοῦ Ὑψίστου, ἑκάστη δ' Ἐκκλησία ἔχει τὸν ἴδιον αὐτῆς Γολγοθᾶν.

Οὐδεὶς ἀντιλέγει, ὅτι καὶ ἡ Ὑμετέρα Παναγιότης βαδίζει ἐπὶ τὸν Γολγοθᾶν Αὐτῆς. Ἀλλ' ἀνδριζέσθω καὶ κραταιούσθω ἡ καρδία Αὐτῆς, ὅτι ὁ Οὐράνιος τῆς Ἐκκλησίας Νυμφίος ἐπιβραβεύσει τοὺς ἱεροὺς Αὐτῆς ἀγῶνας.

ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

ΕΙΣ ΤΟ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ (24 Ὀκτωβρίου 1959)

ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΠΙΣΚΕΨΙΝ ΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ κ. κ. ΒΕΝΕΔΙΚΤΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Σύμπας ὁ Ὀρθόδοξος καὶ ὁ καθ' ὅλου Χριστιανικὸς κόσμος συμμερίζονται τῶν ἀγώνων τῆς Ὑμετέρας Ἐκκλησίας καὶ μετὰ συμπαθείας προσβλέπουσι πρὸς Αὐτήν. . . .

Ἐκ τῆς Ἀντιφωνήσεως τῆς Α.Θ.Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. κ. Ἀθηναγόρου

Μακαριώτατε καὶ περιπόθητε ἐν Χριστῷ ἀδελφέ,

Ἐὰν εἰς πάντα ἀδελφὸν Ἅγιον, ἐρχόμενον εἰς τὰ ἱερὰ ταῦτα σκηνώματα, προσήκῃ τὸ «Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου», ἐξαιρέτως προσιδιάζει τῇ Ὑμετέρᾳ Γεραρχᾷ καὶ περισπουδάστῳ Μακαριότητι, ὡς προερχομένῳ ἐκ τῶν ἱερῶν ἐκείνων ἐδαφῶν, ἔνθα ὁ Θεὸς ἐνηνθρώπησεν, ἔχυσε τὸ τίμιον Αὐτοῦ αἷμα, ἀνέστη, ἀνελήφθη εἰς οὐρανοὺς καὶ κατέπεμψε τὸ Ἅγιον Πνεῦμα πρὸς ἵδρυσιν τῆς Ἐκκλησίας.

Προσαγορεύομεν ὅθεν τὴν Ὑμετέραν Σεβασμιοπόθητον Μακαριότητα καὶ τὴν Ἱερὰν Συνοδείαν Αὐτῆς, ἐν βαθυτάτῃ ψυχικῇ ἀγαλλιάσει, ἀπὸ μέρους ἡμῶν τῆς περὶ ἡμᾶς Σεβασμίας Ἱεραρχίας, τῶν Λογάδων καὶ ἅπαντος τοῦ Χριστεπωνύμου πληρώματος, καὶ εὐχαριστοῦμεν Αὐτήν, ὄντως ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων ἀφικομένην, καὶ προσενεγκοῦσαν ἡμῖν τὴν εὐλογίαν καὶ τὴν χάριν τοῦ Παναγίου Τάφου. . . .

Εὐχαριστοῦμεν, Μακαριώτατε, διὰ τὴν ἐπίσκεψιν Ὑμῶν ταύτην, ἐπιφυλασσόμενοι ἐν εὐρυτέρᾳ συγκεντρώσει πλατύτερον νὰ προσφωνήσωμεν Ὑμᾶς, καὶ δεόμεθα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ ὅπως χαρίζηται Ὑμῖν ὑγείαν, ἵνα συνεχίζητε εὐκλεῶς καὶ θεοφιλῶς τὸ μέγα θαῦμα, ὅπερ ἡ μεγαλώνυμος καὶ παλαίφατος Ἁγιοταφιτικὴ Ἀδελφότης ἐπιτελεῖ ὡς ἀκοίμητος φύλαξ καὶ φρουρὸς τῶν Προσκυνημάτων, τὰ ὁποῖα ὁ Χριστὸς ἐνεπιστεύθη εἰς τὴν Ὀρθόδοξον ἡμῶν Ἐκκλησίαν καὶ τὸ εὐσεβὲς Γένος. . . .

Ἡ Α. Μακαριότης εἰς ταῦτα ἀνταπήντησεν:

«Εἴμεθα ἔτι εὐτυχέστεροι, ὅτι ἡ Ὑμετέρα Θ. Παναγιότης θὰ εὐδοκήσῃ νὰ ἐπισκεφθῇ τοὺς Ἁγίους Τόπους, ἵνα μετ' Αὐτῆς συμπροσευχηθῶμεν ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου».

Η ΙΕΡΑ ΠΟΡΕΙΑ ΤΟΥ

ΠΑΝΤΟΥ ΓΙΝΕΤΑΙ ΔΕΚΤΟΣ ΜΕΤΑ ΘΕΡΜΟΤΑΤΩΝ ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΝ

Ὁ Ἐξοχ. Πρωθυπουργὸς τῆς Συρίας κ. Νουρεττὶν Καχαλῆ προσφωνῶν τὴν Α.Θ.Π. τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην κ. κ. Ἀθηναγόραν κατὰ τὸ ἐπίσημον γεῦμα, τὸ ὁποῖον ἡ Α.Ε. ἔδωσε πρὸς τιμὴν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου. Ἐκατέρωθεν: Ὁ Μακαρ. Πατριάρχης Ἀντιοχείας κ. κ. Θεοδόσιος καὶ δύο Ὑπουργοί.

ΚΑΤΑ πληροφορίας ἐκ Δαμασκοῦ, Ἱεροσολύμων καὶ Ἀλεξανδρείας, ἡ Α. Θ. Παναγιότης ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης κ. κ. Ἀθηναγόρας πανταχοῦ ἐγένετο δεκτὸς μετὰ τῆς Ἀκολουθίας Του, μετὰ θερμοτάτων ἐκδηλώσεων: ἀδελφικῆς ἀγάπης ὑπὸ τοῦ Μακ. Πατριάρχου Ἀντιοχείας κ. Θεοδοσίου, Ἱεροσολύμων κ. Βενεδίκτου καὶ Ἀλεξανδρείας κ. Χριστοφόρου, σεβασμοῦ δὲ καὶ ἐνθουσιασμοῦ ἀπὸ μέρους τῶν Ἀρχῶν καὶ τοῦ λαοῦ, οὐχὶ μόνον τῶν Ὀρθοδόξων, ἀλλὰ ἐξ ἴσου καὶ τῶν Μουσουλμάνων, τῶν Κοπτῶν καὶ τῶν ἐν Συρίᾳ Ἀράβων ἐν γένει.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως Ἐξοχ. Νουρεττὶν Καχάλη παρέθεσε γεῦμα πρὸς τιμὴν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. κ. Ἀθηναγόρου, εἰς τὸ ὁποῖον παρεκάθησαν ὁ Μακ. Πατριάρχης Ἀντιοχείας κ. κ. Θεοδόσιος, ὁ Σεϊχουλσιλάμης καὶ ὁ Μουφτῆς τῶν Μουσουλμάνων, Ὑπουργοὶ καὶ ἡ Συνοδεία τῶν δύο Πατριαρχῶν. Ἠγέρθησαν θερμόταται προπόσεις ὑπὲρ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου καὶ τοῦ Θρόνου Κωνσταντινουπόλεως, ὁ δὲ Ἐξοχ. Πρωθυπουργὸς τῆς Συρίας ἐτόνισε μεταξὺ ἄλλων καὶ τὰ ἑξῆς: «Ἡ ψυχή μου ἐγέμισεν ἀπὸ ἀτμόσφαιραν Βυζαντίου. Ζήτω ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης. Ὑμεῖς εἶσθε ἡ Μήτηρ Βασιλέων, ἡ εὐημερία τῆς ἀνθρωπότητος!»

Ἡ Πατριαρχικὴ ἐπίσκεψις ἐξήρθη μετ' ἐνθουσιασμοῦ ἀπὸ τῶν στηλῶν τοῦ Τύπου, καὶ ἀπὸ Ραδιοφώνου, σχετικαὶ δὲ ταινίαι προὐβλήθησαν εἰς τοὺς κινηματογράφους.

Μία ἀπὸ τὰς ἱστορικὰς ἡμέρας τῆς Πατριαρχικῆς ἐπισκέψεως ἀφιερώθη εἰς τὴν Ἱερὰν καὶ πανάρχαιον Μονὴν τῆς Saidnaya, ἥτις ἀνηγέρθη ὑπὸ τοῦ αὐτοκράτορος Ἰουστινιανοῦ, κατόπιν ἀποκαλύψεως τῆς Παναγίας. Τὸ προσκύνημα τοῦτο, ὡς μία μεγαλειώδης ἐκδήλωσις τοῦ εὐσεβοῦς λαοῦ, θὰ ἔπρεπε νὰ ἐξυμνηθῇ καὶ νὰ γνωσθῇ εὐρύτατα. Αἱ μάζαι τοῦ Λαοῦ ἐκύκλωσαν τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην καὶ τὴν Συνοδείαν ὅλην πρὸ τῆς πόλεως. Ἄνδρες προηγούμενοι, γυναῖκες ἀκολουθοῦσαι τὴν Πατριαρχικὴν Συνοδείαν, ἐνεψυχοῦντο ἀπὸ ραψῳδούς, ψάλλοντας καὶ ψαλλούσας εἰς στίχους θαυμαστῶς ἐκφραστικοὺς τοῦ ἐνθουσιασμοῦ, τῆς ἀγάπης καὶ τῆς ἀφοσιώσεως τῶν Χριστιανῶν πρὸς τὴν Ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν, πρὸς τὸν Κλῆρον, τὴν Ἱεραρχίαν, πρὸς τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον καὶ τὸν Πατριάρχην μας. Ἀμυδρὰν μόνον ἰδέαν τῆς συγκινητικῆς, τῆς μεγαλειώδους λαϊκῆς ἐτυμηγορίας παρέχουν στοιχεῖα τινὰ τῶν εὐχῶν καὶ τῶν ὕμνων, ποὺ ἔψαλλεν ὁ περιστοιχίζων τὸν Πατριάρχην μας εὐσεβὴς λαός:

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ

ΣΕΒΑΣΜΟΥ ΚΑΙ ΕΝΘΟΥΣΙΑΣΜΟΥ ΥΠΟ ΤΩΝ ΑΡΧΩΝ ΚΑΙ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

Ἡ Α.Θ.Π. ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης κ. κ. Ἀθηναγόρας, ὁ Μακαρ. Πατριάρχης Ἀντιοχείας κ. κ. Θεοδόσιος, ὁ Ἐξοχ. Πρωθυπουργὸς τῆς Συρίας μετὰ τῶν Ὑπουργῶν αὐτοῦ καὶ Ἡγετῶν τοῦ Μουσουλμανικοῦ κόσμου τῆς Συρίας, μετὰ τὸ ὑπὸ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ παρατεθὲν γεῦμα πρὸς τιμὴν τῆς Α.Θ.Π.

«Χαῖρε, ὦ Πατριάρχα, διότι Σὺ μᾶς ἐσκόρπισας τὴν χαρὰν καὶ εὐημερίαν. Σὺ εἶσαι ὁ Βασιλεὺς τῶν Βασιλέων τῆς γῆς, διότι Σὺ τοὺς χρίεις καὶ τοὺς ἀναδεικνύεις. Σὺ εἶσαι ἡ ρίζα τῆς εἰρήνης καὶ τῆς εὐδαιμονίας τῶν Λαῶν. Μὲ τοὺς Συνοδούς Σου τοὺς Ἀρχιερεῖς, Σὺ φωτίζεις τοὺς ὁρίζοντας. Ὦ ἀπόστολοι καὶ κήρυκες, τῶν ὁποίων τὸ φῶς ἐφώτισε τὰ σκότη καὶ διήνοιξε τὰ ὄμματα τῶν ἀομμάτων. Ἐδώσατε εἰς τοὺς ἀομμάτους τὸ φῶς, εἰς τοὺς ἀλάλους τὴν λαλιὰν καὶ ἐδείξατε τὴν εὐθεῖαν εἰς τὸν λαόν. Ὑπήρξατε οἱ βραχίονες καὶ τὰ στηρίγματα τῶν πτωχῶν, ἔχετε μετριοφροσύνην περιστερᾶς!... Αἱ καρδίαι μας, εἰς τοὺς δρόμους, τοὺς ὁποίους διέρχεσθε, αἰσθάνονται τέρψιν καὶ ἀγαλλίασιν. Ὁ Θεὸς νὰ δίδῃ εὐδαιμονίαν εἰς τὸ κράτος, μακρότητα ἡμερῶν εἰς τὴν Ἁγιότητά Σου!...»

Παρόμοιαι ἐκδηλώσεις συνεχίσθησαν εἰς πᾶν βῆμα τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου, Ὅστις μέσα εἰς τὴν συνείδησιν τοῦ Λαοῦ εἶναι ὁ ὕπατος ἐπὶ γῆς ἀρχηγὸς τῆς Ὀρθοδοξίας, τὸ κέντρον τῆς δυνάμεως, ἡ ὁποία ὁμοῦ μετὰ τοῦ κύρους καὶ τῆς πνευματικῆς ἰσχύος τῶν λοιπῶν Μακαριωτάτων Πατριαρχῶν θὰ κρατήσῃ τὴν Ὀρθοδοξίαν ἡνωμένην εἰς αἰῶνα αἰῶνος, καὶ τοὺς εὐσεβεῖς αὐτῆς λαοὺς θὰ περιφρουρήσῃ ἀπὸ κάθε ἀλλόδοξον προπαγάνδαν, ὑπὸ οἱανδήποτε μορφὴν καὶ ἂν παρουσιάζεται.

Ὁ Μουσουλμανικὸς κόσμος ἐξ ἄλλου ἐξεδήλωσε ποικιλοτρόπως τὴν χαράν του, τόσον εἰς τὴν Συρίαν, ὅσον καὶ εἰς τὴν Ἰορδανίαν, τὸ Ἰσραήλ, καὶ τὴν Αἴγυπτον, ἔνθα μετέβη ἐν συνεχείᾳ ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης, διότι Χριστιανοὶ Ὀρθόδοξοι καὶ Μουσουλμάνοι ἔζησαν ἐπὶ αἰῶνας ἀδελφωμένοι, διότι οἱ Μουσουλμάνοι τῆς Παλαιστίνης ἐσεβάσθησαν τὰ Πάνσεπτα Προσκυνήματα τῆς Πίστεως ἡμῶν εἰς τοὺς Ἁγίους Τόπους καὶ ὄχι μόνον τὰ ἐσεβάσθησαν, ἀλλὰ καὶ τὰ περιεφρούρησαν ἀπὸ τῶν ἁρπακτικῶν διαθέσεων ἀλλοδόξων καὶ ὑπερημύνθησαν τῶν αἰωνοβίων καὶ ἀπαραγράπτων δικαιωμάτων τῶν Ὀρθοδόξων ἐπὶ τῶν Ἁγίων Τόπων. Καὶ διότι, τέλος, οἱ Ὀρθόδοξοι οὐδέποτε διενήργησαν προσηλυτισμὸν μεταξὺ αὐτῶν, καθὼς ἔπραξαν καὶ πράττουν ἄλλαι Ὁμολογίαι.

Ἡ εἰς τοὺς Ἁγίους Τόπους καὶ τὰ Πρεσβυγενῆ Πατριαρχεῖα Ἱερὰ Πορεία τοῦ Οἰκουμενικοῦ ἡμῶν Πατριάρχου κ. κ. Ἀθηναγόρου, προβάλλει ὅλην τὴν ἀκτινοβολίαν τοῦ Σεπτοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου οὐ μόνον ἐπὶ τῶν λοιπῶν Ὀρθοδόξων ἀλλὰ καὶ πάντων τῶν Λαῶν ἐν γένει τῆς Μέσης Ἀνατολῆς, ὡς παράγων εἰρηνικῆς πάντων διαβιώσεως. Β.Γ.Β.

"Η ΕΒΔΟΜΑΣ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΑΝΔΡΕΟΥ"

ΠΡΟΣΤΑΤΟΥ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Ὑπὸ ΒΑΣ. Γ. ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΟΥ, Δ.Ο.Θ.

Ο ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΣ

Ὁ Πρωτόκλητος τῶν Ἀποστόλων Ἅγιος Ἀνδρέας, εἶναι ὁ Ἱδρυτὴς τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ εἰς τὸ ἀρχαῖον Βυζάντιον, ἄρα καὶ τῆς Ἐκκλησίας Κωνσταντινουπόλεως θεμελιωτής, δι' αὐτὸ δὲ καὶ τοῦ Σεπτοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Προστάτης.

Ἀπὸ ἐφέτος καθιερώθη ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀμερικῆς ἡ «Ἑβδομὰς τοῦ Ἀποστόλου Ἀνδρέου» (29 Νοεμβρίου — 6 Δεκεμβρίου), ὁ δὲ τιμώμενος Ἅγιος Ἀπόστολος Ἀνδρέας, ὡρίσθη ὡς Προστάτης Αὐτῆς.

Η «ΘΡΟΝΙΚΗ ΕΟΡΤΗ»

Ἡ ἡμέρα τῆς Ἱερᾶς μνήμης τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ἀνδρέου, 30ὴ Νοεμβρίου, εἶναι ἡ «Θρονικὴ Ἑορτὴ» τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου. Ἑορτάζει δηλαδὴ καὶ πανηγυρίζει κατ' αὐτὴν ὁ Ἀποστολικὸς καὶ Οἰκουμενικὸς Πατριαρχικὸς Θρόνος Κωνσταντινουπόλεως, ὅπου — ὅταν ἀκόμη ἡ Πόλις ὠνομάζετο Βυζάντιον — ἵδρυσε πρῶτος τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ.

Κατὰ τὸν Ἑσπερινὸν τῆς Ἑορτῆς χοροστατοῦντος τοῦ Παναγιωτάτου Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου, γίνεται ἡ λιτάνευσις τῆς ἱερᾶς εἰκόνος τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου καὶ ἡ κατάθεσις αὐτῆς εἰς τὸ μέσον τοῦ Σωλέα. Τὴν ἐπαύριον γίνεται ἐπιβλητικὴ Πατριαρχικὴ καὶ Συνοδικὴ Θεία Λειτουργία, εὐλογοῦνται δὲ καὶ διανέμονται εἰς τὸ ἐκκλησίασμα τὰ καθιερωμένα κόλλυβα εἰς μνήμην τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου.

«ΤΑΓΜΑ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΑΝΔΡΕΟΥ»

Εἶναι γνωστὸν ἐξ ἄλλου, ὅτι ἡ Α.Θ.Π. ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης κ. κ. Ἀθηναγόρας, ὅταν ἐξελέγη Προκαθήμενος τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἤνοιξε τὸν μέγαν Ἔρανον ὑπὲρ ἀνεγέρσεως τοῦ Πατριαρχικοῦ Μεγάρου, ἵδρυσε καὶ τὸ «Τάγμα τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ἀνδρέου» μὲ τὰ τρία εἴδη Σταυρῶν αὐτοῦ, ὀρειχάλκινον, ἀργυροῦν καὶ χρυσοῦν, τοὺς ὁποίους ἀπονέμει εἰς τοὺς Μεγάλους Δωρητάς, Εὐεργέτας καὶ Μεγάλους Εὐεργέτας τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου.

Η ΧΡΥΣΗ ΓΕΦΥΡΑ

Ἡ θεία ἀποστολὴ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, ἡ Οἰκουμενικότης Του, ὄχι μόνον γεωγραφικὴ καὶ ἱστορική, ἀλλὰ καὶ πνευματική, καταφαίνεται ἀπὸ τὰ μεγάλα καὶ ὑψηλὰ ἐπιτεύγματα αὐτοῦ καὶ τὴν παγκόσμιον ἀκτινοβολίαν του, διὰ μέσου τῶν αἰώνων. Πρωτόκλητον ὑπῆρξε καὶ τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον, καθὼς καὶ ὁ ἱδρυτὴς του Πρωτόκλητος. Τὸ πρῶτον παγχριστιανικῆς καὶ παγκοσμίου σημασίας ἔργον του, τὸ ὁποῖον συνετελέσθη ἅπαξ διὰ παντὸς εἰς τὴν αἰωνόβιον ἱστορίαν τῆς Ἐκκλησίας, εἶναι ἡ συμφιλίωσις τοῦ Χριστιανισμοῦ μὲ τὴν Ἑλληνικὴν παιδείαν καὶ φιλοσοφίαν, ἡ ὁποία ἐδιώχθη ἀπὸ τοὺς ἀμαθεῖς καὶ ἐκινδύνευσε νὰ ἐξαλειφθῇ τελείως. Ἀλλ' οἱ μεγάλοι Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας Κωνσταντινουπόλεως, μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τοὺς τρεῖς Ἱεράρχας, ἐπροστάτευσαν τὴν Ἑλληνικὴν Παιδείαν καὶ Φιλοσοφίαν τὴν ὁποίαν ἐχαρακτήρισαν ὡς θεραπαινίδα τῆς Θεολογίας, τοὺς δὲ μεγάλους Ἕλληνας φιλοσόφους καὶ ἠθικολόγους, ὡς Χριστιανοὺς πρὸ Χριστοῦ. Δι' αὐτὸ καὶ αἱ μορφαὶ αὐτῶν εὑρίσκονται εἰς μερικὰς τοιχογραφίας, Ἁγίου Ὄρους, Σερβίας κ. ἄ., ἐκ δεξιῶν τοῦ Κυρίου, μεταξὺ τῶν Ἁγίων ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως. Τὸ μέγα τοῦτο γεγονὸς τῆς συμφιλιώσεως Χριστιανισμοῦ καὶ Ἑλληνισμοῦ δὲν συνετελέσθη οὔτε εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, ὅπου ἐνεφανίσθη ὁ Χριστιανισμός, οὔτε εἰς τὰς Ἀθήνας, ὅπου ἡ Ἑλληνικὴ φιλοσοφία ἔφθασεν εἰς τὸν κολοφῶνα τῆς δόξης της. Ἀλλ' ἡ χρυσῆ γέφυρα τῆς συμφιλιώσεως ἐρρίφθη — κατὰ θείαν βούλησιν — εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν, ἀπὸ τὴν μητέρα Ἐκκλησίαν, εἰς τὴν ὁποίαν ἡ τιμὴ αὐτὴ ἀνήκει αἰωνίως.

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΑΙ ΣΥΝΟΔΟΙ

Αἱ Οἰκουμενικαὶ Σύνοδοι εἶναι ἕνα ἄλλο θεοκίνητον γεγονός, ποὺ συνετελέσθη ἀποκλειστικῶς μέσα εἰς τὰ ἐδάφη τῆς Ἐκκλησίας Κωνσταντινουπόλεως καὶ μὲ τὴν πρωτοβουλίαν αὐτῆς, καθ' οὓς χρόνους ἡ Ἐκκλησία τῆς Ρώμης, ὄχι μόνον δὲν συνεκάλει Οἰκουμενικὰς Συνόδους, ἀλλὰ καὶ μετὰ δυσφορίας ἔβλεπεν αὐτὰς νὰ περιορίζουν τὰς κυριαρχικὰς βλέψεις της καὶ νὰ ἀποδίδουν τὰ ἴσα πρεσβεῖα τιμῆς καὶ εἰς τὸν Πατριάρχην Κωνσταντινουπόλεως. Ὁ Κύριος ηὐδόκησεν ὥστε ἡ Ἐκκλησία Κωνσταντινουπόλεως διὰ τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων νὰ διατυπώσῃ καὶ νὰ κατοχυρώσῃ τὴν Πίστιν καὶ τὴν Τάξιν, τὸ δόγμα καὶ τὴν ἐν τῷ κόσμῳ διοίκησιν τῆς Ἐκκλησίας Αὐτοῦ.

ΕΚΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟΣ ΒΑΡΒΑΡΩΝ

Ἡ ἀσύγκριτος Ἱεραποστολικὴ δρᾶσις τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου εἰς πολυαρίθμους χώρας καὶ λαούς, εἶναι μία ἄλλη μεγάλη εὐεργεσία τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου πρὸς τοὺς λαοὺς τούτους καὶ τὴν Ἐκκλησίαν ἐν γένει. Ἡ Ἐκκλησία Κωνσταντι-

νουπόλεως διὰ τῶν μεγάλων Ἱεραποστόλων της, μετέτρεψε τοὺς βαρβάρους καὶ ἀπολιτίστους ἐπιδρομεῖς της, διώκτας καὶ πολιορκητὰς αὐτῆς εἰς Χριστιανοὺς καὶ Ἱεραποστόλους τοῦ Χριστιανισμοῦ. Πολυάριθμοι λαοὶ ἀπὸ τῆς Σερβίας καὶ τῆς Ἀρμενίας μέχρι τῆς Ρωσσίας καὶ τῆς Βουλγαρίας καὶ ἄλλων βαλκανικῶν χωρῶν, ὀφείλουν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν Κωνσταντινουπόλεως ὄχι μόνον τὴν ἐκχριστιάνισίν των καὶ τὸν πολιτισμόν των καὶ τὴν γραφήν των, διότι καὶ γραφὴν ἐδημιούργησεν ἡ Ἐκκλησία διὰ τοὺς λαούς, οἱ ὁποῖοι δὲν εἶχαν ἰδικήν των γραφήν, ἀλλὰ μόνον γλῶσσαν καὶ αὐτὴν πρωτόγονον. Οὕτω ἡ Ἐκκλησία Κωνσταντινουπόλεως συνετέλεσε καὶ εἰς τὴν δημιουργίαν ἐθνικῆς συνειδήσεως καὶ ἐπιβιώσεως τῶν λαῶν τούτων, οἱ ὁποῖοι ὀφείλουν αἰώνιον εὐγνωμοσύνην εἰς Αὐτήν.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΑΛΩΣΙΝ

Μὲ τὴν Ἅλωσιν τῆς Κωνσταντινουπόλεως ὑπὸ τῶν Τούρκων, ἀντὶ νὰ διαλυθῇ ἢ τοὐλάχιστον νὰ ἐξασθενήσῃ ἡ Ἐκκλησία Κωνσταντινουπόλεως, καθὼς ἀνέμενεν ἡ Ρώμη, κατὰ Θείαν Βούλησιν καὶ πάλιν, ἔγινεν ἀκόμη ἰσχυροτέρα, ἀποκτήσασα δικαιώματα, τὰ ὁποῖα οὔτε ἐπὶ τῆς Βυζαντινῆς Αὐτοκρατορίας δὲν εἶχε, καὶ καταστᾶσα Πανορθόδοξος Ἀρχὴ μεταξὺ ὅλων τῶν ἄλλων Ὀρθοδόξων Πατριαρχείων καὶ διὰ τῶν Πανορθοδόξων Συνόδων Αὐτῆς, συνεχίσασα κατ' οὐσίαν τὸ Παγχριστιανικὸν ἔργον τῶν Ἑπτὰ Οἰκουμενικῶν Συνόδων. Εἶναι καὶ τοῦτο ἓν ἀπὸ τὰ ἄξια θαυμασμοῦ γεγονότα τῆς Ἱστορίας τῆς Ἐκκλησίας, ἀνατρέπον πᾶσαν ἀνθρωπίνην πρόβλεψιν.

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Πρόδρομος καὶ πρωταγωνιστὴς τῆς σημερινῆς «Οἰκουμενικῆς Κινήσεως» πρὸς προσέγγισιν τῶν Ἐκκλησιῶν καὶ προετοιμασίαν «τῆς τῶν πάντων Ἑνώσεως» ὑπῆρξε πάλιν ἡ Ἐκκλησία Κωνσταντινουπόλεως, τὸ Σεπτὸν Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον, τὸ ὁποῖον διὰ τῆς περιφήμου Ἐγκυκλίου τοῦ 1920, ἐκάλεσεν ὅλας τὰς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ πρὸς συνεργασίαν διὰ τὴν προετοιμασίαν τῆς ἐπανενώσεως τῶν Ἐκκλησιῶν τοῦ Χριστοῦ, τὰς ὁποίας διέσπασαν αἱ κοσμοκρατορικαὶ διαθέσεις τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ρώμης. Τὴν «Οἰκουμενικὴν» ταύτην «Κίνησιν» χειραγωγεῖ σήμερον ἡ Ἐκκλησία Κωνσταντινουπόλεως διὰ τῆς συμμετοχῆς της εἰς τὸ Παγκόσμιον Συμβούλιον Ἐκκλησιῶν καὶ τῆς ἐπαγρυπνήσεως αὐτῆς ἐπὶ τῆς πορείας του.

ΠΑΝΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΣΥΣΚΕΨΙΣ

Διὰ τὴν προετοιμασίαν ὅμως τῆς Ἑνώσεως πασῶν τῶν Ἐκκλησιῶν τοῦ Χριστοῦ (καὶ ὄχι μόνον τῆς Ὀρθοδόξου μετὰ τῆς Δυτικῆς Ἐκκλησίας), εἶναι ἀπαραίτητος ἡ Πανορθόδοξος σύμπνοια καὶ συμφωνία. Πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτὸν ἡ Α.Θ. Παναγιότης, ὁ σήμερον κλείζων τὸν Θρόνον τῶν Χρυσοστόμων καὶ τῶν Φωτίων, Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης κ. κ. Ἀθηναγόρας εὑρίσκεται σήμερον εἰς μίαν μεγάλην καὶ ἱστορικὴν περιοδείαν ἀνὰ τὰ ἀρχαῖα Ὀρθόδοξα Πατριαρχεῖα Ἀλεξανδρείας, Ἀντιοχείας καὶ Ἱεροσολύμων. Καὶ διὰ τὸν αὐτὸν σκοπὸν συνεκάλεσε διὰ τὸν Ἰούλιον τοῦ 1960 ἐν Ρόδῳ τὴν μεγάλην «Διορθόδοξον σύσκεψιν», εἰς τὴν ὁποίαν θὰ προσκληθοῦν καὶ αἱ λοιπαὶ ἀρχαῖαι Ἐκκλησίαι, ἡ Ἀρμενική, ἡ Αἰθιοπική, ἡ τῶν Ἰνδιῶν καὶ τῶν Συριανῶν, προσέτι δὲ καὶ οἱ φιλικώτατα πρὸς ἡμᾶς προσκείμενοι Παλαιοκαθολικοί.

ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑ ΕΙΣ ΤΟ ΦΑΝΑΡΙ

Αὐτὴ εἶναι εἰς πολὺ γενικὰς καὶ ἁδρὰς γραμμὰς ἡ θεία ἀποστολὴ καὶ τὸ θεοκίνητον ἔργον τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας Κωνσταντινουπόλεως. Αὐτὴ εἶναι ἡ πρωτοπορειακὴ δρᾶσις τοῦ Σεπτοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, τὸ ὁποῖον μᾶς καλεῖ ἡ Ἱερὰ Ἀρχιεπισκοπὴ Ἀμερικῆς νὰ ἐπισκεφθῶμεν τὸν Ἀπρίλιον τοῦ 1960, συμμετέχοντες εἰς τὸ ὑπὸ τὴν προστασίαν Αὐτῆς προσκύνημα πρὸς τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον. Ἡ σημασία τοῦ προσκυνήματος αὐτοῦ δὲν εἶναι μόνον θρησκευτική, εἶναι καὶ συμβολική. Οἱ προσκυνηταὶ ἐκτὸς τοῦ ὅτι θὰ τύχουν τῶν εὐλογιῶν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. κ. Ἀθηναγόρου καὶ θὰ ἀναβαπτισθοῦν εἰς τὴν πηγὴν τῶν Ἑλληνορθοδόξων νομάτων, θὰ ἔχουν καὶ τὴν ἱερὰν τιμὴν νὰ προσκαλέσουν εἰς τὴν Ἀμερικὴν τὴν Α.Θ. Παναγιότητα καὶ νὰ γράψουν μὲ τὸ προσκύνημα αὐτὸ μίαν ἀπὸ τὰς λαμπροτέρας σελίδας τῆς Ἱστορίας τῆς ἐν Ἀμερικῇ Ἑλληνορθοδόξου Ἐκκλησίας, τὴν πρώτην εἰς Ἀμερικὴν ἐπίσκεψιν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου. Θὰ εἶναι δὲ ἡ ποθητὴ αὐτὴ ἐπίσκεψις καὶ διὰ τὴν Ἐκκλησίαν μας καὶ διὰ τὴν Ὁμογένειαν καὶ διὰ τὴν Ἀμερικήν, εὐλογία Χριστοῦ.

ΤΟ ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑ ΕΙΣ ΤΟ ΣΕΠΤΟΝ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Ἡ Ἐπιτροπὴ ἐπὶ τοῦ Προσκυνήματος καταβάλλει κάθε προσπάθειαν ἵνα ἐπιτύχῃ τοῦτο ἀπὸ πάσης ἀπόψεως. Πανταχόθεν ἐκδηλοῦνται αἰσθήματα ἐνθουσιασμοῦ καὶ χαρᾶς καὶ διαθέσεως συμμετοχῆς εἰς τὸ Προσκύνημα. Δὲν ἀρκεῖ ὅμως τοῦτο. Ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ πανδήμου Προσκυνήματος πρέπει νὰ ἀντιπροσωπευθοῦν εἰς αὐτὸ ὅλαι αἱ Κοινότητες καὶ ὅλαι αἱ Ὀργανώσεις μας, νὰ ὀργανωθῶσι δὲ καὶ Ἐπιτροπαὶ Προσκυνήματος εἰς ἑκάστην ἐξ αὐτῶν, αἱ ὁποῖαι νὰ προτρέψουν καὶ διαφωτίσουν καὶ διεγείρουν τὸ γενικὸν ἐνδιαφέρον. Ὥστε, ὅταν οἱ Προσκυνηταὶ φθάσουν εἰς τὴν ἕδραν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου, Παναγιωτάτου κ.κ. Ἀθηναγόρου, καὶ εὐλαβῶς προσκαλέσωσι Αὐτὸν εἰς Ἀμερικήν, ἡ φωνὴν των καὶ ἡ πρόσκλησίς των νὰ προέρχεται ἀπὸ τὰ στόματα καὶ τὰς ψυχὰς ὁλοκλήρου τῆς ἐν Ἀμερικῆς εὐλαβοῦς Ὁμογενείας.

ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ (Ρόδος 1959)

Δημοσιεύομεν κατωτέρω τὴν ἐπίσημον ἔκθεσιν περὶ τοῦ ἐν Ρόδῳ συνελθόντος Συνεδρίου τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου τῶν Ἐκκλησιῶν, ὡς αὕτη ἐδημοσιεύθη ἐν τῇ ἐπισήμῳ ἐφημερίδι τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου «Ὁ Ἀπόστολος Ἀνδρέας».

Γ΄.

Ἀκολούθως προσεφώνησεν ὁ Ἐντιμ. Δήμαρχος Ρόδου κ. Μιχαὴλ Πετρίδης, ἀπευθύνας εἰς τοὺς Συνέδρους τὸ «ὡς εὖ παρέστητε».

Κατόπιν ἡ Ἐπιτροπὴ εἰσῆλθεν εἰς τὴν μελέτην τῶν θεμάτων τῆς ἡμερησίας διατάξεως, ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ Ἀντιπροέδρου Δρ. Παίην, ἅτε τοῦ Προέδρου παρισταμένου μέν, ἀλλὰ μὴ δυναμένου νὰ ἀσκήσῃ τὰ προεδρικὰ αὐτοῦ καθήκοντα λόγῳ κρυολογήματος.

Κατὰ τὰς πρώτας τρεῖς ἡμέρας ἀνεγνώσθησαν αἱ πρὸς τὴν Ἐπιτροπὴν ἐκθέσεις τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς, τοῦ Γεν. Γραμματέως Δρ. Β. Τοὺφτ καὶ τῶν διαφόρων ἐπὶ μέρους Ἐπιτροπῶν.

Ἐπίκαιρον, στοχαστικὸν καὶ ἐξαιρετικῆς εὐγενείας ἐκρίθη παρὰ πάντων τὸ πρῶτον μέρος τῆς Ἐκθέσεως τοῦ Γεν. Γραμματέως, τὸ ὁποῖον ἀνέφερεν εἰς τρεῖς σελίδας τὴν ἱστορίαν τῆς Πατριαρχικῆς Ἐγκυκλίου τοῦ 1920, ἐξαίρον τὴν ἔννοιαν καὶ τὴν σημασίαν τῆς ἀναληφθείσης ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου πρωτοβουλίας, εἰς ἐποχὴν καθ' ἣν τοῦτο ἐθεωρεῖτο μᾶλλον οὐτοπία, καὶ ὑπετύπωσε τὴν προφητικὴν φωνὴν τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας καὶ πρὸς τὴν μορφὴν καὶ τὰς ἐπιδιώξεις τῆς «Κοινωνίας τῶν Ἐκκλησιῶν».

Ἐν τῇ ροῇ τοῦ λόγου του ὁ Δρ. Τοὺφτ ἀνέφερε τὸ ἀκόλουθον σχόλιον τοῦ ἀειμνήστου Μητροπολίτου Θυατείρων Γερμανοῦ, διαφωτιστικὸν τῆς ἐννοίας «Κοινωνία Ἐκκλησιῶν» ἐν τῇ Πατριαρχικῇ Ἐγκυκλίῳ. Τὸ σχόλιον τοῦ ἀειμνήστου ἐκείνου Ἱεράρχου εἶναι τὸ ἑξῆς: «Τὸ γεγονός, ὅτι ἡ Ἐγκύκλιος εὑρύνει τὴν ἔννοιαν τῶν σχέσεων μεταξὺ τῶν Μελῶν Ἐκκλησιῶν — ὡς μελῶν ἑνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ σώματος — κατὰ τὴν διδασκαλίαν τοῦ Ἀποστόλου Παύλου, ἀποδεικνύει πόσον εὐρεῖα εἶναι ἡ ἀντίληψις τὴν ὁποίαν ἐκθέτει ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου».

Ἡ Ὀρθόδοξος Ἀντιπροσωπεία εἰς τὸ ἐν Ρόδῳ συνελθὸν Συνέδριον τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου Ἐκκλησιῶν.

Τὸ σχόλιον τοῦτο τοῦ Γεν. Γραμματέως προὐξένησεν ἀρίστην ἐντύπωσιν καὶ ἀπήχησιν μεταξὺ τῶν Συνέδρων, προκαλέσαν τὰς εὐμενεῖς αὐτῶν κρίσεις καὶ σχόλια καὶ κατεχειροκροτήθη.

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς προσέθεσεν, ὅτι προσεχῶς, ἐπὶ τῇ συμπληρώσει 40ετίας ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς Ἐγκυκλίου, πρόκειται ν' ἀφιερωθῇ εἰδικὸν τεῦχος τοῦ περιοδικοῦ "Ecumenical Review" μὲ καλυτέραν καὶ συγχρονεστέραν μετάφρασιν αὐτῆς εἰς τὴν Ἀγγλικήν, πιστεύων ὅτι ἡ ἀξιοποίησις τοῦ Ἐγγράφου θὰ αὐξήσῃ τὸ οἰκουμενικὸν ἐνδιαφέρον τῶν Ἐκκλησιῶν.

Ἐν συνεχείᾳ, ἤρχισαν νὰ παρουσιάζωνται τὰ θέ-

ματα μελέτης καὶ αἱ εἰσηγήσεις τῶν ἐπὶ μέρους Διευθύνσεων καὶ Τμημάτων τοῦ Π. Συμβουλίου.

Κατὰ τὴν δευτέραν ἡμέραν, οἱ ἐκ τῶν προτέρων ὁρισθέντες δύο ὁμιληταί, ἤτοι ὁ Γερμανὸς Καθηγητὴς κ. Ἔτμοντ Σλὶγκ καὶ ὁ Ἱερολ. Διάκ. κ. Χρυσόστομος Κωνσταντινίδης, ἔκαμαν κατὰ σειρὰν τὰς ἀνακοινώσεις αὐτῶν ἐπὶ κυρίου θέματος τοῦ Συνεδρίου: «Ἡ σημασία τῶν παραδόσεων — Ἀνατολικῆς καὶ Δυτικῆς — ἐντὸς τῆς Χριστιανικῆς Ἐκκλησίας».

Ὁ Γερμανὸς Καθηγητής, ἀναλύσας τὸ θέμα αὐτοῦ ἀπὸ ἱστορικῆς, λειτουργικῆς καὶ μυστικῆς πλευρᾶς, κατέληξεν εἰς συμπεράσματα ὑπὲρ τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας καὶ Παραδόσεως, τονίσας ἰδιαιτέρως τὴν σημασίαν τῆς Ὀρθοδόξου διδασκαλίας καὶ λειτουργικῆς Ὑμνολογίας, ἐν τῇ ἀναπτύξει καὶ διαφυλάξει τῆς Παραδόσεως, καὶ εἰπὼν ὅτι ἡ Ὀρθόδοξος Παράδοσις δύναται νὰ ὑποβοηθήσῃ εἰς τὴν καλυτέραν κατανόησιν τῶν μεταξὺ τῆς Ρωμαιοκαθολικῆς Ἐκκλησίας καὶ τῶν Προτεσταντικῶν Ἐκκλησιῶν ἀφ' ἑνὸς καὶ τῶν φιλελευθέρων Προτεσταντικῶν Ὁμάδων ἀφ' ἑτέρου διαφορῶν.

Ἀμέσως μετὰ ταῦτα ἔκαμε τὴν Θεολογικὴν αὐτοῦ ἀνακοίνωσιν ὁ Ἱερολ. Διάκονος κ. Χρυσόστομος Κωνσταντινίδης, ὅστις ἐν ἀρχῇ μὲν ἀνέλυσε τὴν ἔννοιαν τῆς Δογματικῆς Παραδόσεως, κατὰ τὴν Ὀρθόδοξον Θεολογίαν, καὶ τὴν βαθυτέραν σχέσιν ταύτης πρὸς τὴν Ἁγίαν Γραφήν. Εἶτα δ' ἐξήτασε τὰς διαφοροποιημένας μορφὰς τῆς Παραδόσεως ἐν τῇ Δύσει καὶ δὴ τῇ Λατινικῇ, ἀπὸ τοῦ πρώτου μεγάλου Σχίσματος, καὶ ἐν τῷ Προτεσταντισμῷ ἀκολούθως ἀπὸ τοῦ Σχίσματος τῆς Μεταρρυθμίσεως καὶ ἐφεξῆς, ἀναπτύξας δὲ τὴν σχέσιν, ἥτις δύναται νὰ ὑπάρχῃ μεταξὺ τῶν διαφοροποιημένων τούτων μορφῶν «παραδόσεων» πρὸς τὴν μίαν καὶ ἀδιαίρετον «Παράδοσιν» τῆς μιᾶς Ἐκκλησίας, ὑπεγράμμισε τὴν σημασίαν καὶ ἀξίαν, τὴν ὁποίαν δύνανται νὰ ἔχουν αὗται πρὸς ἀλληλοπλουτισμὸν καὶ ἀλληλοκατανόησιν μεταξὺ τῶν Ἐκκλησιῶν.

Ἡ ὁμιλία αὕτη, ὁλοκληρώσασα τὴν μελέτην τοῦ περὶ Παραδόσεως θέματος, ἐν ἀμοιβαιότητι σκέψεων καὶ Θεολογικῆς κατανοήσεως, ἔτυχε τῆς γενικῆς ἐπιδοκιμασίας καὶ ἐκτιμήσεως.

Μετὰ ταῦτα παρουσιάσθησαν αἱ ἐκθέσεις: α) Προγράμματα καὶ οἰκονομικὸν τοῦ Π.Σ.Ε. β) Τῆς Μικτῆς Ἐπιτροπῆς, περὶ τῆς μελετωμένης συγχωνεύσεως τοῦ Π.Σ.Ε. μετὰ τοῦ Δ.Σ.Ι. γ) Τῆς Ἐπιτροπῆς μελετῶν. δ) Τῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν διεθνῶν ὑποθέσεων. ε) Τοῦ συνελθόντος ἐν Θεσσαλονίκῃ Συνεδρίου ταχείας κοινωνικῆς ἐξελίξεως. στ) Οἰκουμενικῆς δράσεως. Καὶ ζ) Πληροφοριῶν.

Παραπεμφθεισῶν τῶν ἐκθέσεων τούτων μετὰ τῶν σχετικῶν κατευθύνσεων καὶ ὁδηγιῶν, εἰς τὰς καταρτισθείσας πέντε Ὑποεπιτροπάς, αἱ τελευταῖαι ἤρχισαν τὰς ἐπὶ μέρους συνεδριάσεις αὐτῶν, ἀπὸ τῆς πρωΐας τοῦ Σαββάτου, 22ας Αὐγούστου, ἀπὸ δὲ τῆς Τρίτης, 25ης Αὐγούστου, ἤρξαντο ὑποβαλλόμενα εἰς τὴν Ὁλομέλειαν τὰ συμπεράσματα καὶ αἱ εἰσηγήσεις τῶν ὡς ἄνω Ὑποεπιτροπῶν, ἐφ' ὧν ἡ Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ ἔλαβε τὰς προσηκούσας ἀποφάσεις.

Αἱ Ἀποφάσεις

α) Περὶ τῆς συγκληθησομένης Γ'. Γενικῆς Συνελεύσεως τοῦ Π.Σ.Ε., ὥρισεν ὡς τόπον αὐτῆς τὸ Νέον Δελχί, ἡμερομηνίαν δὲ τὴν περίοδον 18ης Νοεμβρίου ἕως 5ης Δεκεμβρίου 1961, μὲ ὅριον συμμετοχῆς μελῶν τὸν ἀριθμὸν 625.

β) Περὶ τῆς μελετωμένης συγχωνεύσεως, ὥρισεν ὅπως τὸ καταρτισθὲν σχέδιον ὁμοῦ μετὰ τῆς σχετικῆς ἐκθέσεως, περὶ τῆς τροποποιήσεως ὡρισμένων ἄρθρων τοῦ Καταστατικοῦ τοῦ Π.Σ.Ε., ἐν περιπτώσει πραγματοποιήσεως τῆς συγχωνεύσεως, ἀποσταλῇ πρὸς τὰς Ἐκκλησίας-Μέλη καὶ τὸ Δ.Σ.Ι., πρὸς μελέτην καὶ ἀπόφασιν, μέχρι προσεχοῦς Συνεδρίου τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς, ἤτοι τὸ θέρος 1961.

γ) Περὶ τοῦ θέματος τῆς Χριστιανικῆς μαρτυρίας, προσηλυτισμοῦ καὶ Θρησκευτικῆς ἐλευθερίας, ἀπεφασίσθη ὅπως ἡ ἤδη πρὸ τριετίας ἀποσταλεῖσα ἔκθεσις τοῦ Π.Σ.Ε., περὶ τοῦ θέματος τούτου, τυγχάνουσα τῆς προσηκούσης μελέτης ἀπὸ μέρους τῶν Ἐκκλησιῶν-Μελῶν, ἐπιστραφῇ, μέχρι τοῦ προσεχοῦς θέρους, τῇ Κεντρικῇ Ἐπιτροπῇ, ἵνα αὕτη λάβῃ τὴν ὁριστικὴν ἐν τῷ ζητήματι θέσιν.

δ) Ὡς πρὸς τὸ ἄρθρον - Βάσις, ὡρίσθη ὅπως ἡ καταρτισθεῖσα εὐρυτέρα Τριαδολογικὴ πρότασις παραπεμφθῇ εἰς τὴν περὶ «Πίστεως καὶ Τάξεως» Ἐπιτροπήν, ἥτις καὶ ἀπεφασίσθη, ὅπως δεχθῇ ἐν τοῖς ἐφεξῆς καὶ τὰς ὑποβληθησομένας νέας τροπολογίας, πρὸς μελέτην καὶ ὑποβολὴν αὐτῶν τῇ Γ'. Γεν. Συνελεύσει.

ε) Περὶ ἀτομικῶν ὅπλων, ἐνεκρίθη ὅπως, ἐν συνεχείᾳ πρὸς τὸ ἀπὸ τοῦ ἔτους 1957 ψήφισμα, γένηται νεώτερον πρὸς τὰς Ἐκκλησίας καὶ τοὺς Λαούς, πρὸς κατάπαυσιν τῶν ἀτομικῶν δοκιμῶν καὶ χαλάρωσιν τῆς διεθνοῦς ἐντάσεως.

Ἐν συνεχείᾳ ἐλήφθησαν ὡρισμέναι ἀποφάσεις, ἀναγόμεναι εἰς τὴν λειτουργίαν τῶν ἐπὶ μέρους Διευθύνσεων, Τμημάτων καὶ Ἐπιτροπῶν τοῦ Π.Σ.Ε. καὶ ἐδόθησαν ὡρισμέναι κατευθύνσεις, περὶ τοῦ προγράμματος ἐργασίας καὶ προοπτικῆς τοῦ Συμβουλίου, ἰδιαιτέρως δ' ἐμελετήθη ἡ οἰκονομική, κτιριακὴ καὶ λοιπὴ διάρθρωσις αὐτοῦ.

* * *

Κατὰ τὴν τελευταίαν ἡμέραν τοῦ Συνεδρίου, Πέμπτην, 27ην τοῦ μηνός, εἰσηγήσει τῆς ἐπὶ τῶν Διορισμῶν Ἐπιτροπῆς, ἐγένετο κατὰ τρόπον πανηγυρικὸν καὶ ὁμόφωνον, ἡ ἐκλογὴ τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀμερικῆς κ. Ἰακώβου ὡς Μέλους τοῦ Προεδρείου, εἰς τὴν διὰ τοῦ θανάτου τοῦ ἀειμνήστου Ἀρχιεπισκόπου Μιχαὴλ κενωθεῖσαν θέσιν. Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης

(Συνέχεια εἰς τὴν 382ην σελίδα)

Ο ΝΕΟΔΜΗΤΟΣ ΒΥΖΑΝΤΙΝΟΥ ΡΥΘΜΟΥ ΜΕΓΑΛΟΠΡΕΠΗΣ ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΟΣ ΤΩΝ ΠΑΜΜΕΓΙΣΤΩΝ ΤΑΞΙΑΡΧΩΝ ΕΝ STAMFORD, CONNECTICUT

ΚΑΙ Ο ΜΕΓΑΣ ΕΥΕΡΓΕΤΗΣ ΑΥΤΗΣ κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΟΥΛΟΥΚΟΥΝΤΗΣ

Τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῶν Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν ἐν Stamford, Conn., μὲ τὴν θαυμασίαν Βυζαντινοῦ ρυθμοῦ διακόσμησιν αὐτοῦ.

Ὁ Σεβασμ. Ἀρχιεπίσκοπος Ἀμερικῆς κ. κ. Ἰάκωβος συγχαίρων τὸν Μέγαν Εὐεργέτην τῆς Κοινότητος τῶν Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν κ. Νικόλαον Κουλουκουντῆν.

Saint Andrew As The First Missionary of The Greek Orthodox Church

By RT. REV. ATHENAGORAS, Bishop of Elaia

AMONG those who followed Christ the first was Andrew, the son of Jonah, the brother of Peter, the disciple of St. John the Baptist. History does not say much about his earlier life. The only information the New Testament gives about Andrew is that he became early a follower of John the Baptist.

John came to break the long silence of prophetic preaching. Amos, Ezekiel, Jeremiah, and all the inspired prophets and great leaders of the past were hushed. John came to take their place.

When the people heard what John said, they thought of the coming of a new and long expected prophet. They asked him "whether he was the Christ" or one of the Prophets.

Andrew at that time was young, full of life, ideals and dreams for the liberation of his people by somebody, whom God would send for this purpose. He learned with admiration that a new figure had risen in Israel's horizon after four centuries of prophetic silence.

Men and women had said many marvelous things describing the new prophet. He came from the desert, they said. He ate locusts and wild honey. He was robed with a garment made of camel's hair. His voice was thunderous, his gaze piercing and powerful, his power miraculous, his preaching powerful. His hearers trembled when he bade them to repent and be baptized for the remission of their sins.

Andrew was well informed about all these. But he did not believe. He did not want to trust those curious people who gave him the description of the new prophet. He decided to go and see for himself.

When Andrew saw the new prophet and listened to his teachings "prepare ye the way of the Lord and make straight his path: Repent for the kingdom of God is at hand" (Mat. 3:2), he felt great satisfaction in his soul. He recognized the importance of his mission and understood the value of his message of righteousness and the significance of the baptism for the remission of sins. He asked John to baptize him and from that time he became his disciple, too.

Andrew and John and few other Disciples learned from the Baptist that the coming of the Lord "is at hand."

One day Andrew and the Baptist and the others stood by the shore of the Jordan river. The Baptist looked around and saw Jesus. "Behold," he said, "behold the lamb of God." Andrew followed the direction of the Baptist's pointing finger and walked toward Jesus. "Master," he said, "where dwellest thou?" Jesus answered, "Come and see." (John 1:35-41).

He went with Him and stayed with Him the whole evening. The few hours Andrew spent with Jesus gave a new direction to his life. He saw in Him the radiant dawn which caused all lesser lights to pale into insignificance. He did not cease to be a disciple of the Baptist, but he was confident that he had found the prophet, whom history long expected, and whom he decided to follow.

He started his Apostolic mission by trying to persuade his brother Simon that the Messiah came. The first time he saw Simon after his acquaintance with Christ he greeted him with the exclamation, "We have found the Messiah." (John 1: 42-43).

Simon with great astonishment received the information from his brother. But he did not believe. However, he agreed to meet Christ. When Andrew and Simon approached, Jesus turned His penetrating gaze upon Simon and said, "Thou art Simon, the son of Jonah, thou shall be called Peter."

This is the first fruit of Andrew's Apostolic mission. He brought to his Master the man who played a very important part, with the others, in spreading the Good News to the world. He later confessed, in the name of all the Apostles, the first Christian creed on which the marvelous edifice of Christian Doctrine was erected: "Thou art the Christ, the Son of the living God." (Mat. 16:16).

Andrew and Peter lingered a little while with Jesus and two others who believed in Him, James and John. Although converted to new Faith they had continued their fishing until Jesus told them, "Come ye after me, and I will make you fishers of men." Immediately they left their nets and their boats and followed Him.

The weeks passed by. Andrew found life with Jesus a great adventure. Jesus taught religion from a different point than they were familiar with. He came that men might have life and have it more abundantly. He performed marvelous works. Multitudes thronged to hear Him preach. Each day there were new burdens to be

lifted, new sins to be rebuked and forgiven, new diseases to be cured and new questions to be answered.

Once while Christ was resting on the Mount of Olives, Andrew went to Him for a private audience. There was a great question to be asked. With Andrew were his brother Peter and the other pair of brothers, James and John. The question seemed to bother all but not all had the courage to ask. Andrew being the first-called among the Disciples, and Peter the oldest and James and John their friends, decided to approach the Lord "privately." The question was of great importance. It was concerned about the future of Jerusalem and even the second coming of Christ. Christ gave the answer but it was mysterious. All that He had said will certainly be realized. However, no one knows when; not even the Angels, not Himself, except the Father. He admonished them, however, and through them all of us to "watch and be vigilant and pray." (Mark 13:3-33). Andrew lived his life, as the others did, watching in vigilance and prayer the coming of the Lord.

One day in a desert place where Jesus and his Disciples were resting, a multitude of people gathered to hear Him. They hung upon the words that fell from his lips until a long time passed. They became hungry. Jesus asked His Disciples to give them food. But they had nothing. Andrew found a boy with five loaves and two small fishes. He introduced the boy to Jesus. This is the second presentation Andrew made to his Master. The first time he introduced Peter, his brother, and on the second occasion a child whose simplicity became the basic qualification for all who want to enter the Kingdom of God (Mat. 18:3) and whose material possessions became an offering for the physical elements in the miraculous and sacramental feeding of a multitude of five thousand. (John 6: 8-13).

The New Testament recorded another presentation by Andrew, who with the passing of time had not lost any opportunity of gaining an insight into the mind of his Master.

There were in Jerusalem for the Feast of Passover many strangers from all the parts of the world, including proselytes of the Jewish faith and Gentiles. As was but natural, many of them had received information about the new prophet whose wonderful teachings and miraculous powers created astonishment even among the Romans and the circles of the leaders of the synagogue and the members of the Sanhedrin.

Curiosity led many to the places where Jesus with His followers used to stay. Among the many were Greeks, either nationals or Jewish of the Diaspora living in Greece. Two of them approached and told Philip that they wanted to see Jesus. Philip hesitated to introduce them immediately. He consulted Andrew. (John 12:22). Andrew was quite sure that Jesus would welcome these strangers from a country of such an illustrious people as Aeschylus and Socrates and Plato, whose teachings had enriched human thought with light and truth. So Andrew took Philip with him and told Jesus the request of the Greeks. The coming of the Greeks deeply stirred the soul of Jesus because He saw in them not only the first fruits of the Gentiles, but the intellectual power with which later on His Apostles and their disciples appealed to the educated classes, presenting the divine teachings of His Gospel through the beauty of the Greek language and philosophy.

Those Greek visitors were the last people whom Andrew introduced to his Master. A few days after the visit, Jesus was arrested in the Garden. Andrew, and all his comrades lost their courage and fled, to meet again in the Upper Room, after the Resurrection of Jesus, for the descent of the Holy Spirit.

The activities of St. Andrew after the Pentecost have been the cause for much speculation. Eusebius, a Christian historian of the fourth century who saved for us valuable information of the early Christian activities, writes that the Apostles, in order to decide upon their respective missionary spheres, cast lots. Andrew's lot was Scythia. He went there and made valuable contributions to the growing Christian Church.

History considers as the greatest of all the Apostolic accomplishments of St. Andrew the Church of Constantinople, which he founded in Byzantium, himself being her first Bishop. Later Byzantium became the capital city of the Roman Empire and the great center of the activities of the whole Church. Her Bishops, the successors of St. Andrew, were recognized by Ecumenical Councils and Patriarchs and Presidents of the Church of the Eastern Part of the Empire. In the long line of the Bishops of Constantinople we find great men who honored the Christian Church as Saints and Doctors and Martyrs. Their thought and influence guides the Church until today. Among them are the great names of Gregory Nazianzen, John Chrysostome, Photius I, Gennadius Scholarius. In the modern times men of courage and wisdom, Saints and Martyrs continued the great work of their predecessors: Gregory V, Joakim III, Meletius IV (Metaxakis), Photius II, and Athenagoras I, who so successfully reigns today in Constantinople, the same old city which St. Andrew, by founding the Byzantine Church, must had envisioned it as the great center of missionary work. And indeed from this holy city missionaries continued and completed the great missionary task he started, by converting the Slavonic race to Christ.

History reports that St. Andrew died as Martyr in Patras, a city of Achaia, Greece. His martyrdom is recorded in the liturgical books of the Church and in many Church histories by old and new authors.

According to these records, Aegeas, the proconsul of Patras, saw with great humiliation one after another, his

(Continued on page 374)

Christmas, 1959 and New Year, 1960

AN EDITORIAL OF THE ORTHODOX OBSERVER

THE celebration of Christmas is a significant spiritual experience on earth, not only for the Christians of the world, but for all mankind. There are perhaps twice as many non-Christians as there are Christians on this planet, but even the multitudes who do not worship Christ have felt, in some degree or other, the impact of His birth and life and death and resurrection.

The peoples of this world are solidly in sympathy with the Christian principle of "Peace on earth, Good Will towards men" and with the Christian teaching of Christ's Faith, Hope and Charity. But it is a fact that great multitudes of Christians and non-Christians alike live today under the enslaving yoke of anti-Christs who have systematically deprived them of liberty, human dignity and their God-given right of religious freedom. And millions upon millions of these people the world over, who are not Christians, but who have despaired of the tyranny of the godless systems under which they suffer, hope and pray, even to their own deities, for deliverance from their sorry lot, through the efforts of the enlightened followers of Christ.

This, then, is the challenge with which the Christianity of today is confronted: that it show the way to the entire world, Christian and non-Christian, to a new life of faith and hope for the salvation and betterment of all mankind, by preaching the real essence of the Saviour Jesus Christ, Whose birth we celebrate in the Christmas Season. And never was there a time when this great challenge was of more import and more critical to all Christianity than in this day and age, when the example of Christ is in desperate need of being reaffirmed.

But in order for this challenge to be met effectively, a far greater effort is needed, in the name of our Lord Jesus, than has been made so far by world-wide Christianity. For it is an incontrovertible fact that the forces of the anti-Christs are very strong and resourceful and well-organized, not only using force ruthlessly when they think it is necessary, but also offering those under their sway many inducements of their materialistic totalitarianism to bind them irrevocably to their cause. And unfortunately, we believers in Christianity all too often aid and abet the forces of tyranny by being ourselves the proponents of a materialistic philosophy, which has much in common with the aims of the totalitarians. Judging from the way we live and think, as Archbishop Iakovos has often pointed out, are we in many respects so very different from those whom we accuse of wanting to deprive us of our freedom and human dignity?

There can be no doubt that if we, as true followers of Christ, truly want to serve ourselves and mankind in the name of Christianity, we must first reaffirm Christian principles, and second, we must, as Christians, act with a concerted unison. To quote Archbishop Iakovos again, we need and without delay, a workable Christian unity; a unity of purpose, if not of doctrine.

Fortunately, the Christian leaders of the world, both religious and secular, have come to realize this, and if we have not yet seen definite action, we have at least heard meaningful plans and pronouncements. In less than one brief year, in fact, beginning with the call of Pope John XXIII on January 25, 1959, for an Ecumenical Council, the entire concept of the movement for Christian unity, which heretofore had been the concern of a few devoted and learned ecumenists, has been brought forcibly to the attention of all Christians — and to the world at large — and has become, as it should be, an issue of momentous proportions. It should not be a cause for discouragement that ecumenicity is a consideration of vast complexity, seemingly without immediate prospects of realization. Of much greater importance for the world today, for Christians and non-Christians alike, is the fact that the concept of Christian unity is at long last actively considered and discussed at large, and that there is a general and acute awareness of the tremendous effect that the emergence of this issue into public prominence may have in shaping the world events of the future.

The coming of Christmas once again this year, though ending a decade of international conflicts, tensions and uncertainties, marked by the terrifying development of nuclear weapons and amazing excursions in the realms of space, should, as always, give new hope to Christians. For the celebration of the birth of Christ is once more a symbol of new hope, towards which we should ever strive with unity of Christian purpose, and with which we should try to inspire our fellow-men of other and less fortunate nations. It is certainly not accidental, for example, that President Eisenhower should choose the Christmas Season as the time for his present world tour, during which he is not only the leader of a great freedom-loving land, but also an eminent upholder of the great traditions of Christianity, which uphold the peace and freedom of all nations. races and creeds, as opposed to "atheistic imperialism" to use our President's own expression.

Our Holy Orthodox Church, as has been so well explained in several important pronouncements by Arch-

(Continued on page 382)

ORTHODOXY AND HELLENISM

In a brief visit to Texas and California, Archbishop Iakovos officiated at the dedication of two beautiful new churches. those of "The Annunciation" in Houston on November 15, and of "Saint George" in Fresno on November 22. The unique and impressive ceremonies were most successful, spiritually and financially, and were attended by huge throngs.

On this trip, His Eminence also visited briefly the Texas communities of Fort Worth and Dallas, but a bad cold and laryngitis forced him to cancel plans for stopping at Los Angeles and San Francisco.

* * *

The *Atlantic Monthly* prize-winning novel "Lion at My Heart" by Harry Mark Petrakis of Chicago, which was published a few months ago by Little Brown & Co., will appear soon in "Playhouse 90" of CBS Television, in an adaptation by the well-known Greek-American author John Vlahos. "Lion at My Heart" will also be issued shortly in an English edition published by Gollanz.

Another short story by Mr. Petrakis, entitled "Pa and the Sad Turkey," appeared in the November 1959 issue of the *Atlantic Monthly*.

* * *

Speaking of novels by young Greek-American authors, the members of whom have been noticeably increasing of late, we have just received the bound galleys of "The Good Thief" by Jim Dilles, a character study of a Greek immigrant torn between two loyalties: devotion to his motherland, and a desire to live more in harmony with his adopted country.

"The Good Thief" will be published by Thomas G. Crowell Company of New York on January 11, 1960, and we will report further on this interesting novel in due course.

* * *

We have received the first issue, dated November 1959, of a new monthly periodical, "Hellenic Review." The Editorial Page states that the main goal of the publication "will be to accurately and objectively inform public opinion on the American continent about developments in Greeec in the fields of economics, social life, industry, trade, shipping and tourism," and the articles in the first issue are devoted to these subjects.

"Hellenic Review" is published by Ursula Peclaris. The staff includes P. B. Peclaris, Editor-in-Chief; Stephanos Zotos, Managing Editor; and Christo Daphnides, Art Director. The subscription is $5.00 a year, and the business address is P.O. Box 179, Forest Hills 75, L. I., N. Y.

* * *

According to information received by the Greek Archdiocese, His Holiness Athenagoras I was enthusiastically and dramatically received during his first trip as Ecumenical Patriarch to the Holy Land and the other Patriarchates, which took place from November 16 to December 2.

In Syrian Damascus, His Holiness was warmly welcomed not only by the Patriarch of Antioch Theodosios, but also by high Syrian officials and the Moslem populace. At a dinner given in honor of Athenagoras, which was also attended by Theodosios and the Moslem Mufti, host Premier Nourettin Kahali of Syria said: "My soul is filled with atmosphere of Byzantium, the Mother of Emperors, the happiness of mankind." The Patriarchal visit was most favorably reported in the local press and was covered by radio and newsreels.

A remarkable reception was accorded Athenagoras in the Holy City of Saidnaya, which was built by Emperor Justinian in the sixth century, after the wishes of the Holy Virgin were revealed to him in a dream. Large crowds met the Patriarch and his retinue upon his entrance into the city and escorted him, men in front and women following in the hear, while chanters entoned traditional hymns of welcome and praise:

> *Greetings, O Patriarch who spreads amongst us joy and happiness. You are the King of Kings on earth, the source of peace and good will. Our hearts are filled with harmony and contentment. May God grant proseprity to our nation, and many days of life to Your Holiness.*

Patriarch Athenagoras received similar welcomes in Jerusalem and wherever he visited. Significantly the enthusiastic receptions were everywhere participated in by the Moslems of the Holy Land, who for centuries have lived in mutual friendship and respect with the Eastern Orthodox, who, in turn, have always had a brotherly affection for them.

Archbishop Iakovos Addresses Episcopal Bishops on Subject of Orthodoxy and Church Reunion -- II

We continue and conclude in this issue the discussion of His Eminence's important address on the subject of "The Role of the Ecumenical Patriarchate and of the Orthodox Church in General in Meeting the Problems of Church Reunion Throughout the World" that he delivered at the Meeting of the Bishops of the Protestant Episcopal Church in Cooperstown, New York, on October 21, 1959.

IN his address to the Episcopal Bishops in Cooperstown, Archbishop Iakovos pointed out that though the Ecumenical Patriarchate was always interested in the possibility of Christian reunion, and was always willing to discuss the issue, the Roman Catholic Church was never cooperative in this matter, and in fact reacted to Orthodox overtures for discussions with "an air of distrust and suspicion."

Nevertheless, Eastern Orthodoxy persisted in its ecumenical efforts, and when, during the Renaissance, Byzantine theologians and scholars made European contacts, especially with the Church of England and with the ecclesiasts of Holland and Switzerland, the interest of the West in the Eastern Orthodox Church was aroused. Yet the important role played by Orthodoxy in the ecumenical movement has only lately been more accurately appraised. As Archbishop Iakovos puts it:

> The truth, however, is that the Orthodox Church as a Church, as a theology, as a doctrine, as a ritual, as a history, as a tradition, as a living reality, as an ecumenical factor, is just beginning to attain some importance, and this is largely due to the light that has been cast upon her by the World Council of Churches.
>
> The new attitude of the Christians of the West toward the Christians of the East — and this I say with the deepest sense of gratitude to God — is mainly due to those ecumenists who stood in the front line of the ecumenical movement and to all those who make every sincere effort to spread it in all directions, theological as well as geographical.
>
> I can say without hesitation that it was the ecumenists who focused the attention of the member churches of the World Council on Orthodoxy, and on the role it has played, is playing now and can possibly play, in meeting the problems of Church reunion throughout the world.

After stressing the importance of the World Council of Churches in the ecumenical movement, Archbishop Iakovos pointed out that the Orthodox Church gives further proof of the seriousness of its ecumenical intentions by the following:

1. In the fact that there is a permanent representative in the World Council of Churches in Geneva with the express directive to build bridges continuously in order to bring into closer contact the Orthodox Churches and the member Churches of the World Council.

2. In the fact that two Chairs have been endowed for the furthering of Ecumenical studies, one in the Theological Seminary of Halki in Constantinople and one in the University of Salonika, and that furthermore, within the next year, an Ecumenical Institute will be established on the Greek Island of Rhodes.

3. In the fact that the Ecumenical Patriarchate was successful in extending its hospitality to the Central Committee of the World Council in Rhodes last August and in bringing into direct contact for the first time in history all the Orthodox Churches (except the Rumanian, Bulgarian, and Albanian) with the Protestant world, which is represented by the World Council of Churches.

4. In the fact that the Ecumenical Patriarchate speaks with exemplary straightforwardness and sincerity to the World Council of Churches even in matters of great confidence, with the hope that the truth will free our minds and hearts and thus enable us to communicate as brothers in the Holy Spirit.

5. In the fact that the Ecumenical Patriarchate does not proselytize, and thus avoids division that creates animosity, but rather speaks of every Church with respect, and incessantly prays for the steadfastness of the Holy Churches of God and for the unification of all.

6. In the fact that the Ecumenical Patriarchate is willing for ecumenical dialogues to be held with the Roman Catholic Church, precisely as it does with your Church and with the member Churches of the World Council — but never for a bilateral unity. The union of all Christians is what God demands, not the formation of bilateral fronts of conventional unity. It is not only God that demands this from us, but all the people whom we say we serve but whom in reality we divide.

7. In the fact that the Ecumenical Patriarchate has already invited representatives of all the Eastern Orthodox Churches to meet next summer in Rhodes for the purpose

of studying from every aspect the essence and the objectives of the ecumenical movement, as well as of the Ecumenical Council which was proposed by Pope John XXIII.

8. In the fact that the Orthodox Church here and everywhere is dedicated to the spirit of co-operation with all the Christian Churches in matters of moral order, which were never so numerous as today, and which never have challenged the authority of the Christian Church and Christianity in general as strongly as they are doing in our age.

Such matters of moral order are the ever-weakening conception of the Christian family; the increase of juvenile delinquency and crime; the racial, political, and religious segregation; the antagonism between social, economic, and religious ideologies; the ever-increasing religious indifference which comes either from nurturing our minds only, and famishing our souls, or from the creeping secularism which threatens to destroy our modern civilization.

His Eminence then added further testimony of "the ecumenical ideology and polity of our Holy Orthodox Church" in contacts made with the Post-Chalcedonean Churches of the Middle-East, of Egypt, of Ethiopia, and of South India. The purpose of these associations is not only "eventual reunion, but also uniformity of our stand towards the ecumenical problems and possibilities."

Archbishop Iakovos concludes his address by specifying the requirements that must be fulfilled for the realization of a true Christian unity:

The reunion of Churches is not simply a matter of discussion. It is the duty and obligation of all of us. No duty is ever fulfilled or executed unless we dedicate ourselves completely to that sacred duty. The reunion of the Church will not come as a result of a minimum doctrinal agreement. Nor will it come by concessions or compromises of a sacramental or ritualistic nature. The union of Churches is in a sense already in existence. If all the Christian Churches believe in Christ, it is Christ who unifies us. Any other union would be superfluous. But if in principle we are united in Christ we should always remain united. What is needed more than anything else for the ecclesiastical reunion of which we speak today is:

a. the unity of our hearts.

b. the fortification of respect and trust in our relationships.

c. a united front in the face of the disturbing domestic and international issues.

d. humbleness before Christ and the total giving of ourselves to the service of His Gospel (Evangelion) and to the establishment of the Kingdom of God on earth.

END

ST. ANDREW THE MISSIONARY

(Continued from page 370)

friends and his brothers and even his wife Maximilla deny the State's Religion. Andrew's preaching had gained them to Christ. Not one city was left where the old Gods had not been forsaken or temples deserted. The proconsul bitterly complained about the results of Andrew's preaching and demanded that Andrew recall the people to the old faith. Andrew's answer, of course, was negative. Aegeas, in great anger, summoned the Lictors to torture the Apostle. But they could not weaken his testimony. So they decided to crucify him, on a cross shaped like the letter X.

When Andrew saw the cross, he ran and kissed it for it pictured to him the Cross of Christ. He suffered the painful crucifixion calmly and gladly died two days later, November 30, 60 A.D. His disciples along with Maximilla prepared the body with ointments and spices and buried it in Maximilla's tomb. Later his body was sent to Constantinople, the Seat of the Church he founded.

Thus closed the last chapter of a holy life, the life of the first man who followed Christ, the first missionary of the Church who with the other Disciples of Christ worked hard for the Kingdom of God. All over the world Christianity honored him by dedicating Altars and Churches to his name. Famous artists like Murillo immortalized his martyrdom in great paintings. The Russians, who claim to be the representatives of the ancient Scythians, consider him as their Patron Saint and use his cross as their religious and national emblem.

For the whole Orthodox Church Saint Andrew personifies the missionary spirit. The commemoration of his martyrdom on the 30th of November each year is a great religious event for all Orthodoxy and especially for the Church of Constantinople. The Patriarch during the Liturgy on that day does not pontificate from his throne, for instead the Holy Icon of St. Andrew is enthroned. Through this mystical act the Church signifies symbolically that Andrew the Protokletos reigns triumphantly from his throne on that day, the throne he erected for the glory of Christ.

For all those and many other reasons both historical and devotional, and in order to inculcate the missionary spirit in our hearts and minds, His Eminence our Archbishop Iakovos, having the consent and the blessing of His Holiness the Ecumenical Patriarch Athenagoras I, proclaimed to all our people in the United States to observe the Feast of St. Andrew and honor him as our Patron Saint and Protector.

May the missionary zeal of St. Andrew recapture our hearts and minds and guide us all to continue his great missionary endeavor for the salvation of mankind.

A Report on Orthodox Educational Needs

This interesting report was written in the form of a letter by Messrs. J. K. Theo, Alex C. Booras and Dan C. Booras, of the Auditing Committee of the Shreveport, Louisiana, Community, and circulated among their members.

We reprint it here because it raises educational problems faced by all our Communities.

Now that the building program of our community is completed, it is a good and practical idea for the community to start taking audit of the educational and indoctrinational needs of our youth. Upon finding these, we should adopt a five to ten year educational program to be executed on the "first needed, first served" basis.

Present Day Methods

The way things stand now, our community and church have grown and continue to grow and unless the community and the Archdiocese is ready to grow along with it, with present day methods and new and tested modern approach, like all other church denominations are successfully operating now, we are afraid that our church may take the wrong stride from that which we wish for, and the results will prove contrary to that which we have worked and fought for all these years.

We are no longer the small and weak community that always knew what she wanted but was unable to accomplish its desires and needs due to the smallness of the congregation and the lack of finances. Instead, we are now a community much stronger than that of ten years ago. We have a new generation of school age, larger than the first and second generation, we possess immense real estate property, and our building program is completed for years to come.

We Should Plan Ahead and Now

By examining the needs of our community, we find that to be a progressive and proud community we should provide our youth with kindergarten, language school, Brownies, Cub Scouts, Boy and Girl Scout troops, and religious retreat camps, conducted by a specially trained master degree language teacher. In practical mission we should by all means provide an annual five-hundred dollar scholarship to Greek descendants of our membership who wish to become Orthodox priests or teachers of the Greek language schools.

Our Urgent Immediate Need

To better serve Orthodoxy and our ethnic being, plus fulfilling the crying need of foreign language scholars in our government, it is of the utmost importance that we should concentrate on the language afternoon school of our community as *the number one need* of our community, and provide a qualified teacher with a degree in scholastic education with the current clergyman assisting. Experience has revealed to us that school teaching is not practical or advisable by any priest, except when there appears to be no other alternative.

Why New Teacher Is a Must

First: It has been said that "whatever the Church does for the soul the School does for the mind; therefore, the two combined shall complete our need of intelligence." We agree with this theory wholeheartedly. Another principle emphasizes the Greek School as an insurance for the Church, and an asset in completing American education, and these two facts no one would question. Everyone of our children must go through the Greek School, not only to learn the Greek language, but by going to Greek School to familiarize himself with Greek environment, the Greek way of thinking, and the Greek scholastic subjects. Consequently, the Greek characteristics will become part of his psychosynthesis and thought, which will provide a barrier against his becoming a youth delinquent. This has been proven by the absence of delinquency among the Greek children.

A child attends church but once a week at the maximum with adult society, and no individual attention is paid to him. He is just one of the congregation, and arrives and departs unnoticed, while at the Greek School he has the continuous attention of the instructor and the association of his classmates three or four times weekly. Therefore, at the Church he becomes aware of religious life, while at Greek School he is taught Hellenic scholarship which will inspire him to competition, and he will enjoy the advantages of association in Greek society which will pave a foundation of pride in his Greek ancestry.

Not the Job of the Board of Elders Alone

The above information reveals that the Greek School is not a case of choice, but an important part of Community Education. It serves to provide a necessary segment in the environment of our youth and to further insure the continuation of the Orthodox way of life in the present as well as in the future. It provides a superior American citizen in scholarship and integrity by broadening and stimulating individual knowledge. The above mentioned assets and qualifications cannot be endowed by the board of elders, the teacher, or the home alone, but must be attained by the united effort of the entire Greek community.

(Continued in next issue)

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΟΙΚΟΥΜ. ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Ἡ Ἱερὰ Πορεία τοῦ Πατριάρχου

Περὶ τῆς Ἱερᾶς Πορείας τῆς Α.Θ. Παναγιότητος Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. κ. Ἀθηναγόρου, πληροφορίαι δημοσιεύονται εἰς σελ. 362.

Πατριαρχικὸς Ἐπίτροπος

Ἡ Α.Θ.Π. ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης κ. κ. Ἀθηναγόρας ὥρισε Πατριαρχικὸν Ἐπίτροπον Αὐτοῦ διὰ τὸ διάστημα τῆς ἀπουσίας Αὐτοῦ εἰς τὴν Ἱερὰν Πορείαν, τὸν Σεβ. Μητροπολίτην Χαλκηδόνος κ. κ. Θωμᾶν, ὅστις καὶ ἀναπληροῖ τὴν Α.Θ.Π.

Πατριάρχης Ἀρμενίων

Ὁ Μακ. Πατριάρχης τῶν Ἀρμενίων κ. κ. Καρακὶν Χατζαντουριὰν τῇ 11ῃ Νοεμβρίου 1959 ἐπεσκέφθη τὴν Α.Θ.Π. τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην κ. κ. Ἀθηναγόραν, εὐχηθεὶς Αὐτῷ κατευόδωσιν.

Ἱερὰ Ἀρχιεπισκοπὴ Αὐστραλίας καὶ Ν. Ζηλανδίας

▸ Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου ἐξέλεξε τὸν ἐν Λονδίνῳ Πανοσιολ. Ἀρχιμ. κ. Διονύσιον Ψιάχαν εἰς Ἐπίσκοπον Ναζιανζοῦ, ὡς Βοηθὸν Ἐπίσκοπον τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου Αὐστραλίας καὶ Νέας Ζηλανδίας. Συγχαίρομεν αὐτῷ θερμότατα ἐπὶ τῇ ἐπαξίῳ προαγωγῇ.

▸ Ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος Αὐστραλίας καὶ Νέας Ζηλανδίας κ. κ. Ἰεζεὴλ διώρισε Πρωτοσύγκελλον αὐτοῦ τὸν Πανοσιολ. Ἀρχιμανδρίτην κ. Κοσμᾶν Κλαβίδην.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΑΝΤΙΟΧΕΙΑΣ

Ὁ Μακ. Πατριάρχης Ἀντιοχείας κ. Θεοδόσιος ἐπὶ Συνόδου ἐξέφρασε τὴν χαρὰν τῆς Ἐκκλησίας ἐπὶ τῇ ἐπισκέψει τῆς Α.Θ.Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. Ἀθηναγόρου. (Βλ. καὶ σελ. 362).

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ

Ὁ Μακ. Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ. Βενέδικτος ὑπέβαλε τῷ Ἐξοχ. Πρωθυπουργῷ τῆς Ἑλλάδος κ. Κ. Καραμανλῆ Ὑπόμνημα περὶ τῶν ἐπειγουσῶν ἀναγκῶν τοῦ Πατριαρχείου καὶ τῆς Ἁγιοταφικῆς Ἀδελφότητος.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ

▸ Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης κ. κ. Παντελεήμων ὠργάνωσε κατὰ τρόπον ἐπιβλητικὸν τελετὰς ἐπὶ τῇ 600ῇ ἐπετείῳ τῆς εἰς Κύριον ἐκδημίας τοῦ μεγάλου Πατρὸς καὶ συγγραφέως καὶ προμάχου τῆς Ὀρθοδοξίας, Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ.

▸ Ἡ Α.Μ. ὁ Βασιλεὺς Παῦλος Α΄. ὑπέγραψεν, ἡ δὲ Κυβέρνησις ἐδημοσίευσε τὰ νέα Νομοθετικὰ Διατάγματα περὶ καταργήσεως τοῦ μεταθετοῦ τῶν Ἐπισκόπων, συγχωνεύσεως Μητροπόλεων, κ.λ.π., παρὰ τὴν ἀντίθετον γνώμην τῆς Ἱεραρχίας.

▸ Ἐλπίζεται ὅτι τελικῶς θὰ ἐπιτευχθῇ ταυτότης ἀντιλήψεων μεταξὺ Ἐκκλησίας καὶ Πολιτείας ἐπὶ τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

▸ Εἰς τὰ παράλια τοῦ Κορινθιακοῦ Κόλπου ἀνεκαλύφθησαν ἐρείπια μεγίστου Ἱεροῦ Ναοῦ, πιθανῶς τῆς «Βασιλικῆς τοῦ Λεωνίδου».

▸ Εἰς τοὺς Δελφοὺς ἀνεκαλύφθησαν ἐρείπια Ἱεροῦ Ναοῦ, ρυθμοῦ Βασιλικῆς, 35μ. μάκρους.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΡΩΜΗΣ

▸ Ὁ τέως ἐν Περοῦ Ἀποστολικὸς Λεγάτος Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος Ριζοῦντος κ. Φραγκίσκος Λαρδόνε, διωρίσθη Ἀπ. Λεγάτος ἐν Κωνσταντινουπόλει.

▸ Μεταξὺ τῶν ὀκτὼ νέων Καρδιναλίων τοὺς ὁποίους ἀνέδειξεν ὁ Πάπας, ὑπάρχουν καὶ δύο Ἀμερικανοί, οἱ Σεβασμ. Ἀρχιεπίσκοποι: Aloisius Muench καὶ Albert G. Meyer.

▸ Ὁ Καρδινάλιος Εὐγένιος Tisserent, Πρόεδρος τοῦ Ἱεροῦ Κολλεγίου Καρδιναλίων καὶ Ἀρχηγὸς τοῦ Συμβουλίου διὰ τὰς Ἀνατολικὰς Ἐκκλησίας, ἀπηλλάγη ὑπὸ τῆς Α.Α. τοῦ Πάπα τῶν ὡς ἄνω καθηκόντων του καὶ διωρίσθη Διευθυντὴς τῆς Βιβλιοθήκης καὶ τῶν Ἀρχείων τοῦ Βατικανοῦ.

▸ Ὁ Καρδινάλιος Δομένικος Tardini διωρίσθη Πρωθιερεὺς τῆς Βασιλικῆς τοῦ Ἁγίου Πέτρου ἐν Ρώμῃ.

▸ Ὁ Ἐξοχ. Πρωθυπουργὸς τῆς Ἑλλάδος κ. Κ. Καραμανλῆς τῇ 11ῃ Νοεμβρίου ἐ.ἔ. ἐπεσκέφθη τὴν Α.Α. τὸν Πάπαν εἰς τὸ Βατικανόν.

ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Ὁ Σεβασμ. Ἀρχιεπίσκοπος Ἀμερικῆς Ἰάκωβος

▸ Τῇ 4ῃ Νοεμβρίου ἐδέχθη τὸν Dr. Mallieux, Διευθυντὴν τοῦ Ρωσσικοῦ Τμήματος τοῦ Πανεπιστημίου Fordham, Bronx, N. Y.

▸ Τῇ 6ῃ ἰ.μ. ἐδέχθη τὸν κ. Στυλιανὸν Τσομλεκτσόγλου, Μέλος τοῦ Μικτοῦ Συμβουλίου καὶ Πρόεδρον τῆς Κοινότητος Μπουένος Ἄϊρες τῆς Ἀργεντινῆς.

▸ Τῇ 6ῃ ἰ.μ. ἠὐλόγησε τὴν τελετὴν τῆς Κεντρικῆς Φιλοπτώχου Ἀδελφότητος.

▸ Τῇ 7ῃ καὶ 8ῃ ἰ.μ., Σαββάτῳ καὶ Κυριακῇ, προσκληθεὶς μετέβη εἰς τὴν πανηγυρίζουσαν Κοινότητα τῶν Παμμεγίστων Ταχιαρχῶν ἐν Stamford, Conn. Προέστη τῶν Ἑ. Ἀκολουθιῶν τοῦ Ἑσπερινοῦ καὶ τῆς Θ. Λειτουργίας τῆς Κυριακῆς ἐν τῷ πανηγυρίζοντι Ἱ. Ναῷ τῶν Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν, τελέσας ἅμα τὰ ἐγκαίνια τοῦ νέου μεγαλοπρεποῦς καὶ ἐπιβλητικοῦ Βυζαντινοῦ ρυθμοῦ ὁμωνύμου Ἱεροῦ Ναοῦ. Σεπτῇ ἐντολῇ τῆς Α.Θ. Παναγιότητος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. κ. Ἀθηναγόρου, ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος ἀπένειμε τὸν τίτλον τοῦ Μεγάλου Εὐεργέτου τῆς Κοινότητος Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν εἰς τὸν Ἐντιμ. κ. Νικόλαον Κουλουκουντῆν διὰ τὰς μεγάλας αὐτοῦ δωρεὰς πρὸς τὴν Κοινότητα, ὑπερβαινούσας τὰς ἑκατὸν χιλιάδας δολλαρίων ($100,000) πρὸς ἀνέγερσιν τοῦ ὡς ἄνω Ἱεροῦ Ναοῦ, ἐπιδοὺς αὐτῷ καὶ τὸν χρυσοῦν Σταυρὸν τοῦ Πατριαρχικοῦ Τάγματος τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ἀνδρέου. Θερμότατα συγχαρητήρια ἁρμόζουν εἰς τὸν Μέγαν Εὐεργέτην κ. Νικόλαον Κουλουκουντῆν, ὅστις δίδει τὸ φωτεινὸν παράδειγμα εἰς ὅλους τοὺς πλουσίους Ὁμογενεῖς.

▸ Τῇ 9ῃ ἰ.μ. ἐδέχθη ἐξέχοντα Μέλη τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου Ἐκκλησιῶν (W.C.C.).

▸ Τῇ 14ῃ, Σαββάτῳ ἰ.μ., μετέβη ἀεροπορικῶς εἰς Houston, Texas, ἔνθα προέστη τοῦ Ἑσπερινοῦ καὶ παρεκά-

θησεν εἰς τὸ πρὸς τιμὴν Αὐτοῦ παρατεθὲν ὑπὸ τῆς Κοινότητος γεῦμα.

▸ Τῇ 15ῃ, Κυριακῇ ἰ.μ., ἐτέλεσε τὰ ἐγκαίνια τοῦ περικαλλεστάτου Ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου, τῆς Κοινότητος Houston, τὸ δὲ ἑσπέρας ηὐλόγησε τοὺς Ὁμογενεῖς, οἱ ὁποῖοι συνήχθησαν εἰς τὸ Κοινοτικὸν Κέντρον εἰς τὴν ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῶν ἐγκαινίων ὀργανωθεῖσαν παρὰ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τελετήν.

▸ Τῇ 16ῃ ἰ.μ. μετέβη ἀεροπορικῶς εἰς Forth Worth, Texas. Εἰς τὸ ἀεροδρόμιον ἀνέμενον τὸν Σεβασμιώτατον οἱ Ἱερεῖς τῶν γειτονικῶν Κοινοτήτων, τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Κοινότητος Fort Worth, τὰ Μέλη τῆς Φιλοπτώχου Ἀδελφότητος, πλῆθος Ὁμογενῶν, Ἀντιπρόσωποι τῆς πολιτείας μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν Πρόεδρον τοῦ City Council, οἵτινες ἐπέδωκαν τῷ Σεβασμιωτάτῳ τὴν κλεῖδα τῆς πόλεως, Ὑπηρεσία τῆς Τηλεοράσεως καὶ Ἀνταποκριταὶ τῶν τοπικῶν ἐφημερίδων. Ὁ Σεβασμιώτατος ἀκολούθως κατηυθύνθη εἰς τὸν Ναὸν τοῦ Ἁγίου Δημητρίου, ὅπου ἐτέλεσεν Ἑσπερινὸν καὶ ὡμίλησε πρὸς τὸ πλήρωμα τῆς Κοινότητος τοῦ Fort Worth.

▸ Τῇ 17ῃ ἰ.μ. μετέβη δι' αὐτοκινήτου εἰς τὸ Dallas, Texas, ἔνθα ἀφ' ἑσπέρας ἐτέλεσεν Ἑσπερινὸν καὶ παρεκάθησεν εἰς δεῖπνον, τὸ ὁποῖον ἐδόθη ὑπὸ τῆς G.O.Y.A., καὶ ὡμίλησε καταλλήλως.

▸ Τῇ 18ῃ ἰ.μ., ἐπιβιβασθεὶς ἀεροπλάνου, μετέβη εἰς Καλιφόρνιαν.

▸ Τῇ 21ῃ ἰ.μ. ἐτέλεσε τὸν Ἑσπερινὸν ἐν τῷ ἐν Fresno Καλιφορνίας περικαλλεστάτῳ Ἱερῷ Ναῷ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, μετὰ δὲ τὸν Ἑσπερινὸν παρεκάθησεν εἰς τιμητικὸν δεῖπνον, τὸ ὁποῖον παρέθεσεν ἡ Κοινότης.

▸ Τῇ 22ᾳ ἰ.μ. ἐτέλεσε τὰ ἐγκαίνια τοῦ ὡς ἄνω Ἱεροῦ Ναοῦ ἐν μέσῳ πυκνοτάτου ἐκκλησιάσματος.

▸ Τῇ 23ῃ ἰ.μ. διῆλθεν ἐξ Ἁγίου Φραγκίσκου καὶ ἐπεσκέφθη τὴν Κοινότητα καὶ ἐν συνεχείᾳ ἐπέστρεψεν εἰς Νέαν Ὑόρκην.

▸ Τῇ 28ῃ καὶ 29ῃ ἰ.μ. ἐτέλεσε τὸν Ἑσπερινὸν καὶ τὴν Θ. Λειτουργίαν ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου τῆς Κοινότητος Lynn, Mass.

▸ Τῇ 29ῃ ἰ.μ., μεταβὰς εἰς Σικάγον, προέστη τοῦ Ἑσπερινοῦ τοῦ πανηγυρίζοντος Ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου, τῇ δὲ ἑπομένῃ ἐτέλεσε τὴν Θείαν Λειτουργίαν, ὡμιλήσας καταλλήλως πρὸς τὸ πυκνὸν ἐκκλησίασμα. Κατὰ τὴν Θείαν Λειτουργίαν ἀπένειμε τὸν τίτλον τοῦ Μεγάλου Εὐεργέτου εἰς τὸν κ. Ἰωάννην Χρυσόν, ἐπὶ πολλὰ ἔτη Πρόεδρον τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Κοινότητος τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῶν Ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης, Σικάγου.

▪

Θεοφ. Ἐπίσκ. Κωνσταντίας κ. Γερμανὸς

Ἀπὸ μέρους τῆς Αὐτοῦ Σεβασμιότητος:

▸ Τῇ 18ῃ Νοεμβρίου παρέστη εἰς τὴν διάλεξιν, τὴν ὁποίαν ἔδωκεν ὁ Ἐξοχ. Πρεσβευτὴς κ. Ἀγνίδης ἐν τῷ ξενοδοχείῳ Barbizon Plaza μὲ θέμα: «Περὶ τὸ Βυζάντιον», καὶ συνεχάρη τὸν διακεκριμένον ὁμιλητήν.

▸ Τῇ 23ῃ ἰ.μ. παρέστη εἰς τὴν διάλεξιν, τὴν ὁποίαν ἔδωκεν ὁ ἐκλεκτὸς διανοούμενος καὶ Ἀκαδημαϊκὸς κ. Στρατῆς Μυριβήλης ἐν τῷ ξενοδοχείῳ Barbizon Plaza, μὲ θέμα: «Τέχνη καὶ Μοναξιά», καὶ συνεχάρη τὸν ἐκλεκτὸν ὁμιλητὴν καὶ διανοούμενον.

Ἀμφοτέρας τὰς διαλέξεις διωργάνωσεν ἡ Ἕνωσις Κωνσταντινουπολιτῶν, ὑπὲρ τῶν Εὐαγῶν Καθιδρυμάτων τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

▸ 29ῃ ἰ.μ. παρέστη εἰς τὴν πρὸς τιμὴν τοῦ κ. Θεοδώρου Τσολαΐνου δοθεῖσαν τελετὴν ὑπὸ τοῦ Συλλόγου Ἑλλήνων Ἐπιστημόνων, ἐν τῷ ξενοδοχείῳ Statler, καὶ συνεχάρη τὸν τιμηθέντα ἐκλεκτὸν Ὁμογενῆ καὶ Εὐεργέτην τῆς Κοινότητος Ἁγίου Σπυρίδωνος Νέας Ὑόρκης.

▸ Τῇ 30ῇ ἰ.μ. προέστη τῆς Θείας Λειτουργίας τῆς γενομένης ἐν τῷ Καθεδρικῷ Ἱερῷ Ναῷ τῆς Ἁγίας Τριάδος, Νέας Ὑόρκης, ἐπὶ τῇ μνήμῃ τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ἀνδρέου τοῦ Πρωτοκλήτου.

▪

Προσκύνημα εἰς τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον

Συνεδρία Ἐπιτροπῆς

Ὑπὸ τὴν Προεδρείαν τοῦ Θεοφιλ. Ἐπισκόπου Τροπαίου κ. Πολυεύκτου, συνῆλθε τῇ 16ῃ Νοεμβρίου ἡ ἐπὶ τοῦ Προσκυνήματος Ἐπιτροπή, ἐμελέτησε τὴν ὅλην ἱερὰν ὑπόθεσιν εἰς τὰς λεπτομερείας αὐτῆς καὶ προέβη εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ προγράμματος ἐν ταῖς γενικαῖς γραμμαῖς αὐτοῦ.

▪

Μικτὸν Συμβούλιον

Ὑπὸ τὴν Προεδρείαν τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου κ. κ. Ἰακώβου, συνῆλθε τῇ 6ῃ Νοεμβρίου ἐν τῇ Ἱερᾷ Ἀρχιεπισκοπῇ ἡ ἐπὶ τῶν Κοινοτικῶν Ζητημάτων Ἐπιτροπὴ τοῦ Μικτοῦ Συμβουλίου καὶ ἐπελήφθη διαφόρων ζητημάτων τῆς ἁρμοδιότητος αὐτῆς.

Ἄφιξις Κληρικοῦ

Ὁ Πανοσιολ. Ἀρχιμ. κ. Ἰάκωβος Πηλίλης, πτυχιοῦχος τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, ἐκ τῶν Κληρικῶν τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Θυατείρων, ἀφίκετο εἰς Νέαν Ὑόρκην τῇ 13ῃ Νοεμβρίου. Ὁ π. Πηλίλης παρηκολούθησεν ἐπὶ τριετίαν μαθήματα Φιλοσοφίας τῆς Θρησκείας καὶ Συγκριτικῆς Μελέτης ἐν Λονδίνῳ. Ὑπηρέτησεν ἐν τῇ Ἱερᾷ Ἀρχιεπισκοπῇ Ἀθηνῶν. Διωρίσθη Ἱερατικῶς Προϊστάμενος τῆς Ἑλληνορθοδόξου Κοινότητος Ἁγίου Γεωργίου ἐν Toronto, Canada.

▪

Ἀπονομὴ Ὀφφικίου

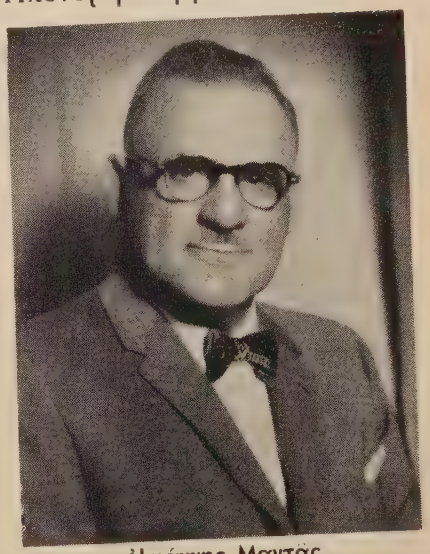

Ἰωάννης Μαντᾶς

Προτάσει τοῦ Πατριάρχου, ἡ Ἁγία καὶ Ἱερὰ Σύνοδος ἀπένειμε, τῇ 28ῃ Σεπτεμβρίου, εἰς τὸν κ. Ἰωάννην Μαντᾶν, ἐκ Σικάγου, τέως Ὕπατον Πρόεδρον τῆς AHEPA καὶ Μέλος τοῦ Μικτοῦ Συμβουλίου τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀμερικῆς, τὸ ὀφφίκιον τοῦ Ἄρχοντος Δεπουτάτου τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, διὰ τὰς πρὸς τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον, τὴν Ἱερὰν Ἀρχιεπισκοπὴν Ἀμερικῆς καὶ τὴν Ὁμογένειαν πολυτίμους αὐτοῦ ὑπηρεσίας καὶ διὰ τὴν ἀφοσίωσιν αὐτοῦ πρὸς τὴν Ὀρθοδοξίαν. Συγχαίρομεν θερμῶς τὸν ἐκλεκτὸν ὁμογενῆ, Ἐντιμολογιώτατον Ἄρχοντα Δεπουτᾶτον τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου κ. Ἰωάννην Μαντᾶν.

▪

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΑΙΔΕΙΑΣ

Ταμεῖον Συντάξεως Διδασκάλων

Τῇ 28ῃ Νοεμβρίου, ἔλαβε χώραν εἰς τὸν Ἱερὸν Καθεδρικὸν Ναὸν Νέας

Ὑόρκης ἡ 3η τακτικὴ Γενικὴ Συνέλευσις τῶν μελῶν τοῦ Ταμείου Συντάξεως Ἑλλήνων Ὀρθοδόξων Διδασκάλων, τῆς Ἑλληνικῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀμερικῆς. Τὴν ἔναρξιν τοῦ Συνεδρίου τούτου, ἀπὸ μέρους τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου, ἐκήρυξε, κατόπιν προσευχῆς, ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Κωνσταντίας κ. Γερμανός, ὁμιλήσας μετὰ πατρικοῦ ἐνδιαφέροντος πρὸς τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ Συνεδρίου.

Εἰς τὴν Γενικὴν ταύτην Συνέλευσιν ἀντεπροσωπεύθησαν 90 μέλη τοῦ Ταμείου Συντάξεως, εἴτε αὐτοπροσώπως, εἴτε δι' ἀντιπροσώπων. Προσῆλθον οἱ Πρόεδροι τῶν Διδασκαλικῶν Συλλόγων: Νέας Ὑόρκης δ. Κατίνα Ἀναγνωστοπούλου, Νέας Ἀγγλίας κ. Σ. Σαββίδης, καὶ Σικάγου κ. Ἰφιγένεια Κορδογιάννη, καθὼς καὶ οἱ Καθηγηταὶ κ. κ. Νικ. Χατζηδημητρίου, Μιχ. Κατσιματίδης, Φίλιππος Ἐμμανουὴλ καὶ ἄλλοι. Ἄνω τῶν 50 διδασκάλων τῆς 1ης Περιφερείας ἦσαν παρόντες.

Εἰς τὸ Συνέδριον τοῦτο ἐδόθη ὁ ἀπολογισμὸς τοῦ Ταμείου, παρουσιάσας τοὺς ἑξῆς ἀριθμούς: Μέχρι τῆς 31ης Ὀκτωβρίου 1959 ἐπλήρωσαν εἰς τὸ Ταμεῖον τὰ μέλη αὐτοῦ 9,242.04 δολλάρια. Αἱ Κοινότητες, συμφώνως πρὸς τὸν Κανονισμὸν Ἱερῶν Ναῶν καὶ Κοινοτήτων, μόνον 2,289.80 δολλάρια. Ἡ Ἱερὰ Ἀρχιεπισκοπὴ ἐκ τοῦ Δεκαδολλαρίου κατέβαλε διὰ τὰ ἔτη 1955, 1956, 1957 καὶ 1958 23,120.00 δολλάρια, ἤτοι τὸ ὅλον ἔσοδα 34,652.54 δολλάρια, ἔναντι τῶν ὁποίων ἐπληρώθησαν 8,936.20 εἰς συντάξεις καὶ μικρὰ ἔξοδα τοῦ Ταμείου. Τὸ σημερινὸν ποσὸν μετὰ τῶν τόκων εὑρίσκεται εἰς Τραπέζας καὶ ἀνέρχεται εἰς $36,277.40.

Οἱ συνταξιοδοτούμενοι αὐξάνουν ἡμέρᾳ τῇ ἡμέρᾳ καὶ τὸ Ταμεῖον ἔχει ἀνάγκην τῆς ὑποστηρίξεως ὅλων τῶν διδασκάλων καὶ τῶν Κοινοτήτων, αἱ ὁποῖαι ὀφείλουν εἰς τὸ Ταμεῖον πέραν τῶν 15 χιλιάδων δολλορίων, τὰ ὁποῖα εἶναι ἀπαραίτητα διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τοῦ Ταμείου τούτου.

Εἰς τὸ 8ον ἄρθρον τοῦ Κανονισμοῦ Ἱερῶν Ναῶν καὶ Κοινοτήτων ἀναγράφεται ρητῶς ὅτι αἱ Κοινότητες ὀφείλουν νὰ διορίζουν ΜΟΝΟΝ ἀνεγνωρισμένους ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Διδασκάλους, ὄντας Μέλη τοῦ Ταμείου Συντάξεως, εἰς τὸ ὁποῖον διὰ κάθε διδάσκαλον ὀφείλουν νὰ καταβάλλουν ἐτησίως 20 δολλάρια.

ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ ΠΟΥ ΟΛΟΙ ΠΕΡΙΜΕΝΑΤΕ ΜΠΟΡΕΙΤΕ ΤΩΡΑ ΝΑ ΤΟ ΕΧΕΤΕ ΔΙΑ ΤΟ 1960

εἰς τὰ ΕΛΛΗΝΙΚΑ καὶ ΑΓΓΛΙΚΑ

(Πλήρης μετάφρασις)

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ ΠΟΥ ΕΞΥΠΗΡΕΤΕΙ ΚΛΗΡΙΚΟΥΣ ΚΑΙ ΛΑΪΚΟΥΣ, ΓΟΝΕΙΣ ΚΑΙ ΠΑΙΔΙΑ, ΜΙΚΡΟΥΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΟΥΣ

ΠΛΗΡΕΣ ΕΟΡΤΟΛΟΓΙΟΝ, ΚΑΝΟΝΙΟΝ ΚΑΙ ΚΥΡΙΑΚΟΔΡΟΜΙΟΝ ΟΡΙΖΟΝ ΤΑ ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥΣ ΕΚΑΣΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

Ἡ Ἑορτὴ κάθε ἡμέρας τοῦ ἔτους εἶναι γραμμένη Ἑλληνικὰ καὶ Ἀγγλικά, οὕτως ὥστε νὰ εἶναι χρήσιμον διὰ κάθε μέλος τῆς Οἰκογενείας.

Ἡ ἔκδοσις τοῦ ἡμερολογίου τῆς Ἑλληνικῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας μὲ Ἀγγλικὴν μετάφρασιν εἶναι πρωτοφανὴς καὶ προορίζεται νὰ ἐξυπηρετήσῃ κυρίως τὴν νέα μας γενεὰ μὲ τὸ νὰ γνωρίζῃ κάθε ἑορτασμὸν τῆς Ὀρθοδόξου θρησκείας μας.

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΩΤΑΤΟΝ ΜΕ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗΝ ΕΜΦΑΝΙΣΙΝ ΚΑΙ ΜΕ ΠΛΗΡΕΙΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΣ

ΤΙΜΗ: Ἡ τιμὴ τοῦ πολυτελοῦς αὐτοῦ ἡμερολογίου ὡρίσθη πολὺ χαμηλὴ διὰ νὰ εἶναι προσιτὸν εἰς ὅλας τὰς Ἑλληνορθοδόξους Κοινότητας, ἤτοι πρὸς 25¢ ἕκαστον διὰ παραγγελίας ἀπὸ 100 ἡμερολόγια καὶ ἄνω.

Χωρὶς καμμίαν ἐπιπρόσθετον ἐπιβάρυνσιν ἀναλαμβάνομεν νὰ ἐκτυπώσωμεν τὸ ὄνομα τῆς Κοινότητος καὶ τῆς Ἐκκλησίας ἐπὶ τῶν ἡμερολογίων ποὺ θὰ παραγγείλετε.

ΣΤΕΙΛΑΤΕ ΜΑΣ ΤΗΝ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑΝ ΣΑΣ ΤΩΡΑ ΔΙΑ ΝΑ ΤΑ ΕΧΕΤΕ ΕΝΩΡΙΣ

ARGUS ASSOCIATES

PUBLISHERS

1318 W. Morehead Street Charlotte, N. C.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ ΤΟΥ ΕΙΚΟΣΤΟΥ ΠΕΜΠΤΟΥ ΤΟΜΟΥ — 1959

Σελὶς

ΑΡΘΡΑ — ΜΕΛΕΤΑΙ — ΛΟΓΟΙ

Τῆς Α.Θ.Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. κ. Ἀθηναγόρου:

Μήνυμα ἐπὶ τοῖς Χριστουγέννοις 3
Μήνυμα ἐπὶ τῇ πρώτῃ τοῦ ἔτους 1959 35
Μήνυμα ἐπὶ τῇ ἐκλογῇ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀμερικῆς κ. κ. Ἰακώβου 99
Ἡ ἐπὶ τῷ Πάσχᾳ Πατριαρχικὴ Ἀπόδειξις 131
Ἐπὶ τῇ τελετῇ τῆς Ἀκαδημίας Ἁγ. Βασιλείου 236

Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀμερικῆς κ. Ἰακώβου:

Ἐγκύκλιοι:
Ἡ πρώτη ἀπὸ τῆς ἐκλογῆς αὐτοῦ ὡς Ἀρχιεπισκόπου 108
Ἐπὶ τῷ Πάσχᾳ 132
Ἐπὶ τῇ Ἑβδομάδι τοῦ Ἀποστόλου Παύλου 163
Περὶ Κατηχητικῶν Σχολείων 163
Περὶ ἱδρύσεως Νηπιαγωγείων 170
Ἐπὶ τῇ Ἐθνικῇ Ἑορτῇ τῆς 4ης Ἰουλίου 195
Ἐπὶ τῷ Μνημοσύνῳ τοῦ ἀειμνήστου Ἀρχιεπισκόπου κυροῦ Μιχαὴλ 196
Ἐπὶ τῇ Ὑψώσει τοῦ Τιμίου Σταυροῦ 259
Περὶ τοῦ Προσκυνήματος εἰς τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον 291
Ὀκτωβρίου 1940 323
Ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς 28ης Ὀκτωβρίου 1940 323
Ὁμιλία εἰς τὸ Συνέδριον τῆς Ὀργανώσεως G.A.P.A. 262
Μήνυμα ἐπὶ τῷ Συνεδρίῳ τῆς Νεολαίας G.O.Y.A. 301
Ἐγκύκλιος ἐπὶ τοῖς Χριστουγέννοις 355

Θεοφιλ. Ἐπισκόπου Νύσσης κ. Γερμανοῦ:

Ἐγκύκλιος ἐπὶ τοῖς Χριστουγένοις 4
Ἡ Ἑβδομὰς τῶν Ἑλληνικῶν Γραμμάτων καὶ Τύπου 7
Ὁ θρησκευτικὸς μυστικισμὸς 38
Ἐπὶ τῇ ἐκλογῇ τοῦ Σεβ, Ἀρχιεπ. κ. κ. Ἰακώβου 69
Μερικαὶ σκέψεις γύρω ἀπὸ τὴν Ἱερουσαλὴμ 136
Κοινοτικαὶ παρεξηγήσεις ἀποφευκτέαι 241
Οἱ δύο βίοι ἑνὸς ἀνθρώπου ἁγίου, τοῦ Ἰωάννου Μοχίκα 261
Ἡ θρησκευτικὴ καὶ σχολικὴ κατάστασις ἐν Μεξικῷ 296
Ἡ ἐπέκτασις τῆς θείας καὶ γηΐνης εὐλογίας 330

Θεοφιλ. Ἐπισκόπου Ἐλαίας κ. Ἀθηναγόρου:

Ἐπὶ τοῖς Χριστουγέννοις 6

Θεοφιλ. Ἐπισκόπου Ναζιανζοῦ κ. Ἰεζεκιήλ:

Ἐπὶ τοῖς Χριστουγέννοις 6

Θεοφιλ. Ἐπισκόπου Τροπαίου κ. Πολυεύκτου:

Βυζαντιναὶ Ἱεραποστολαὶ 44, 75

Πανοσ. Ἀρχιμ. κ. Ἰωάννου Α. Παπαδοπούλου Διευθυντοῦ Θεολογικῆς Σχολῆς:

Οἱ Χαιρετισμοὶ τῆς Παναγίας 115

Πανοσ. Ἀρχιμ. κ. Ἱερωνύμου Κοτσώνη, Καθηγητοῦ:

Τὸ μήνυμα τῆς Ὀρθοδοξίας πρὸς τὸν σύγχρονον κόσμον 152

Πανοσ. Ἀρχιμ. κ. Γερασ. Παπαδοπούλου, Καθηγητοῦ:

Τὰ βιβλία τῆς Καινῆς Διαθήκης 83, 150, 273, 307

Σελὶς

Πανοσ. Ἀρχιμ. κ. Μελετίου Τριποδάκη:

Ἐὰν ἀγάπην ἔχητε ἐν ἀλλήλοις 16
Ἡ νηστεία κατὰ τὴν Ὀρθόδοξον Χριστιανικὴν διδασκαλίαν 43
Ὁ σκοπὸς τῆς νηστείας 74, 118
Ἕνα διπλοῦν προσκύνημα 331
«Σήμερον γεννᾶται ἐκ Παρθένου» 356

Πανοσ. Ἀρχιμ. κ. Ἰακώβου Πηλίλη:

Ὁ Ἀστὴρ τῆς Βηθλεὲμ 357

(†) Πανοσ. Ἀρχιμ. κ. Φιλοθέου Ἀχλαδᾶ:

Αἱ Εἰκονομαχίαι 46, 77

Πανοσ. Ἀρχιμ. κ. Τιμοθέου Χαλόφτη:

Τὸ Μυστήριον τῆς Ἱερᾶς Ἐξομολογήσεως 114

Πανοσ. Ἀρχιμ. κ. Τιμοθέου Παντελάκου:

Ἡ πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολὴ τοῦ Ἀποστ. Παύλου 166

Πανοσ. Ἱερομ. κ. Αἱμιλιανοῦ Τσιρπανλῆ:

Τὸ Σχολεῖον τῆς Ἐλπίδος 171
Ὁ Σταυρὸς καὶ τὸ μήνυμά του 260
Ἐκκλησία καὶ ἐργάτης 304

Αἰδεσιμολ. κ. Νικολάου Ἠλία:

Ὀρθοδοξία, Καθολικισμός, Προτεσταντισμὸς 47

Αἰδεσιμολ. κ. Δημητρίου Κωνσταντέλλου:

Τὸ κήρυγμα καὶ ἡ διδαχὴ τοῦ Ἀποστόλου Παύλου .. 165
Χριστιανικὴ Ὀρθόδοξος Πίστις καὶ Θεραπευτικὴ 269, 305

Αἰδεσιμολ. κ. Ἰωάννου Λιμπεράκη:

Εἰς μνήμην τοῦ Ἀρχιεπισκόπου κυροῦ Μιχαὴλ 42

Αἰδεσιμολ. κ. Ρουθὴν Μουκάσα Σπάρτας:

Ἔκκλησις πρὸς ὅλας τὰς Ὀρθοδόξους Ἐκκλησίας .. 17

Ἕλδας Νάζου, Καθηγητρίας:

Ἡ Βυζαντινὴ Μουσικὴ 264

Ἀρτέμιδος Φ. Ἐμμανουήλ, Καθηγητρίας:

Ἡ στροφὴ πρὸς μελέτην τῆς Βυζαντινῆς Τέχνης 15

Γεωργίου Α. Σωτηρίου, Ἀκαδημαϊκοῦ:

Αἱ Βυζαντιναὶ Εἰκόνες ἀπὸ καλλιτεχνικῆς ἀπόψεως 12

Κωνσταντίνου Μπόνη, Καθηγητοῦ:

Ἡ πρώτη ὁμιλία ἐν τῇ Θεολογικῇ Σχολῇ Brookline 40

Φιλίππου Ἐμμανουήλ, Καθηγητοῦ:

Τὰ Ἑλληνικὰ Γράμματα 8
Ἡ Ἐθνικὴ Ἐπέτειος 70
Ἀμερικανικὴ Παιδεία καὶ Ἀμερικανικὸς Ἑλληνισμὸς 137

Γεωργίου Ζομπανάκη:

Πῶς μᾶς βλέπουν οἱ ἐν Ἑλλάδι εἰδικοὶ 339

Γεωργίου Μπεμπῆ:

Ἡ Θεία Εὐχαριστία 148
Ἡ τελετὴ τῆς ἀπονομῆς τῶν διπλωμάτων εἰς τοὺς τελειοφοίτους τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς 197

Σελὶς

Βασιλείου Γ. Βασιλειάδου:

'Η ἔκκλησις τοῦ Πάπα πρὸς ἕνωσιν καὶ σύγκλησιν Οἰκουμενικῆς Συνόδου 39
Οἰκουμενικοὶ Πατριάρχαι "Αγιοι τῆς 'Εκκλησίας: Φώτιος, Ταράσιος 49
Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου 67
'Ο θρίαμβος τῆς 'Εκκλησίας (Κυριακὴ τῆς 'Ορθοδοξίας) 73
'Η ἐγκληματικότης τῶν ἀνηλίκων 82
'Η ἄφιξις καὶ ἐνθρόνισις τοῦ Σεβ. 'Αρχιεπισκόπου 'Αμερικῆς κ. κ. 'Ιακώβου 100
'Ο 'Ακάθιστος "Υμνος 117
'Η ἡμερομηνία τοῦ ἑορτασμοῦ τοῦ Πάσχα..... 119
'Η Πεντηκοστή, γενέθλιος ἡμέρα τῆς 'Εκκλησίας 173
Ποιμαντορικαὶ περιοδεῖαι τοῦ Σεβ. 'Αρχιεπισκόπου 176
'Ακαδημία 'Αγίου Βασιλείου: 'Απονομὴ Διπλωμάτων - 'Ορφανοτροφεῖον 'Αρρένων - 'Εκσκαφὴ θεμελίων 227
'Επίσημοι ἐπισκέπται τοῦ Σεπτοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου: 'Ο Μακ. Πατριάρχης τῆς Σερβίας - 'Ο 'Εξοχ. Πρωθυπουργὸς τῆς 'Ελλάδος - 'Ο Μακ. 'Αρχιεπίσκοπος 'Αθηνῶν 242-245
'Ο Μακ. Πατριάρχης 'Αντιοχείας 297, 333
'Η Πανήγυρις τοῦ Τιμίου Σταυροῦ ἐν Asbury Park 294
'Ο 'Ελληνοαμερικανικὸς Τύπος 300
'Η 'Ελληνικὴ Γλῶσσα καὶ 'Εκπαίδευσις 328
'Η 'Εβδομὰς τοῦ 'Αποστόλου 'Ανδρέου 364
'Η 'Ιερὰ Πορεία τῆς Α.Θ.Π. 362

Τῆς Συντάξεως:

'Η Παπικὴ οὐτοπία - Τὸ Προεδρικὸν Μήνυμα - 'Η τραγῳδία τοῦ Σικάγου 6
Οἱ Τρισμέγιστοι Φωστῆρες - Περισσότερα 'Ελληνικὰ Σχολεῖα - Μὲ ταχύτερον ρυθμὸν 10
Τὸ νέον ἔτος - 'Ωσὰν φῶς ἐκ τῶν κάτω - Φῶς ἐκ τῶν ἄνω - "Εκκλησις ἐξ 'Αφρικῆς 11
'Ο Ζακχαῖος - Τὰ τάλαντα - 'Η Χαναναία - Τελῶναι καὶ Φαρισαῖοι - Τὸ Τριῴδιον ἄρχεται 48
'Επὶ τῇ ἀνεξαρτησίᾳ τῆς Κύπρου - Γεώργιος Οὐάσιγκτων - 'Αβραὰμ Λίνκολν 80
'Ο 'Αρχηγὸς τῆς Πίστεως - Οἱ Χαιρετισμοὶ τῆς Θεοτόκου - 'Η Μεγάλη Τεσσαρακοστὴ 80
'Ο ἀδελφὸς τοῦ 'Ασώτου - "Ινα μὴ λυπῆσθε - Ψυχοσάββατον - «Κύριε, πότε Σὲ εἴδομεν;» - Δύο εὐσεβεῖς Αὐτοκράτειραι 84
'Η Μεγάλη 'Εβδομὰς - 'Ο ἑορτασμὸς τοῦ Πάσχα 121
Νικόλαος Χριστόφιλος - Χοροεσπερίδες καὶ Προσευχὴ 121
Πάσχα - Θωμᾶς - Μυροφόροι - Παράλυτος - Σαμαρεῖτις 140
«Οἰκουμενικὴ» Σύνοδος καὶ «"Ενωσις» 141
'Ο τάφος τῆς Παναγίας - 'Ο τάφος τοῦ 'Αποστόλου Πέτρου - Αἱ ἱεραὶ εἰκόνες τοῦ ὄρους Σινᾶ 141
Memorial Day - Ψυχοσάββατον 174
Οἱ Βασιλεῖς τῆς 'Ελλάδος εἰς τὸ Βατικανὸν 175
'Εκπαιδευτικὴ δραστηριότης - ὁ νέος Ρωμαιοκαθολικὸς «'Αρχιεπίσκοπος 'Αθηνῶν» 175
Τὸ κεφάλαιον τῆς ὑγείας τῆς Α. Σεβασμιότητος 271
Τὸ 'Εκπαιδευτικὸν Συνέδριον - Παιδικοὶ Σταθμοὶ - Νηπιαγωγεῖα - 'Η ἀποστολὴ τῶν ὀργανώσεών μας - Τὸ Πρόγραμμα τῆς 'Εκκλησίας 271
Τὸ ἐν Ρόδῳ Συνέδριον τοῦ Π.Σ.Ε. - 'Η «Οἰκουμενικὴ» Σύνοδος τῆς Ρώμης - 'Η στάσις τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου - Πρὸς ἀναβίωσιν τοῦ Μοναχισμοῦ 272

Σελὶς

'Η ὑγεία τοῦ Σεβ. 'Αρχιεπισκόπου - 'Η προεδρία τοῦ Π.Σ.Ε. - 'Ο Θεοφ. 'Επίσκοπος Νύσσης - 'Ο Τίμιος Σταυρὸς - 'Ο Κροῦστσεφ 303
'Η 'Εβδομὰς τοῦ 'Αποστόλου 'Ανδρέου - 'Η ἐπέτειος τοῦ Πάπα Ρώμης - Ματαίωσις τῆς συσκέψεως Βενετίας καὶ τῆς «Οἰκουμενικῆς» Συνόδου 327
'Η ἱερὰ πορεία καὶ οἱ ὁραματισμοὶ τῆς Α.Θ.Π. - 'Ημέρα Εὐχαριστιῶν - Στρατῆς Μυριβήλης - Βυζαντινοῦ ρυθμοῦ Καθολικὸς Ναὸς 359

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ

Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον: 23, 57, 89, 120, 122, 154, 218, 250, 280, 291, 292, 312, 343, 345, 359-363, 365, 376
'Αρχιεπισκοπὴ Θυατείρων: 21, 207, 219, 280
'Αρχιεπισκοπὴ Αὐστραλίας καὶ Νέας Ζηλανδίας: .. 78, 122, 250, 280, 313, 376
Πατριαρχεῖον 'Αλεξανδρείας: 23, 57, 89, 122, 313, 346
Πατριαρχ. 'Αντιοχείας: 23, 89, 250, 280, 297, 333, 362
Πατριαρχεῖον 'Ιεροσολύμων: 24, 57, 89, 122, 250, 280, 289, 314, 345, 360, 376
Πατριαρχεῖον Ρωσσίας: 24, 57, 89, 250, 280, 346
Πατριαρχεῖον Σερβίας: 24, 154, 242, 250, 280
Πατριαρχεῖον Ρουμανίας: 57, 89, 346
'Εκκλησία Κύπρου: 80, 89, 154, 280
'Εκκλησία 'Ελλάδος: 24, 57, 90, 122, 154, 244, 280, 346, 376
'Εκκλησία Βουλγαρίας: 24
'Εκκλησία 'Αλβανίας: 24
'Εκκλησίαι Βαλκανίων (ἐν γένει) 57, 89, 346
'Εκκλησία Πολωνίας: 54
'Εκκλησία Σουηδίας: 24
Κοπτικὴ 'Εκκλησία: 154, 250, 280
'Εκκλησία Αἰθιοπίας: 154, 250, 280, 324
Ρωμαιοκαθολικὴ 'Εκκλησία: 25, 58, 122, 152, 218 250, 272, 280, 314, 327, 346
Προτεσταντικαὶ 'Εκκλησίαι: 25, 58, 251, 280, 339, 383
Παγκόσμιον Συμβούλιον 'Εκκλησιῶν: 218, 246, 272, 275, 281, 295, 303, 309, 336, 314, 346, 366
'Εθνικὸν Συμβούλιον 'Εκκλησιῶν Η.Π.Α.: 281, 298
'Εκκλησιαστικαὶ εἰδήσεις διάφοροι: 60, 91, 120, 154, 281, 282
'Επὶ τῇ ἐπισκέψει τοῦ Κροῦστσεφ: 298, 299, 303
'Αρχιεπισκοπὴ 'Αμερικῆς: 25, 58, 90, 122, 154, 219, 251, 282, 314, 346, 376
'Η ἐκλογὴ τοῦ Σεβ. 'Αρχιεπισκόπου 'Αμερικῆς κ. κ. 'Ιακώβου: 67-69, 87, 100-113, 142-143
Α΄. 'Επισκοπικὴ Περιφέρεια: 25, 59, 91, 252, 282, 351
Β΄. 'Επισκοπικὴ Περιφέρεια: 25, 59, 78, 91
Γ΄. 'Επισκοπικὴ Περιφέρεια: 26, 59, 91, 220, 283, 315
Δ΄. 'Επισκοπικὴ Περιφέρεια: 59, 91, 282
Ε΄. 'Επισκοπικὴ Περιφέρεια: 25, 26, 90, 91, 123, 303, 314, 351
ΣΤ΄. 'Επισκοπικὴ Περιφέρεια: 59, 91, 282, 315
Οἱ Θεοφιλέστατοι 'Επίσκοποι: 25, 59, 123, 351
Μικτὸν Συμβούλιον 'Ιερᾶς 'Αρχιεπισκοπῆς 'Αμερικῆς: 90, 312, 345, 351, 376
'Ιερὰ Θεολογικὴ Σχολὴ Brookline, Mass.: 26, 41, 42, 177, 196, 197-212, 315
'Ακαδημία τοῦ 'Αγίου Βασιλείου: 59, 90, 212, 225, 227-238, 267
Γηροκομεῖον Νέας 'Υόρκης: 29, 60, 91, 190

'Επίσημοι 'Επισκέψεις:

'Η 'Ιερὰ Πορεία τῆς Α.Θ.Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. κ. 'Αθηναγόρου 363

Σελὶς

Ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος κ. κ. Ἰάκωβος:
Παρὰ τῷ Ἐξοχ. Προέδρῳ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν Ἀϊζενχάουερ 134, 141
Παρὰ τῷ Κυβερνήτῃ τῆς Πολιτείας Νέας Ὑόρκης κ. Nelson Rockefeller 162
Παρὰ τῷ Κυβερνήτῃ τῆς Πολιτείας Massachusetts κ. Foster Forcolo 176
Παρὰ τῷ Κυβερνήτῃ τῆς Πολιτείας New Jersey κ. Robert Meyner 194
Παρὰ τῷ Ἐξοχ. Πρωθυπουργῷ τῆς Τουρκίας κ. Adnan Menderes 325
Παρὰ τῷ Κυβερνήτῃ τῆς Πολιτείας Texas
Παρὰ τῷ Κυβερνήτῃ τῆς Πολιτείας California
Ὁ Ἐξοχ. τ. Πρόεδρος Harry S. Truman ἐν τῇ Ἱερᾷ Ἀρχιεπισκοπῇ 155
Ὁ Ἐξοχ. Πρωθυπουργὸς τῆς Τουρκίας κ, Adnan Menderes ἐν τῇ Ἱερᾷ Ἀρχιεπισκοπῇ 325, 345

Ἑορτασμοὶ—Ἐπέτειοι:
Ἡ Ἑβδομὰς Ἑλληνικῶν Γραμμάτων καὶ Τύπου 7, 36
Ἡ Ἐθνικὴ Ἑορτὴ τῆς 25ης Μαρτίου 70, 72, 111
Ἡ Ἐθνικὴ Παρέλασις τῆς 19ης Ἀπριλίου 133
Ἡ Ἑορτὴ τῆς Μητρὸς 148
Ἡ Ἑβδομὰς τοῦ Ἀποστόλου Παύλου 163, 169, 303, 364
Ἡ Ἐθνικὴ Ἑορτὴ τῆς 4ης Ἰουλίου 195, 219
Ἡ ὀνοματικὴ Ἑορτὴ τῆς Α.Μ. τοῦ Βασιλέως Παύλου 219, 251
Ἡ τελετὴ τῆς Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ ἐν Asbury Park 259, 294, 303
Ἡ ἐπέτειος τῆς 28ης Ὀκτωβρίου 1940 323-324
Ἡ Ἑβδομὰς τοῦ Ἀποστόλου Ἀνδρέου 327

Ἐγκύκλιοι Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς: 4, 22, 51, 90, 108, 156, 163, 170, 219, 252, 259, 302, 359

Νέοι Ἱεροὶ Ναοί: Ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης Σικάγου (139), Havana, Cuba (1, 268), Houston, Texas 321

Νέα Κτίρια Ἑλληνικῶν Σχολείων: Lowell, Mass. (79, 335), Ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης Brooklyn, N. Y. (137), Ἁγίου Σπυρίδωνος Νέας Ὑόρκης (138), Ἀκαδημίας Ἁγίου Βασιλείου 225

Ἐκπαίδευσις:
Γραφεῖον Παιδείας 170, 172, 252, 272, 282, 316, 328
Κατηχητικὰ 156, 170, 171, 182, 267

Διαλέξεις: 179

Βιβλία, Νέαι Ἐκδόσεις: 2, 34, 60, 66, 98, 130, 162, 194, 226, 258, 290, 322, 354, 383

Ἀλληλογραφία: 91, 190, 285, 319

Ἑορτολόγια: 2, 34, 60, 66, 98, 120, 162, 194, 226, 258, 290, 322, 354

Υἱοθεσίαι: 219

Εἰκόνες: 1, 65, 78, 79, 97, 101, 103, 105, 107, 130, 133, 134, 135, 137, 138, 139, 159, 161, 176, 193, 195-212, 225, 228-239, 267, 268, 289, 315, 321, 325, 335 353, 360-363, 366, 368, 377

Ληξιαρχεῖον: 283

Νεκρολογίαι: 29, 92, 156, 190, 383
Μνημόσυνον ἀειμνήστου Ἀρχιεπισκόπ. Μιχαὴλ 196, 239
Πίναξ Περιεχομένων ΚΕ΄. Τόμου 381

INDEX FOR THE ENGLISH SECTION

FEATURE ARTICLES

The Church and the Community: Rearing Youth—II. By Peter N. Chumbris 18
The Guide for the Christian of the Greek Orthodox Church in America—IX, X. By the Late Archbishop Michael 19, 54
The Study of the Greek Orthodox Tradition in U.S. By Prof. Glanville Downey 50
G.O.Y.A.'s Greatest Challenge. By Ernest A. Villas 88
Eastern Orthodoxy and the Various Christian Denominations — I, II, III, IV. By Bishop Germanos of Nyssa 146, 184, 216, 248
Pentecost. By Rev. Dr. S. M. Sophocles 181
The Training of Sunday School Teachers: By Xenophon Diamond, Dean of St. Basil's Academy 182
The Role of the Choir in the Divine Liturgy. By Mary P. Hallick 213
Confession. By Rev. Demetrios Heliopoulos 249
Some Contributions of the Orthodox Church. By Prof. Kimon Giocarinis 276
The Byzantine Music. By Mrs. Edla Nazou 278
Archbishop Iakovos on Church Unity 311
Another Meeting of "East" and "West." By Rev. Raymond E. Maxwell, World Council of Churches 340
A Visit to the Ecumenical Patriarchate. By Betty Thompson, World Council of Churches 343
A Report on the Orthodox Educational Needs. By J. K. Theo, Alex C. Booras and Dan C. Booras, of Shreveport, La. 375
St. Andrew as the First Missionary of the Greek Orthodox Church. By Bishop Athenagoras of Elaia 369

EDITORIAL COMMENT

(Written or edited by Arthur Dore, English Editor)

The Eastern Orthodox Faith. By Louis Cassels, United Press Religion Editor 21
Reaction to the Pope's Appeal for Christian Unity 53
The New Archbishop of the Americas 86
Greek Orthodox Primate Enthroned at Cathedral. By Francis Sugrue, New York Herald-Tribune 113
Archbishop Iakovos' Message from the Ecumenical Patriarch on Christian Union 144
Associated Press Article on Archbishop Iakovos and Eastern Orthodoxy. By George Cornell, AP 180
The Position of Orthodoxy on Christian Unity 214
The World Council in Rhodes—I, II, III 246, 275, 309
Archbishop Iakovos Addresses Episcopal Bishops on Orthodoxy and Church Reunion—I, II 311, 373

ORTHODOXY AND HELLENISM. By Arthur Dore, English Editor 20, 52, 87, 112, 145, 179, 215, 247, 308, 338

THE RELIGIOUS OMNIBUS. By Rev. Demetrios J. Constantelos, Editor 27, 61, 93, 124, 157, 189, 284, 316, 347

BOOKS AND YOU. By Prof. John E. Rexine, Editor 28, 94, 158, 188, 221, 253, 284, 316, 347

MISCELLANEOUS

Congratulatory Messages on Election and Enthronement of Archbishop Iakovos 109-110, 142-143
The Most Rev. Archbishop Michael — In Memoriam. By Arthur Dore 217
Thanksgiving. By Arthur Dore 345
Christmas, 1959 and New Year 1960 — an editorial .. 371

ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 367ης σελίδος)

Φιλαδελφείας κ. Ἰάκωβος ηὐχαρίστησε τὰ Μέλη τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς διὰ τὴν ἐκλογὴν ταύτην, εἰπὼν ὅτι ὁ Σεβασμιώτατος, καταλαβὼν ἤδη τὸν χηρεύσαντα θρόνον τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀμερικῆς, θὰ ἐκπληρώσῃ ἐπαξίως κατὰ πάντα καὶ τὰ καθήκοντα αὐτοῦ, ὡς Μέλους ἐν τῷ Προεδρείῳ, συμβαλλόμενος εἰς τὴν προώθησιν τῶν σκοπῶν καὶ ἐπιδιώξεων τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου Ἐκκλησιῶν.

Τὴν ἐπισφραγιστήριον τοῦ Συνεδρίου προσλαλιὰν ἔκαμεν ὁ Πρόεδρος τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς Δρ. Φράϋ, ὅστις πρωτίστως ηὐχαρίστησε τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον καὶ τὸν Σεπτὸν Προκαθήμενον αὐτοῦ, διὰ τὴν εὐγενῆ πρόσκλησιν, τὴν δὲ Πατριαρχικὴν Ἀντιπροσωπείαν, διὰ τὴν ἀρτίαν ἐμφάνισιν καὶ τὴν ἐποικοδομητικὴν παράστασιν ἐν τῷ Συνεδρίῳ, ἀνήγγειλε δὲ εἰς τοὺς Συνέδρους, ὅτι εὐθὺς ἀμέσως θέλλει νὰ ταξιδεύσῃ εἰς Σταμπούλ, ὅπως καὶ προφορικῶς ὑποβάλῃ ἀπὸ μέρους τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς τὰ σέβη καὶ τὰς εὐχαριστίας τοῦ σώματος τῇ Α. Θ. Παναγιότητι.

Ἐν κατακλείδι καὶ πρὸ τῆς προσευχῆς, ὡμίλησεν ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Φιλαδελφείας κ. Ἰάκωβος, ὅστις ἐξῆρε τὴν σημασίαν τοῦ ἐφετεινοῦ Συνεδρίου ἔτι ἅπαξ, ηὐχαρίστησε τοὺς παρόντας καὶ ἰδιαιτέρως τὸ Προεδρεῖον καὶ τοὺς ἰθύνοντας τῆς Κινήσεως, ὡς καὶ πάντα τὰ Μέλη, διὰ τὴν ὁμόθυμον συνεργασίαν καὶ κατανόησιν αὐτῶν, ὑπεγράμμισε τὴν ἀξιόλογον εἰς προσωπικότητας συμπαράστασιν τῶν Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, προσεκάλεσε δὲ πάντας τοὺς Συνέδρους, ὅπως ἐπισκεφθῶσι νῦν ἢ καὶ ἀργότερον τὴν Α. Θ. Παναγιότητα, ὡς φιλοξενούμενοι Αὐτῆς, εἰς ἐπικοινωνίαν καὶ ἐπίρρωσιν τῶν Οἰκουμενικῶν δεσμῶν.

CHRISTMAS, 1959 AND NEW YEAR, 1960

(Continued from page 371)

bishop Iakovos since his arrival here, has always been and will always be in the forefront of the movement for Christian unity, which is so especially vital today. In this light, the recent triumphant first visit as Ecumenical Patriarch of His Holiness Athenagoras I to other Eastern Patriarchates and the Holy Land, where he was enthusiastically hailed by the Arabs as well as by the Christians, reveals a great religious leader's awareness of the importance of Christian good will and unity on an international level.

Let us then thank God that there is reason to commemorate the Christmas of 1959 as the year of our Lord Jesus Christ in which the sacred concept of Christian unity showed signs of emerging as a world-wide force against tyranny and oppression; and let us, as true followers of Christ, make every effort to strengthen this unity in His name, so that in the New Year 1960, and in the decades to come, a more unified Christianity will guide mankind.

ATLANTIC BANK OF NEW YORK

Η ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

TOTAL RESOURCES OVER $50,000,000

Complete Banking Facilities

INTEREST ON SAVINGS ACCOUNTS

At 3% Compounded Quarterly

☆

MAIN OFFICE:

960 AVENUE OF THE AMERICAS

at 35th Street. Opposite Macy's

NEW YORK 1, N. Y.

Phone: OXford 4-5400

BRANCH OFFICE:

123 WILLIAM STREET

NEW YORK 38, N. Y.

Phone: REctor 2-0900

☆

Member Federal Deposit Insurance Corporation

ATTEND CHURCH SERVICES...

THE GREEK ORTHODOX CHURCH

Welcomes you...

BIRMINGHAM, ALA.

HOLY TRINITY 307 So. 19th Street
HOLY CROSS 725 No. 25th Street
Rev. E. Bouyoucas Tel. 7-4388
Divine Liturgy and Sunday School 10:30 A.M. — 12 M.; Greek School 4-6 P.M. daily

BOSTON, MASS.

EVANGELISMOS, Parker & Ruggles Sts.
Rev. John Zannetos Rev. P. Kyriacos
Divine Liturgy 10:30 A.M. — 12:15 P.M.
Sunday School 9:00 — 10:30 A.M.
Greek School 3:15 — 5:15 P.M. daily

CORONA, N. Y.

THE TRANSFIGURATION OF CHRIST
98-05 98th Street Corona 68, N. Y.
Rev. E. Tselentakis ILlinoi 8-5251
Divine Liturgy 11:00 A.M. — 12:30 P.M.
Sunday School 10:30 — 11:30 A.M.
Greek School 3:00 — 5:00 P.M.

DETROIT, MICH.

ST. NICHOLAS 17400 Second Blvd.
Rev. Chr. W. Hadgigeorge Tel. TO 8-1844
Orthros 9 — Sun. School Services 10 A.M.
Divine Liturgy 11:00 A.M.
Sun. School 11 — Greek School 4:30-6 P.M.

HARRISBURG, PA.

HOLY TRINITY 415 Walnut Street
P.O. Box 1232
Rev. George Giannaris
Church's Tel. CEdar 2-1112
Divine Liturgy 10:30 A.M.
Sunday School 9:45 A.M.

PEORIA, ILL.

ALL SAINTS 322 Reed Avenue
Rev. Ernest Arambiges Tel. 6-8082
Divine Liturgy 10:20 A.M.
Sunday School 10:00 A.M.
Greek School 4:30 P.M. daily

WAUKEGAN & NO. CHICAGO, ILL.

ST. DEMETRIOS 228 N. County St.
Rev. G. Nicozisis Tel. MA 3-0190
Divine Liturgy 11:00 A.M.
Sunday School 10:30 A.M.
Greek School 4:30 to 6 P.M. 4 days a week

WASHINGTON, D. C.

ST. SOPHIA CATHEDRAL
36th Street and Massachusetts Ave., N.W.
Tel. FE 3-4730
Rev. Aim. Laloussis Rev. J. Tavlarides
Divine Liturgy 10:30 A.M. — 12:00 M.
Sunday School 10:30 A.M. — 12:00 M.
Greek School 3:30 — 6:00 P.M. daily

STAMFORD, CONN.

TAXIARCHAE Bedford and Third Sts.
Rev. George Poulos—FI 8-4216, DA 4-4401
Orthros 9:30 — Sunday School 10:15 A.M.
Divine Liturgy 10:30 A.M. — Greek School Daily 4-6 P.M. — Nursery School Daily 9 A.M. to 12:30 P.M. — Greek Evening School Mon. and Wed. 7:30-9:30 P.M.

ΝΕΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

'MODERN GREEK," ὑπὸ τῶν Καθηγητῶν κ. κ. Γεωργίου Παππατζιώτη καὶ Φιλίππου Ἐμμανουήλ, Διευθυντοῦ Παιδείας καὶ Ἑλληνικῶν Γραμμάτων τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς.

Ὁ Ἐκδοτικὸς Οἶκος Cortina ἐξέδωκεν εἰς ὡραιότατον τόμον ἐκ 288 σελίδων τὸ ὡς ἄνω ἐξαιρετικὸν βιβλίον, πρὸς ἐκμάθησιν τῆς Ἑλληνικῆς ὑπὸ τῶν ἐν Ἀμερικῇ διαβιούντων. Ἡ μέθοδός του εἶναι αὐτοδιδακτική, πολὺ πρακτική, μὲ διαλόγους, εἰκόνας, λεξιλόγιον· ἕνα θαυμάσιον βοήθημα δι' ὅσους ἐπιθυμοῦν νὰ μάθουν τὴν Ἑλληνικήν.

Συγχαίρομεν θερμότατα τοὺς συγγραφεῖς τοῦ βιβλίου τούτου, διότι προσφέρουν πολύτιμον συμβολὴν εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ προγράμματος τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς πρὸς διάδοσιν τῆς ἀθανάτου Ἑλληνικῆς γλώσσης. Τὸ συνιστῶμεν δὲ θερμῶς εἰς πάντας, καὶ μάλιστα εἰς τὴν νέαν γενεάν, καὶ ὅλως ἰδιαιτέρως εἰς τὴν ἀγαπητὴν G.O.Y.A., ἡ ὁποία ἄλλωστε τὸ ἔχει ἤδη ἐγκολπωθῇ. Ἀπόδειξις τῆς ἐξαιρετικῆς ἀξίας τοῦ βιβλίου: CORTINA'S MODERN GREEK εἶναι ἡ κυκλοφορία αὐτοῦ εἰς δευτέραν ἔκδοσιν ἐντὸς τοῦ ἰδίου ἔτους 1959.

"HELLENIC REVIEW," Νοέμβριος 1959. Νέα Ὑόρκη.

Ὁ ἐκλεκτὸς διανοούμενος καὶ ἀνταποκριτὴς Ἀθηναϊκῶν ἐφημερίδων ἐν Ἀμερικῇ κ. Π. Β. Πεκλάρης ἐξέδωκε νέον περιοδικόν, ὑπὸ τὸν τίτλον "HELLENIC REVIEW," εἰς τὸ ὁποῖον ἐκθέτει τὰς προόδους τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸν ἐμπορικόν, οἰκονομικόν, ναυτιλιακόν, τουριστικὸν καὶ ἐν γένει εἰς τὸν πολιτιστικὸν τομέα, κατὰ τρόπον πολὺ παραστατικὸν καὶ ἐνδιαφέροντα. Τὸ τεῦχος Νοεμβρίου (1ον) εἶναι ἕνας καθρέπτης τῆς προόδου τῆς Ἑλλάδος. Συγχαίρομεν τὸν κ. Πεκλάρην καὶ τοὺς ἐκλεκτοὺς συνεργάτας αὐτοῦ διὰ τὴν πολύτιμον συμβολήν των εἰς τὴν προβολὴν τῆς ἀκτινοβολίας τῆς αἰωνίου καὶ τῆς συγχρόνου Ἑλλάδος.

ΑΓΓΛΙΚΑΝΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Ἡ Ἀγγλικανικὴ Ἐκκλησία προθύμως διέθεσεν ἔκτασιν εἰς τὸ Essex ὅπως ἐγκατασταθοῦν οἱ πρῶτοι μοναχοὶ Ρῶσσοι. Πρὸς τὸ παρὸν οὗτοι ἀριθμοῦνται εἰς ἑπτά, ὅλοι διπλωματοῦχοι πανεπιστημίων, μερικοὶ δὲ καὶ ἐπιστήμονες. Ἐλπίζεται ὅτι συντόμως θὰ αὐξηθοῦν διὰ τῆς προσθήκης μερικῶν Ἀγγλων Ὀρθοδόξων δοκίμων. Αὐστηρῶς τηρεῖται τὸ Τυπικὸν τοῦ Ἁγίου Ὄρους.

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑΙ

ΙΑΚΩΒΟΣ ΙΩΣΗΦΙΔΗΣ
Ἀρχιμανδρίτης

Τῇ 13ῃ Ὀκτωβρίου ἀπεβίωσεν ἐν Χάλκῃ εἰς ἡλικίαν 80 ἐτῶν ὁ ἐκ τῶν ἀποφοίτων τῆς Ἱερᾶς Θεολογικῆς Σχολῆς Χάλκης Ἀρχιμανδρίτης Ἰάκωβος Ἰωσηφίδης, κληρικός, ζηλωτὴς τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἡμῶν παραδόσεων, πολλὰς προσενεγκὼν τῇ Ἐκκλησίᾳ ὑπηρεσίας. Ἡ μνήμη αὐτοῦ εἴη αἰωνία!

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΚΡΗΤΙΚΟΣ (Ἱερεὺς)

Τῇ 19ῃ Ὀκτωβρίου 1959 ἀπεβίωσεν ἐν Πριγκίπῳ εἰς ἡλικίαν 77 ἐτῶν ὁ Οἰκονόμος Ἀθανάσιος Κρητικός. Ἡ κηδεία του ἐγένετο δαπάνῃ τῆς Κοινότητος Πριγκήπου, εἰς τὴν ὁποίαν, ὡς καὶ εἰς ἄλλας ἐν Κωνσταντινουπόλει Κοινότητας, ἐπὶ μακρὰ ἔτη εὐόρκως ὑπηρέτησεν. Ἡ μνήμη αὐτοῦ εἴη αἰωνία!

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΜΟΥ ΜΠΑΛΑΝΟΣ

Τῇ 9ῃ Αὐγούστου 1959 ἐξεδήμησε πρὸς Κύριον ὁ σοφὸς Καθηγητὴς τῆς Θεολογίας, συγγραφεὺς καὶ Ἀκαδημαϊκὸς Δημήτριος Σ. Μπαλάνος, τοῦ ὁποίου τὸ θεολογικὸν ἔργον ἔχει ἐπιβληθῇ εἰς τὴν συνείδησιν ὁλοκλήρου τοῦ Χριστιανικοῦ κόσμου. Ἡ μνήμη αὐτοῦ εἴη αἰωνία.

OUTSTANDING EVENT OF

1960

Pilgrimage to Our Patriarchate

REVERED SITE OF ORTHODOXY

on the luxurious air-conditioned Greek Flag Liner

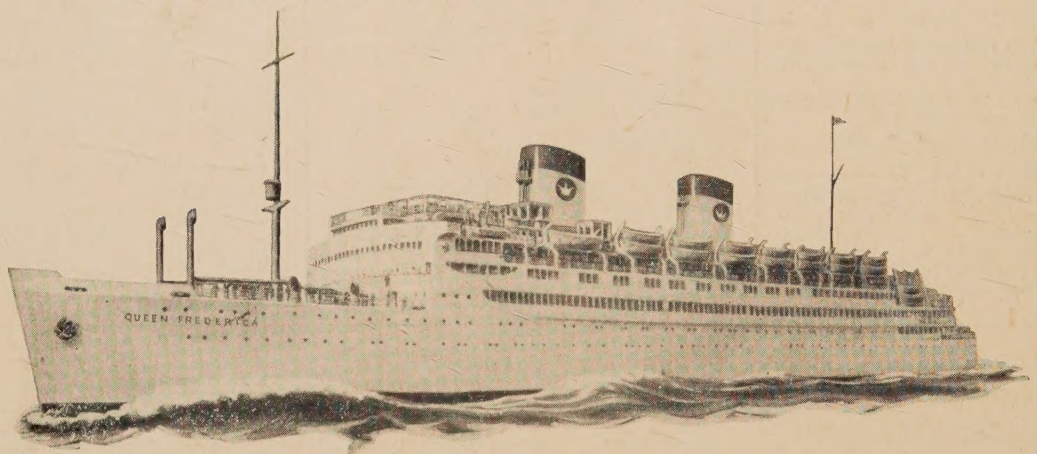

S.S. QUEEN FREDERICA

FROM NEW YORK, APRIL 19TH, BOSTON 20TH, 1960
TO PIRAEUS AND ISTANBUL

★ Make up your mind now for the trip of your lifetime . . .

★ The purpose of this extraordinary trip is to afford Greek-Americans the opportunity of making a pilgrimage to our Patriarchate and pay homage to our beloved Patriarch, ATHENAGORAS the 1st.

★ This trip will be a combination of pilgrimage and cruise and it is sponsored by our Church. One of our Bishops will be designated to accompany it as Spiritual Director.

★ During the S.S. QUEEN FREDERICA'S stop at Istanbul, pilgrims will have the opportunity of visiting all the historic and scenic sites of this great city.

NATIONAL HELLENIC AMERICAN LINE

MARK DOWN THE DATE **APRIL 19TH 1960**
AND SEE YOUR TRAVEL AGENT NOW FOR RESERVATIONS.

NATIONAL HELLENIC AMERICAN LINE

HOME LINES AGENCY INC., GENERAL AGENTS
42 Broadway, New York 4, N. Y.